СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — **SVOBODA** — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 16 ЧЕРВНЯ 2000 ЧИСЛО 24 VOL. CVII FRIDAY, JUNE 16, 2000 No. 24

Операція „Рубіж-2000" зміцнює кордон з Російською Федерацією

Члени Народного Руху України Тарас Чорновіл (праворуч) і член політради партії "Реформи і Порядок" Олександер Ємець разом з активістами ПРП тримають перший прикордонний стовп на межі України і Росії в районі селища Сеньківка Чернігівської обл., у неділю, 11 червня 2000 р. Таким чином, через 10 років після того, як 12 червня 1990 р. Верховна Рада РСФСР проголосила незалежність Росії, розпочата демаркація українсько-російської межі.

Фото УНІАН

КИЇВ. 10 червня. – На українсько-російській ділянці державного кордону починається активна фаза спільної операції „Рубіж-2000", в якій візьмуть участь усі підрозділи прикордонних військ Південно-Східного напрямку, військовослужбовці аеромобільного прикордонного загону спеціального призначення, а також курсанти Національної академії прикордонних військ. Усього плянується залучити понад 4 тис. прикордонників. До складу спеціяльних груп також увійдуть працівники МВС, СБУ, державної митниці та подат-

(Закінчення на стор. 2)

Всеукраїнське об'єднання "Батьківщина" підтримує реформи уряду В.Ющенка

КИЇВ. УНІАН. – Нинішній уряд є першим урядом "справжніх реформ і реальних дій, тому представники тіньового бізнесу і тіньової політики торпедують його реформи", наголосили у зверненні до Президента України Леоніда Кучми представники київських міської та обласної організацій Всеукраїнського об'єднання "Батьківщина" на мітинґу у середу на підтримку реформ уряду Віктора Ющенка. У мітинґу взяли участь представники молодіжних громадських організацій: "Молодь – надія України", "Молодий Рух", "Молода "Батьківщина", "Українська спілка демократичної молоді", "Молода Просвіта", а також ряд українських політиків, зокрема, Олександер Турчинов, Василь Оноценко, Юрій Костенко, Павло Мовчан, Олег Білорус та інші.

Мітинг на підтримку нинішнього уряду під гаслами "Олігархи! Геть руки від уряду Ющенка!", "Юлія (*Тимошенко – примітка "Свободи"*), тримайся!", організований Чернівецькою обласною організацією партії "Батьківщина", відбувся також на центральній площі Чернівців. У прийнятій на мітинґу резолюції, зокрема, зазначається, що розроблена за ініціятивою віце-прем'єр-міністра України Ю.Тимошенко концепція реформування паливно-енергетичного комплексу "викликала шалений спротив кланів та олігархів, які ведуть боротьбу за повалення уряду В.Ющенка, за усунення з уряду віце-прем'єра Ю.Тимошенко". У

(Закінчення на стор. 6)

Церква в Нюарку попрощалась з Сестрами-василіянками

Хвилюючу мить прощання пережили минулої неділі парафіяни української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, батьки та учні школи св. Івана, які вшанували відхід Сестер-василіянок на іншу працю в Америці. Понад 60 років десятки Сестер вірно служили при парафії церкви, в школі, прищеплюючи любов до України, до Бога не одному поколінню емігрантів.

І ось прощальна мить. Сестри Хризостома (настоятелька шко-

(Закінчення на стор. 6)

У церковній залі під час урочистостей: парох о. Богдан Лукій виголошує щирі слова вдячности Сестрам-василіянкам.

Чорнобильська атомна: в очікуванні закриття

Президент України Леонід Кучма переконаний у правильності рішення про закриття Чорнобильської АЕС 15 грудня 2000 р. На прес-конференції у вівторок, 6 червня, глава держави зазначив, що рішення про закриття ЧАЕС вивчала спеціяльна урядова комісія, яка зважувала всі фактори.

Л.Кучма повідомив, що в понеділок у нього відбулися телефонні розмови з президентом Франції Жаком Шіраком та головою Европейської комісії Романо Проді, які запевнили, що мають намір робити все можливе, щоб виконати зобов'язання в рамках меморандуму (в 1995 р. Україна підписала меморандум з країнами "Великої сімки", погодившись закрити ЧАЕС у 2000 році за умови надання фінансової допомоги з боку

(Закінчення на стор. 2)

■ **ЕВРОПА ПОСИЛЮЄ КОНТРОЛЮ НА СХІДНЬОМУ КОРДОНІ** Стор. 3

■ **УКРАЇНСЬКИЙ ВІТРИЛЬНИК ЗАГУБИВСЯ В ОКЕАНІ** Стор. 6

■ **ФРАНЦІЯ ЗНОВУ ПІЗНАЄ УКРАЇНУ** Стор. 12

■ **ЯК КУПИТИ ХАТУ?** Стор. 16

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

"Газпром" має намір залишити Україну без газу

КИЇВ. – Російське об'єднання „Газпром" має намір здійснити проєкт з будівництва транзитної дільниці газопроводу в обхід України, заявив голова компанії Рем Вяхірєв, додавши, що таке рішення прийнято "після неодноразових попереджень у зв'язку з крадіжкою Україною російського газу з транзитного газопроводу". Р.Вяхірєв повідомив, що з цією метою „створюється консорціум, який уже цього місяця вирішуватиме, як пройти з газопроводами, обминувши територію України". За його словами, до складу консорціуму "увійдуть дві німецькі компанії, італійці і, очевидно, поляки".

Чужинці отримали право на безвізові поїздки за кордон

КИЇВ. – Чужинці та особи без громадянства, які перебувають в Україні на тривалій основі (постійно проживають, працюють за дозволами Міністерства праці чи навчаються) одержали право на безвізовий режим поїздок за кордон. Таке рішення передбачено урядовою постановою № 910 від 5 червня цього року. Як повідомили в Кабінеті міністрів України, цією постановою внесено зміни і доповнення до правил в'їзду чужинців в Україну, їх виїздові з України і транзитного проїзду через її територію, що затверджені постановою уряду від 29 грудня 1995 року, №1074. Прийняття постанови з цього питання не потребуватиме додаткових фінансових витрат з державного бюджету і сприятиме авторитетові України на міжнародній арені.

Введено нові тарифи на послуги зв'язку

КИЇВ. З 9 червня ц.р. в Україні вводяться в дію нові граничні тарифи на основні послуги електричного та поштового зв'язку. При цьому збільшення надходжень для галузі передбачається за рахунок абонентів, спроможних оплачувати за збалансовані тарифи. Зокрема тарифи на міжнародні телефонні розмови з країнами, крім СНД, зменшуватимуться в середньому на 17 відсотків, тарифи на міжнародні переговори з країнами СНД залишаться незмінними. У повідомленні зазначається, що тарифи та абонентська плата за телефонні послуги не змінювались з листопада 1998 року, незважаючи на інфляційні процеси в економіці.

П.Симоненко спростовує інформацію про викрадення членами „Самостійної України" грошей КПУ

КИЇВ. – Інформація, поширена у засобах масової інформації та через Інтернет про те, нібито справжньою метою учасників нападу на бюро Комуністичної партії України членів „Самостійної України" було заволодіння партійними коштами є неправдивою, вважає лідер Компартії України Петро Симоненко. Він поінформував про намір КПУ звернутися до суду на видання, що поширили цю інформацію. Однак, зазначив П.Симоненко, справи проти засобів масової інформації не порушуватимуться доти, доки не завершиться суд у справі щодо нападу членів „Самостійної України" на приміщення Компартії.

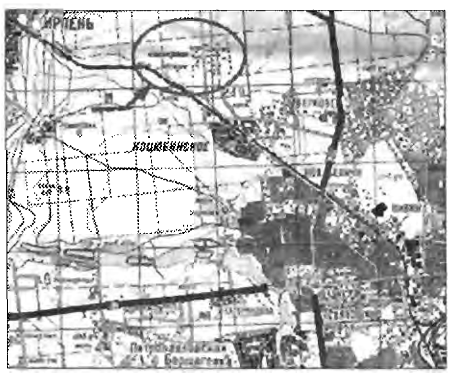
Івано-франківське об'єднання партій "Україна" протестує проти російської експансії

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Рішучий протест проти російської експансії в Україні висловили в спільному зверненні на ім'я керівництва держави лідери 18 політичних партій і громадських організацій Івано-Франківська, що входять до міського об'єднання "Україна". Автори звернення вимагають проведення атестації державних службовців, працівників правоохоронних структур, офіцерів Збройних Сил на знання української мови, і звільнення зі служби тих, хто нею не володіє,заборони реклами чужоземними мовами.

(УНІАН).

У випадку вибуху на військовому складі буде знищено більшу частину Києва

КИЇВ. 12 червня. – Поблизу залізничної станції Біличі в Києві, на майданчику площею 130 га зберігаються некондиційні боєприпаси, переважно снаряди та міни загальною масою близько 50 тис. тонн (20 повних залізничних ешелонів), які були завезені на склад у період з 1945 по 1989 роки з країн Організації Варшавського договору за наказами військового керівництва колишнього СРСР.

Місце складу боєприпасів на мапі

У випадку аварії на військовому складі в селищі Коцюбинському може бути знищено більшу частину Києва. Ситуація ускладнюється випадками відключення електроенергії, яке блокує роботу ситеми пожежогасіння.

У Міністерстві оборони виключають можливість несанкціонованого вибуху на військовому складі в с.Коцюбинському (Київська область). Як повідомив керівник відділу інформації прес-служби Міноборони Ігор Халявінський, вибухівка та детонатори зберігаються окремо, „що унеможливлює несанкціонований вибух". Окрім того, зазначив представник пресслужби, у військовій частині є добре оснащений та повністю укомплектований пожежний підрозділ, на озброєнні якого, зокрема, перебуває спеціальний протипожежний танк, а „особовий склад постійно проводить спільні тренування з місцевою пожежною командою". Офіцер прес-служби також додав, що особовий склад підрозділу, відповідальний за складські приміщення, проводить плянові вирубки лісу з метою запобігання пожежам.

(УНІАН).

Так виглядає вхід до складу старих боєприпасів поблизу Києва

Чорнобильська...

(Закінчення зі стор. 1)

країн Заходу). Президент зазначив, що не поділяє думку деяких ораторів про те, що після зупинки ЧАЕС українська енергетика опиниться в скрутному стані. За словами Л.Кучми, в Україні одночасно простоювали протягом минулого та поточного років по 4-5 блоків, „тому ми зможемо обійтися без Чорнобиля", сказав Л. Кучма.

Україні у зв'язку із закриттям ЧАЕС необхідно буде 90-100 млн. дол. на рік для закупівлі компенсуючого палива у вигляді газу чи мазуту. Про це сказав у вівторок на всеукраїнському семінарі представників регіональних засобів масової інформації прем'єр-міністер В. Ющенко. За його словами, під час переговорів з Президентом США Б. Клінтоном знайдено повне порозуміння щодо проблеми компенсуючого палива і питань, пов'язаних зі завершенням будівництва блоків на Хмельницькій та Рівненській АЕС.

Прем'єр вважає, що це була відповідь на рішення України щодо закриття ЧАЕС, яка, за його словами, сьогодні виробляє 6 відсотків електроенергії.

В.Ющенко зазначив, що якщо вдасться дотримуватися графіку фінансування, то добудувати блоки на Рівненській та Хмельницькій АЕС можна буде через 8-9 місяців.

Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк під час офіційної візити в Канаду 11-13 червня порушить питання про виконання державами Великої сімки зобов'язань перед Україною щодо фінансування витрат на спорудження нового об'єкта „Укриття" та інші проблеми, пов'язані зі закриттям ЧАЕС. Візита Б.Тарасюка в Канаду розпочнеться з відвідання провінції Манітоба, з якою Україна має економічні зв'язки. Міністер матиме зустрічі з представниками Конгресу українців Канади.

УНІАН

Операція „Рубіж-2000"...

(Закінчення зі стор. 1)

кової адміністрації. Операція проводитиметься в тісній співпраці з прикордонниками Росії. До неї також будуть підключені працівники ФСБ, міліції, митниці та Федеральної міграційної служби РФ. Основна мета операції - посилення протидії нелегальній міграції та захист економічних інтересів України. Тільки в І кварталі 2000 р. на цій ділянці затримано понад 3 тис. нелегальних мігрантів. А з початку року прикордонники затримали контрабандних товарів на 5 млн. грн., вилучили понад 50 кг наркосировини. Крім того, останнім часом помітно почастішали спроби незаконного ввезення на територію нашої країни цукру - тільки в травні військовослужбовці Південно-Східного напрямку Прикордонних військ 60 разів виявляли контрабанду даного продукту на загальну суму 183 тис. 311 грн. Серйозною загрозою для вітчизняних виробників є також незаконне ввезення на український ринок російських сигарет.

У п'ятницю в рамках операції "Рубіж" прикордонники Донецького загону запобігли незаконному вивозу 9.5 тис. дол. з територ України в пункті пропуску „Успенка-авто". Водій „Жигулів", мешканець Волгоградської области Росії, намагався провезти їх через кордон під передньою панелею автомобіля. Валюту і контрабандиста передано представникам митниці для притягнення порушника до відповідальности. Проведення операції „Рубіж-2000" не вплине на пропускну спроможність пунктів пропуску на кордоні з Росією і не завдасть додаткових незручностей людям, які вирушають на відпочинок у Крим або перетинають територію України транспортом на законних підставах.

(УНІАН)

ТЕМА ТИЖНЯ

Кордон на замку

У червні тисячі українців, які здобували засоби до життя в сусідній Польщі, переживуть шок, коли з'ясують, що слідом за Чехією ця держава впровадила для них візовий режим. Невдовзі таке обмеження введе Словаччина. 29 травня вже впроваджено в'їзд до Польщі за візами для громадян Росії і Білорусі. Приязно наставлений до України уряд Польщі відтягував своє рішення до останньої можливости, але врешті був змушений здійснити захід, який є однією з умов прийняття Польщі до Европейського Союзу.

Охороняючи свої держави від напливу імігрантів з колишнього СССР, Европейський Союз не тільки змінює кордони своїх нових членів, а й посилює контролю на попередніх кордонах. На Одері встановлюється 100 інфрачервоних чуйників, впроваджується до служби 306 патрулів з собаками, патрульні човни і гелікоптери. Така сторожа вводиться не для поляків, які подорожуватимуть без віз і лише пред'являтимуть свої пашпорти, а для людей зі Сходу, які прагнутимуть через Польщу дістатися до Західньої Европи. Тільки за умов такої охорони своїх теренів Німеччина, Фінляндія і Франція погодилися на вступ до Европейського Союзу нових членів. Врешті Фінляндія, яка межує з Росією, теж не була увільнена від посиленої контролі: пашпортна контроля діє між Фінляндією, Швецією, Данію і рештою Европейського Союзу.

На німецькому кордоні нова ситуація викликала ускладнення через недостатню спроможність комп'ютерного обліку, тож тепер Німеччина вимагає від Польщі створення власної мережі електронної контролі на кордонах. Ця технічна проблема на разі гальмуватиме полегшення контролі на кордоні з Німеччиною.

Польща болісно переживає неминучу новацію ще й тому, що втрачає потужний ринок дешевої робочої сили і вигідний товарообмін. Економісти полічили, що за останні роки третину будівель у передмістях Варшави звели на замовлення польських власників українські робітники. Їх денна платня становила 20 доларів і була набагато меншою від платні поляків, але вищою, ніж в Україні. Польська влада дивилася крізь пальці на нелеґальні заробітки гостей з України, оскільки вони бралися за найважчу роботу і працювали сумлінно. Але тепер правила поведінки диктує Европейський Союз.

Україна теж не має радости від нововведення, тому що її громадяни втрачають одну з нечисленних можливостей пережити труднощі перехідного періоду. Для багатьох українців Польща, Чехія чи Угорщина була перехідним містком на Захід, який тепер захитався. На жаль, очікується зміна загалом приязного наставлення українського населення до Польщі на негативне, оскільки не всі зрозуміють, що Польща та інші країни змушені не впускати до себе сусідів для того, щоб їх самих пустили до Европи.

Найрішучішу позицію щодо охорони власного ринку праці займає Австрія, де завдяки антиеміґраційним гаслам здобула успіх в парляменті право-популістська партія Юрґа Гайдера. У Німеччині побоюються припливу робітників зі Сходу особливо в колишній НДР, де такого збільшення конкуренції на ринку праці остерігаються професійні спілки. Уряди Австрії і Німеччини вважають, що працівники зі Сходу не повинні приїздити до їхніх країн, аж доки рівень платні в їхніх країнах не зрівняється з австрійським чи німецьким. Отже, потрібен певний перехідний період. Якою буде його тривалість для України, визначити важко, але щодо Польщі економіст Ернст Тухлер полічив, що заробітки в Польщі досягнуть 80 відсотків австрійського рівня у 2045 році. Доведеться чекати...

З іншого боку, польська дослідниця проблеми Ірена Борута оцінює, що впродовж 10 років від прийняття Польщі до Европейського Союзу на Захід виїде в пошуках праці не більше як 400-700 тисяч поляків. На жаль, такі підрахунки цілком нереальні для України. Але Европа опускає перед українцями прикордонну рогачку...

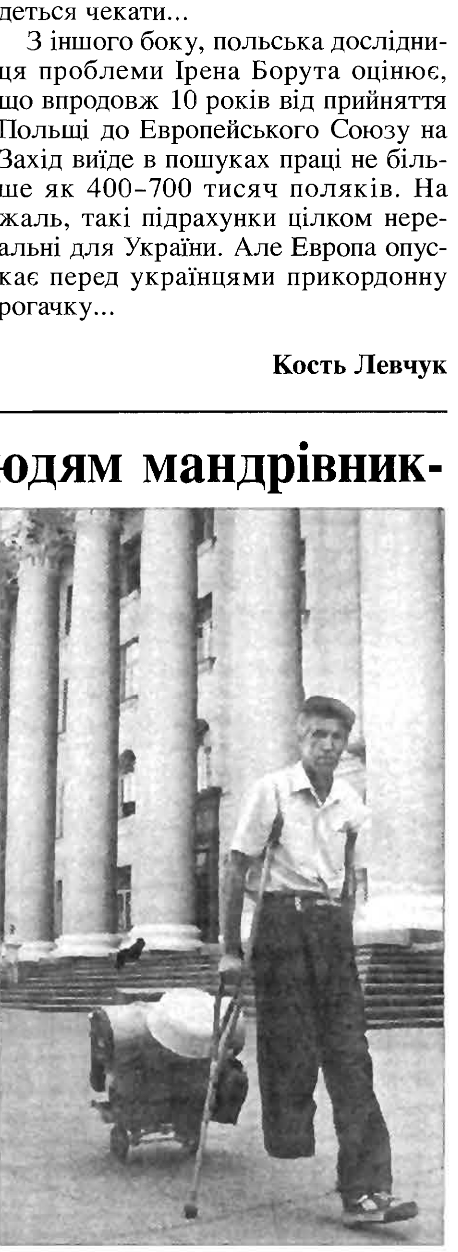
Кость Левчук

Що хоче сказати людям мандрівник-інвалід?

В п'ятницю, 9 червня, мешканець Добропільського району Донецької области інвалід Олександер Мазуренко вирішив пішки один пройти від Луганська до Ужгороду в ході акції "2000 кілометрів пішки".

Везучи в маленькому візку-"кравчучці" все своє похідне спорядження, Олександер Мазуренко, вже подолав шлях довжиною в 670 кілометрів за 60 днів за маршрутом Луганське-Харцизьке-Донецьке-Павлоград-Дніпропетровськ-Олександрія.

Після короткого відпочинку мандрівник вирушив в напрямку Умані.

На знімку: мандрів никінвалід **О. Мазуренко** йде центром Кіровограду.

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

Перша зустріч президентів Північної і Південної Кореї

СЕУЛ, Південна Корея. – У вівторок, 13 червня, майже 50 років після початку Корейської війни, провідники Північної і Південної Кореї вперше зустрілися, щоб обговорити цілий ряд спірних питань. Офіційні чинники, включно з Кім Юнг Ілем, президентом Північної Кореї, радісно вітали Кім Дай Юнга, президента Південної Кореї, з приїздом до Пхеньяну, столиці Північної Кореї. Несподіванкою для багатьох була присутність на летовищі президента Північної Кореї, а опісля приязна і зовні щиросердечна зустріч обидвох державних мужів. Порядок денний цієї триденної зустрічі залишається таємницею, але відомим є, що обидва керівники мають напевно зустрітися двічі без будь-яких свідків. Перед своїм від'їздом президент Кім Дай Юнг підкреслив, що цілий світ „радіє і благословить" цю зустріч і обіцяв вислухати все, щоб „поглибити розуміння між Північною та Південною Кореями".

Сирія втратила довголітнього провідника

ДАМАСК, Сирія. – Тут у суботу, 10 червня, помер Гафез аль-Ассад, президент Сирії, проживши 69 років. Помер не тільки президент держави, але й всім відомий подвижник арабського націоналізму, непримиримий ворог сіонізму, що залізною рукою понад тридцять років правив дежавою. Хоч він вже довший час занепадав на здоров'ї, його несподівана смерть від серцевого удару була неочікуваною й відразу викликала в країні непевність і тривогу та поставила знак питання над можливістю замирення на Близькому Сході. Після повідомлення про смерть президента Сирія зберігає спокій і стабільність, а парлямент відразу почав промощувати дорогу до найвищої влади синові покійного президента, 34-річному Башарові. Будучи автократом, Г. аль-Ассад не терпів будь-якої опозиції. Сирію він зумів перетворити з відсталої країни третього світу в напіврозвинену державу, що стала важливою політичною потугою всього реґіону. Впродовж років він зумів здобути признання керівників світових держав, які хоч і критикували його за совєтські методи керівництва, та мусіли водночас визнавати його послідовність та твердість у відстоюванні своєї позиції. Висловлюючи свої співчуття, Президент Билл Клінтон сказав: „Ми мали свої непорозуміння, але я завжди поважав його".

Батьки мають основні права щодо своїх дітей

ВАШІНҐТОН. – Вирішивши минулого тижня, що батьки мають „основне право робити рішення щодо піклування, охорони і нагляду" своїх дітей, Верховний суд країни також ухвалив і те, що законодавство штату Вашінґтон переступило межу, коли дозволило щоб суддя надав право дідові і бабуні відвідувати своїх внуків всупереч запереченням матері. „За" проголосувало шестеро, „проти" – троє. Суддя Сандра Дей-О'Коннор, оголошуючи думку більшости, підкреслила ті зміни, що їх зазнала пересічна американська родина, впродовж останніх 100 років. Верховний суд звернув увагу на згаданий закон вашінґтонського штату, підкреслюючи визначення в ньому права дідусів і бабунь, та перестеріг, що це може дати підстави для юридичного вторгнення у родинні справи. Однак Верховний суд не вирішив, в який спосіб оцінювати конституційність подібних законів у 49 інших штатах.

Грецію звинувачено у пасивності щодо тероризму

АТЕНИ, Греція. – Тут у четвер, 8 червня, вбито старшого військового представника Британії в Греції. Сталося це всього кілька днів після того, як у спеціяльному звіті для Конґресу запропоновано санкції-обмеження проти Греції, яка проявляє пасивність стосовно терористів. Двох невідомих злочинців, членів групи лівих „Новембер 17" кількома пострілами вбили 53-річного бригадного генерала Стефана Саундерса – військового аташе британської амбасади в Атенах. С. Саундерс був перший старший чиновник Британії, до вбивства якого причетні групи „Новембер 17", але він уже 23-тя з черги жертва згаданої підпільної організації, що появилася 1975 року. Те, що за останніх 25 років ні одного з підпільників групи „Новембер 17" не ув'язнено, змусило Державний департамент США назвати Грецію „однією з найслабших країн в Европі в поборюванні тероризму".

Намагаються змінити закони збирання грошей для політичних кампаній

ВАШІНҐТОН. – Минулого тижня Сенат схвалив законопроєкт, яким вимагає, щоб групи, звільнені від оподаткування, котрі приховано збирають і видають необмежену кількість грошей на політичну діяльність, називали їхніх жертводавців, як і свої видатки. Схвалений несподіваним голосуванням згаданий законопроєкт був запропонований республіканським сенатором Джоном МекКейном і підтриманий сенаторами демократами Раселом Файнґолдом з Висконсин і Джосефом Ліберманом з Конектикату. Це вперше від 1993 року Сенат схвалив значне обмеження у фінансових законах щодо політичних кампаній. Існує велика кількість нових груп і організацій, котрі звільнені від податків і приховано збирають гроші, купують в телебаченні та радіо час і місце для оголошень, включаються в іншу політичну діяльність. Схвалений Сенатом законопроєкт може також мати несподіваний вплив на запропонований подібний законопроєкт у Палаті Репрезентантів, незважаючи на опір республіканських провідників. Крім того, рішення Сенату може збільшити можливості, що їх запропонував Джон МекКейн на нічим необмежені пожертви, котрі називають „м'якими грішми".

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіяпоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Дописи, підписані авторами, не завжди відповідають поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор - Раїса Галешко
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто; Верстка - Павло Стокотельний; Реклама - Марія Осціславська; Адміністратор - Володимир Гончарик.

Ти вчив любити...

„Батько" – слово, що його вимовляємо з повагою, любов'ю та ніжністю, усвідомлюючи його відповідальну ролю в сім'ї та вихованні дітей.

„Вся сім'я вмісті й душа на місці". Так твердить тисячолітня народня мудрість, котру важко заперечити, беручи до уваги все бачене, прочитане, розказане чи стверджене. А сім'я у вужчому розумінні – це батько, мати і діти, які живуть разом. Крім того, з давніх давен у кожному суспільстві – це первісний осередок багатьох людських відносин – духовних, моральних, господарських, психологічних, естетичних і, звичайно, виховних, якого гараздом, ладом і порядком завжди турбувався батько.

Батько був тим, який прикладом свого обов'язку, відповідальности, зрозуміння, терпеливости та пошани вирядив своїх дітей у життєву мандрівку сильними, непохитними у своїх переконаннях особистостями. Все це здійснено, коли батько займав в сім'ї своє належне місце – голови родини, що разом у злагоді з матірю творили оте первісне в суспільстві родинне вогнище, котре стало підвалиною роду, племени, народу і суспільства. Від початків існування батько був головою сім'ї, другом і приятелем матері та опікуном-постачальником дітей. В українському народі батько завжди займав первісне місце в родині. Він був її оборонцем і заступником перед всякими негараздами. На прикладі батька, його розумних рішень, порад і прадідних звичаїв, у співпраці з матір'ю, виховувались діти. У наш сьогоднішній бурхливий час нам приходиться бути свідками того, що важливе становище і роля батька починає заникати, а з тим втрачаються дуже цінні не тільки виховні, але й моральні елементи в сім'ї. Стаємо очевидцями занепаду родини, котра з втратою провідної ролі батька губить свої тверді основи та позбувається моральних вартостей, а це в першу чергу негативно відбивається на дітях і дуже часто призводить до трагічних наслідків. Батько, котрий завжди був охоронцем сімейних підвалин, залишає родину, а та в свою чергу втрачає стабільність і утворюється розлад, валяться стіни родинного затишку й утворюється хаос, який важко привести до будь-якого нормального стану.

Про важливість ролі батька в родині годі сказати виміряними словами редакційної статті. Однак преважливим є підкреслити його місце та вплив у сім'ї, по його ж сліду в житті йдуть діти. Важливість ролі батька давня як світ Божий, але історія введення цього свята в Америці не дуже довга. Почалося все у штаті Вашінгтон, коли вдячна дочка Сонора Люїза Смарт-Додд, одна із шістьох, що залишились півсиротами після смерти матері, за своє повне любови та життєвої снаги виховання в окремий спосіб хотіла віддячитись батькові Вільямові Смарту. Ставши дорослою вона в 1909 році запропонувала, щоб окремим днем вшанувати її батька в червні, місяці його дня народження. Перший День Батька відзначено вже 19 червня 1910 року в місцевості Спокейн у штаті Вашінгтон. У 1924 році Президент Кальвін Кулидж також схвалював пропозицію, щоб це свято стало державним. Та тільки в 1966 році Президент Линдон Джонсон офіційно проголосив День Батька державним святом, призначивши його святкування на третю неділю червня.

З належною шаною і вдячністю у його день складім батькові подяку за всі його труди і зусилля, що їх він віддав своїм дітям, щоб зростали гідними, чесними людьми, корисними Богові, своїм рідним і народові. Це ж завдяки трудам і опіці батька розвивалися і виховувались діти в добробуті, гаразді, злагоді й любові. Однак найперше серед наших бажань здоров'я, щастя, радости та добра побажаймо, щоб Всевишній скріпив місце і ролю батька в родині.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про два світи

Червень – це, як завжди, місяць закінчення школи, а з тим різних, більших і менших святкувань для тих, що кінчають один важливий період навчання – середнього чи вищого. На американському терені таке закінчення – це привід до урочистих шкільних імпрез, загально званих „градуаціями", і це слово знайшло місце у нашому словнику американізмів нарівні із усіма іншими.

Але незважаючи на те, саме святкування – це гарний звичай, бо дає нагоду до радости, зворушення та призадуми.

Мені довелося переживати аж два такі свята протягом теперішнього червня і обидва вони спонукали мене до багатьох думок, до хвилювання та до деяких висновків.

Головною причиною тих усіх почуттів і роздумів були слова директора середньої школи, який, представляючи близьку мені випускницю – Катю, що мала головне слово на закінченні школи, говорив про два світи, в яких вона жила усі роки у школі.

Справді є це два світи – український та американський, такі різні, а однак сумісні, можливі до поєднання, якщо про це свідомо дбати.

І саме в тому поєднанні знайшов американський педагог велику користь для молодих людей, а при тому знайшов також те, що дуже тішило, навіть дивувало. Він розповідав, як Катя кожну суботу їде з родиною до Нью-Йорку, щоб там навчатися українських предметів в суботній українській школі, як пластує відтак зі своїми подругами та друзями, як літом таборує і як на все це знаходить час, а при тому поширює свій горизонт знання. Слухаючи цих слів признання американського педагога, хотілося подякувати йому за те, що він зрозумів стремління українських батьків і вказав на усі позитиви того життя у двох світах, яке доводиться провадити частині нашої молоди на американському континенті.

Правда, не усі батьки знаходять силу та охоту до щоденних трудів, щоб сумлінно виконувати це додаткове завдання. Скільки нарікань викликають постійні поїздки до суботньої школи, на пластові чи сумівські зайняття, до таборів!

Коли це все робили ми – перше покоління мешканців США, вигнанців з України – це було більш оправдане, зрозуміле, викликане бажанням виховати, при помочі школи та молодечих організацій, ще одне покоління українських патріотів. Коли, однак, це саме повторюється у другому, третьому поколінні – воно гідне признання і подиву.

Який гарний, однак, вислід і вдоволення це може викликати у батьків. За свої труди вони достойно винагороджені. Їхні діти не лише добре володіють українською мовою, але й з ентузіязмом інформують своє американське оточення у школі про це своє „друге життя" в українських молодечих організаціях, в українській школі, в мистецьких групах.

Хай це буде для батьків нагородою на закінчення кожного шкільного року. Хай це дасть їм почуття, що їхні зусилля не є даремні, а „два світи" їхніх дітей збагачують їх усіх – дітей, і чуже оточення інформацією про українську спільноту.

О-КА

Привітання від УАКРади

Голові Української Всесвітньої Координаційної Ради
панові **Михайлу Горине別**

Високоповажаний пане Горинь!

Екзекутива Української Американської Координаційної Ради на своєму засіданні 10 червня 2000 року у Нью-Йорку одностайно і не без ентузіязму вирішила привітати Вас з приводу обрання головою Української Всесвітньої Координаційної Ради і поздоровити з близьким 70-річчям з дня народження, адже це ювілей людини, яка все своє свідоме життя присвятила рідному українському народові і справі його національного визволення. Не сумніваємося, що УВКР, з Вашою рукою на стерні, рівно і енергійно поплине по широких водах гльобального українства, і ми радо працюватимемо під Вашим керівництвом.

Слава Україні!

Українська Американська Координаційна Рада

Шановні читачі,
за добрим звичаєм „Свобода" вміщує посмертні згадки, часто зі світлинами, про тих, що відійшли.
Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин.
Проте існує добрий звичай пожертв на пресовий фонд „Свободи".
Редакція буде щиро вдячна за Ваш внесок у підтримку нашого тижневика.

Ні шпарини, ні щілини?

Степан Герилів

Не так давно під головуванням Президента України Леоніда Кучми проходило розширене засідання Координаційного комітету боротьби з корупцією та організованою злочинністю при Президентові України.

Не хочеться наводити списку усіх виступаючих і тим паче називати теми їхніх "мудрих" виступів, бо уся ця балаканина про якусь там боротьбу набридла всім, починаючи від пересічного знедоленого українця і кінчаючи діяспорним українським мільйонером. Зупинюся лише на двох цитатах із виступу на засіданні Л. Кучми – найголовнішого „поборника" українських корупціонерів.

Леонід Данилович закликає посилити контролю за використанням бюджетних коштів з тим, щоб „не було жодної шпарини для зловживань і злочинів".

Отут вже подив бере: як це може найвища посадова особа в державі отаке-ось говорити? Які шпарини? Хіба через шпарину Лазаренко вивіз свої, точніше – народні мільйони? А через яку таку шпарину вилетіли в швайцарські банки багатонульові суми казнокрадів? Та не про шпаринки треба говорити, а про глуху височезну стіну Закону, яка б не дозволила нікому жодної копійки вкрасти, не кажучи вже про те, щоб вивезти кудись і заховати. Районні народні суди, органи прокуратури, внутрішніх справ на місцевому рівні звітують про „підвищення рівня своєї роботи", вдаючи широкомаштабну боротьбу зі злочинністю та корупцією, можуть засудити двох пенсіонерів, які вкрали з місцевої хлібопекарні мішок борошна, на чотири роки позбавлення волі. А „злодії в законі" мають кумів, братів, колег по партії чи Верховній Раді і т. д ., котрі не за красиві очі, звичайно, завжди готові прийти на допомогу, посприявши в уникненні покарання.

Та невже ще не набридло панові Президентові про одне і те ж говорити протягом багатьох років: "Бюджетні кошти залишаються одним із джерел збагачення нечистих на руку людей..." Та хіба не його люди, не з підпорядкованої йому вертикальної піраміди влади повинні показувати приклад правдивого, чесного служіння його величності закону України, а не чекати, поки на черговій якійсь нараді пан Президент в черговий раз помахає пальцем?

Однак, народ знов і знов чує старі жалі, мовляв, „покайтеся, бо вам зле буде, поверніть назад вкрадені мільйони!". Та де і коли ви бачили чи чули, щоб злодій добровільно щось назад приніс? Він так і буде принюхуватися до протягу з цієї щілини, щоб вибрати зручний момент і поцупити чергову порцію валютного "допінгу". Бо знає, що нічого йому за це не буде, окрім безпорадного помахування президентського пальця...

Шевченкіяна на листівках

У Державному музеї Т. Г. Шевченка відкрито виставку "Шевченківська листівка як явище історії та культури". Експозицію побудовано на експонатах з колекції відомого шевченкознавця Володимира Яцюка.

Шевченківські листівки, презентовані для огляду, різноманітні за змістом, за жанрами відтворених на них сюжетів, за функціональним призначенням, за місцем видання, за технологією виготовлення, за способом оформлення адресного боку листівки тощо. Експозицію умовно поділено на десять розділів. Серед них: "Портрет-символ", "Фотопортрети", "Художній портрет", "Рядки з поезії Тараса Шевченка", "Шевченківські місця та найменування", "Образ Шевченка в скульптурі" та інші.

Історію поштової листівки на теренах України можемо відраховувати від 1894 – 1895 років, коли вийшли перші – з видами Києва. Проте власне українську листівку видав 1898 року в Кракові Салон малярів польських (там було представлено Львів портретом Шевченка за сталеритом Брокгавза). Цю листівку, як і дещо пізніші – (1900 –Львів, 1901 – Тернопіль) можна побачити в експозиції. На виставці представлено чимало й інших, не менш унікальних, експонатів. Наприклад, у розділі "Портрет-символ" фотолистівка, видана І. Антонюком у Владивостоці 1916 року, є монтажем мініятюр розміром 6 мм кожна, об'єднаних назвою „Декотрі українські письменники та поети", де вміщено зображення 147 українських майстрів слова. Величезною популярністю користувалась листівка, де було, так би мовити, вмонтовано портрет Тараса Шевченка (фото П. Бореля) та використано замальовки з альбому „Украинская старина", над яким працювали М. Самокиш та С. Васильківський. Згодом з неї навіть здійснювались перемальовки в дусі народних картинок, де замальовки цих двох видатних митців замінено на відтворення спрощеного краєвиду. Одну з таких перемальовок роботи невідомого автора представлено в експозиції. У розділі „Художній портрет" можна побачити багато листівок, на яких вперше репродуковано портрети Шевченка (серед них і такі, оригінали яких втрачено або знищено).

З 1907 року дозволено друкувати приватним способом на фотопапері з поштовою сіткою. У розділі „Шевченківські місця та найменування" знаходимо виняткової цінности фотографічні листівки з видами Кирилівки, Моринець, інших місць Звенигородщини, а також Тараса Шевченка, які було виготовлено і видано внучатим племінником поета Григорієм Петровичем Шевченком на початку XX століття. Гадаю, через збережену в такий спосіб автентику листівки ці є одними з найцікавіших в експозиції.

Тетяна Чуйко,
завідувач сектором виставок
Державного музею Т. Шевченка
("День")

Аматорське реформування енергоринку України

Нараду з питань паливно-енергетичного комплексу, що відбулася 8 червня під головуванням Президента Леоніда Кучми, без жодних вагань можна назвати кульмінаційним моментом енергетичної ситуації в Україні. Уряд, який перед цим так багато говорив і про чисті руки, і про чисту енергію, отримав холодний душ, що має застерегти від зайвих розмов і простимулювати конкретні довгоочікувані рішення. Президентська аналіза ситуації була жорстка і не залишала місця для двозначних тлумачень. Спроби уряду вплинути на енергетичну ситуацію в країні виявилися невдалими. А це, сказав Президент, „ознака слабкости", безвідповідальности. Це слово, наголосив Л. Кучма, дехто вже зовсім забув. Зокрема йшлося про енергетичну програму «Україна-2000», виконану лише на 10 відсотків. Однак до нової подібної програми уряд і досі не приступав.

28 обговорень в уряді, 11 тисяч директив та доручень — і катастрофа стала ще ближчою...

Поставивши себе над енергетичною баталією, Президент дав однозначну відповідь тим, хто під гаслом турботи про порядок на енергоринку проштовхує вже скомпрометовані підходи. Він скритикував ідею прямих договорів на поставку електроенергії між енергогенеруючими та транспортними компаніями, зазначивши, що вони не можуть бути ефективними. Як приклад злочинної діяльности „ділків високого рангу", був наведений факт зникнення 3 млрд. дол., одержаних у вигляді ядерного палива для АЕС як плату за вивезену в Росію ядерну зброю. Висновок „якщо уряд не відстоюватиме державні інтереси – тоді гріш нам усім ціна" сприймався як пересторога для сьогоднішніх його керівників, що захопилися реформуванням енергоринку, завівши цю справу у глухий кут.

Л. Кучма привернув увагу уряду і до енергозбереження, яке стає в даних умовах найбільшим завданням держави. Однак, на його думку, активности уряду в цих питаннях досі не видно. Питомі витрати енергії в Україні у 10 разів вищі, ніж в Європейському Союзі. „Чи ж пустять нас з такими показниками до Европи?" – запитав Л. Кучма і не відповів, вловивши розуміння залі. Низька конкурентоздатність української промислової продукції, на думку Л. Кучми, визначається також високою вартістю вітчизняного вугілля, яке на 40 відс. дорожче від польського і російського. Водночас саме вугілля останнім часом домінує у енергобалянсі країни, витісняючи атомну і гідроенергетику. Тим часом реконструкцію українських шахт практично зупинено. Для відтворення шахтного потенціялу не спрямовується з бюджету жодної гривні. Нічого не робиться для поліпшення якости вугілля. „Порожня порода видається за вугілля для електростанцій країни", – зауважив Л. Кучма. На його думку, в енергетиці не потрібно вигадувати нових схем розрахунків, треба лише навести порядок у платежах. „Нові схеми, — сказав Президент, — це шлях до збитків", і в цю мить багато хто в залі хотів би побачити реакцію Юлії Тимошенко...

Були більш чітко окреслені функції „Нафтогазу України" і вказано, що зовсім не його завдання закуповувати газ за кордоном. Про це Л. Кучма спитав з уряду, який досі не уклав угод про постачання газу ні на цей, ні на майбутній рік. За словами Президента, досі документально не підтверджений прохід територією України 10 млрд. куб. метрів транзитного російського газу. Тож Росія, сказав Л. Кучма, захищає свої економічні інтереси від „таких господарів". На покарання за крадіжки газу нею введені обмеження на постачання нафти. Завантаження українських нафтопереробних заводів зменшилося на 12 відсотків. „З чим прийдемо до жнив?" – запитав Президент у В. Ющенка.

Президент відзначив, що не збирається вдаватися в ході засідання до кадрових рішень. Остаточні висновки, за його словами, будуть зроблені за підсумками роботи ПЕКУ за шість місяців. Керівникові галузі, віце- прем'єру Юлії Тимошенко м'яко дорікнули, що надана повна свобода дій була використана незадовільно та переплавилася у 28 обговорень в уряді й 11 тисяч директив і доручень, вилилася у публічні пікірування між членами уряду, який в цьому питанні не піднявся вище дискусійного клюбу. Водночас Президент відзначив, що в урядовому комітеті з реформування енергетики не припиняються спроби заробляти політичні дивіденди, тоді як у роботі відчуваються ознаки аматорства, а справжніх фахівців до справи не залучають.

Секретар РНБО Євген Марчук у своєму виступі відзначив, що ситуація у паливно- енергетичному комплексі становить загрозу національній безпеці України, і зробив обґрунтований висновок, що однією з причин цього є невиконання урядом указу Президента, яким вводилося в дію рішення РНБО про невідкладні заходи щодо подолання кризових явищ у паливно-енергетичному комплексі України. На його думку, населення стає заручником колізій, які відбуваються у паливно-енергетичному комплексі, що може врешті призвести до посилення соціяльної напруги.

Нині діюча система, за словами Є. Марчука, довела свою неефективність. Адже діє вона тільки шляхом вольових і емпіричних рішень, без урахування думки фахівців, вчених. Є. Марчук наголосив на тому, що без налагодження системи контролі за діяльністю уряду клубок проблем і нинішня вакханалія в енергетиці зберігатимуться. Цю думку підтримав у заключному слові і Л. Кучма. Президент наприкінці наради пропагував успіхи сумського губернатора Володимира Щербаня. Припускають, що це було попередження для Ю. Тимошенко.

Віталій Княжинський,
(„День")

XIX - XXI СВОБОДА 1893 - 2000 У ТРЬОХ СТОЛІТТЯХ

80 літ тому справа теж була у грошах

Коли цими днями, у зв'язку з перебуванням президента Б. Клінтона в Києві, преса широко писала про різні грошові зобов'язання, відразу пригадалося, що гроші завжди були тим чинником, в якому наші держави прагнули дійти до порозуміння. Читаємо в „Свободі" від 20 травня 1920 року, на першій сторінці:

„Україна процесує Америку. Париж 16 мая. Українські представителі в Парижі заворушилися з причини судового процесу, який відбудеться в понеділок в місті Бордо. Ходить о воєнні матеріяли, які Україна закупила в Америці. Українці оскаржують Американців, що ті наклонили Францію, щоби вона порішила справу в її користь. Суперечка полягає на тім, що Українці закупили в Злучених Державах лікарства і медичні матеріяли, як рівнож черевики, убрання і т. д. за суму 12 міл. долярів тоді коли долар вартував 7 франків. Щоби ратувати добре ім'я Америки, Українці віднеслись до американського правительства, просити о провіреннє справи, однак не дістали ніякої відповіди. З того огляду Українці покладають великі надії, що процес виграють. Річ в тім що по закупи тих матеріялів Америка віддала контракт українським кооперативам, але коли американські представителі в Франції сказали що не можливо признати українські кооперативи, тоді Америка хотіла ті матеріяли назад забрати. Українці протестували, однак безуспішно, бо Америка перепродала ці матеріяли Сербії. Коли Українці звернулись до заряду, якому поручено берегти ті матеріяли і хотіли їх забрати, тоді дано їм відповідь, що матеріяли находяться під французькою опікою. Тоді Україна звернулась до міністра публічних робіт і той їх запевнив, що Америка не забере матеріялів. Однаковож Америка постаралась о позволеннє від французького правительства а тоді Українці заскаржили Францію жадаючи секвестрації тих матеріялів. Французький суд тепер знов заявився проти секвестрації, кажучи що ся справа дотикає лише Українців і Американців. Українці постановили боротись до кінця, а навіть коли буде конечно, представлять справу перед Лігу Народів. Поза тим Українці вірять, що коли б Американці цілу справу знали докладно то віднеслись би до них прихильно, тому єще раз просять се правительство, щоби воно визначило Комісію для сеї справи".

Як ця справа закінчилася, ми не знаємо, бо не знайшли продовження у нашій „Свободі".

. Чи аби не так, як подібні справи нерідко закінчуються сьогодні – не на користь України?

Назвалися «правдою», а брешуть...

19 травня газета «Комсомольская правда» вмістила статтю свого спеціяльного кореспондента Сергія Герасименка, який терміново відвідав Львів і написав свій опус під назвою «Прокинься, Україно, москаль вже годину не спить». Тепер ми знаємо, що у цей день український співак-композитор Ігор Білозір вже лежав на смертному одрі, тож не важко припустити, що відрядження Сергія Герасименка було продиктоване прагненням «Комсомольской правди» першою вилити відерце бруду на те місто незалежної України, в якому на той час вже стався злочин на ґрунті російського шовінізму. Статтю в перекладі українською мовою повністю передрукувала в червневому випуску «Закордонна газета», тому я перекажу лише її загальний зміст. Отож спеціяльний кореспондент записав ряд розмов з представниками російськомовного населення Львова і додав кілька своїх коментарів. Власні спостереження Сергія Герасименка зводяться до того, що російський поїзд до Ужгороду - гарний, бо дають чай і мають відчинені вбиральні, а український до Львова - поганий, бо в ньому є таргани і він нагадує «притон на колесах». П'ята частина львівського населення - росіяни, але їм тут незатишно, бо є тільки одна церква Московського патріярхату, лише один Російський культурний центр імені Пушкіна, зменшується число російських шкіл, для яких бракує російських підручників, пам'ятники Ленінові і Сталінові замінили на пам'ятники Івана Франка і Тараса Шевченка, студентам бракує стипендій на пиво, а обласне радіо починає свої передачі закликом, який став заголовком статті Герасименка.

Особисті спостереження спеціяльного кореспондента доповнюють його співрозмовники. Інженер у поїзді лякає тим, що ще в 60-ті роки бандерівці з дахів стріляли у дітей-піонерів. Курсант військово-політичного училища на все життя матиме погані спогади про «команди ламаною мовою і абсолютно пародійний марш на мотив «Гетьмана Сагайдачного», про старшину, бо то був українець. Професор звертає увагу, що серед влади немає жодного російського прізвища. Студент російської філології розповідає, що парасолька українською мовою насправді зветься «розчепіркою», а лікар-гінеколог - «жінкознавцем». Директор російської школи скаржиться, що підручники з Росії в обхід митних правил йому привезли продавці порнографії. Місцевий ділок сповіщає, що його захищають від бандитів найняті ним вояки УНА-УНСО. І так далі...

Закінчивши читати плачі Сергія Герасименка, я відчув потребу проаналізувати його писання з олівцем в руці, після чого на аркуші з'явилося чимало запитань. Ось вони...

Як це сталося, що в українському місті Львові п'яту частину населення становлять росіяни? Де ж ділися українці? Гадаю, відповідь на це запитання усі добре знають...

То як тепер живеться в українському Львові пригноблеcній українськими націоналістами п'ятій частині населення? Чи не мають вони свого Російського культурного центру імені Пушкіна? Чи не діє в університеті «кабінет з раритетним паркетом», присвячений творчості Пушкіна, Лермонтова і Толстого? Чи не можуть молитися в церкві Московського патріярхату? А скільки церков Київського патріярхату є в Москві чи Петербурзі? Чи директор російської школи ч. 45 Микола Кравченко, який попросив контрабандистів на порушення українських законів привезти з Росії підручники, замислився над тим, для яких дітей ті «порнобарони» возять з Росії порнографію? Порнографію везуть з Росії в Україну, а не навпаки - це стверджує сам Сергій Герасименко. Чи не він сам полічив, що у військово-політичному училищі («одному з найблатніших училищ Міністерства оборони») майже половина курсантів була з Москви? Чи не з поваги до московських курсантів у день прийняття українською половиною присяги на вірність Україні, їх вивільнили від участи в цій церемонії і відправили на варту? І що ж вчинив герой розповіді, щоб віддячити за пошанування його російського патріотизму? Він багнетом знищив тризуб на парадній трибуні училища. А хто ж захищає львівського ділка від бандитів? Та ж українська молодь з УНА-УНСО!

З читання пасквілю Сергія Герасименка виходить, що він намагається подати власні вигадки, а також побрехеньки кількох своїх однодумців за уявні переслідування росіян у Львові. Після такого читання я не можу не задати ще одне запитання, цього разу вже цілком власне, не породжене писанням «Комсомольской правди». То кого і за яку пісню вбивали у Львові в ті дні, коли Сергій Герасименко збирав на вулицях міста «компромат» проти України?

Л. Х.

Чому зникає вітрильник „Батьківщина"?

Сьомого квітня, коли на Дніпрі ще була крига, почав свій шлях з Києва до Нью-Йорку вітрильник „Батьківщина". Човен мав представляти Україну на всесвітньому святі вітрильної фльоти. Збір учасників був призначений на 27 травня в Сан-Хуані, Пуерто-Ріко. Але вітрильник до місця збору не прибув. Яка ж його доля?

Вітрильник вийшов в Атлантику 4 травня, й відтоді товариство „Приятелі України" в Нью-Лондоні втратили з ним контакт. Але німецьке радіо перехопило звістку, у якій вітрильник подав свої координати. За зв'язок зі світом на кораблі відповідає внук капітана Дмитра Бірюковича – Вадим, який знає англійську мову. Під час останнього зв'зку з Києвом він повідомив, що на човні виникли проблеми. У відкритий океан вітрильник вийшов з Еспанії у негоду. „Батьківщина" – це стофутова шхуна, переобладнана під вітрила, яка не має сучасного навігаційного обладнання. Вдруге вітрильник обізвався і подав своє місцеположення 15 травня. Члени польського вітрильника „Дар млодзєжи" повідомили, що бачили нашу „Батьківщину" в Атлантиці. Берегова охорона теж записала повідомлення про те, що „Батьківщину" віднесло штормом до берегів Африки. Треба сказати, що до місця збору з 125 очікуваних вітрильників прийшло до 25 травня лише 13, так що не тільки українці загубилися в океані. Збірка на експедицію вітрильника триватиме до 30 червня. Пожертви будуть звільнені від податків. Чеки виписувати на **CFUE Acc. 9426223229** і висилати на адресу: **Fleet Bank, 25 Pennsyl vania Ave, Niantic, CT 06357.** На конверті зазначити: **Att: Carol Dimaggio.** За інформаціями можна телефонувати – **(860)739-0266.**

Богдан Лесь,
Коннектикат

Церква в Нюарку...

(Закінчення зі стор. 1)

ли), Дам'яна, Бернарда, шість запрошених сестер, які в різних роках працювали в школі, після недільної Служби Божої у просторій церковній залі приймали багаточисленні вітання. Зокрема від пароха отця-редемпториста Богдана, мужа довір'я Церковної ради Юрія Долинського, вчительки української мови Марії Робак, учнів. Шкільні діти, під керівництвом Ольги та Михайла Стащишиних – вчителів та відомих в діяспорі музикантів, деклямували поезії, співали українські пісні, дякували сестрам за добре, щире серце. Сестри-василіянки зуміли створити добру репутацію школі, а знання, які діти тут отримують, вагомі й досконалі. Відтепер школою опікуватимуться українські сестри Служебниці.

Степан Герилів

Всеукраїнське...

(Закінчення зі стор. 1)

прийнятому зверненні також йдеться, що причиною "антиурядових кампаній олігархів" є те, що реформування енергоринку "позбавляє їх надприбутків, вони втрачають бариші і сфери впливу".

На думку авторів документу, лише у першому кварталі нинішнього року олігархи "викачали з держави 2 мільярди гривень, не рахуючись ані з інтересами людей, ані з існуючими бідністю та безробіттям". Крім цього, "значчи про те, що в Україні не вистачає зерна, вони вивезли за межі держави понад 3 млн. тонн за ціною 80 долярів за тонну". Автори звернення вважають, що тепер для ліквідації дефіциту хліба необхідно закуповувати зерно по 120–140 дол. за тонну і відповідно піднімати ціну на нього. "Ці люди, – говориться у резолюції, – не зупиняться ні перед чим, навіть перед тим, щоб повторити голод 33-го року".

Мітингуючі закликали "усі здорові сили України об'єднатись у боротьбі проти кланової олігархії і державної корупції" і звернулись до парляментської більшости і Президента України з вимогою "забезпечити реальну підтримку уряду Віктора Ющенка".

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

До шановних членів УНСоюзу

Екзекутивний Комітет УНСоюзу вирішив знову не виплачувати дивіденду і у висліді цього рішення члени не одержать дивідендових чеків за 1999 рік. Незважаючи на це, усі члени отримають ґарантовані їм відсотки від нагромадженої резерви на їхніх ґрамотах. Ці відсотки коливаються між 3.5% і 5%, залежно від табель смертности. Вони є подані у розділі "Basis of Reserves and Withdrawal Egnities" у кожній грамоті.

Насправді ваші заощадження, нагромаджені на грамотах, як резерва, зростають у цей самий спосіб, як банкове конто до якого банк додає відсотки, звані дивідендою.

Забезпеченева установа може виплачувати дивіденду тільки коли має зріст надвишки фондів, якими ділиться тоді з власниками всіх грамот. З огляду на численні коштовні братські пільги, які УНСоюз уділяє своєму членству, у 1999 році не здобуто жодної надвишки.

1). Наші два видання „Свобода" і „Український Тижневик" спричинили річний недобір у сумі $246,000, який УНСоюз покрив. Кожний член-передплатник отримує $10.00 опусту від передплати.

2). Фінансова підтримка нашої оселі „Союзівка" виносила $474,000. Членам-гостям прислуговує 10% опусту.

3). Нашим студентам-членам виплачено стипендій на загальну суму $35,000.

4). Понад 2000 членів у віці 79 років або вище, котрі надалі платять вкладки за своє життєве забезпечення, отримали річну вкладку, як братську пільгу. Загальна сума цих вкладок виносила $146,000.

5). Члени, хронічно хворі і непрацездатні, отримали за рік допомогу на суму майже $15,000.

У загальному сума всіх видатків на підтримку братської діяльности виносила $916,000. Тут не включено ще суму нагород по $50.00, які УНСоюз уділяє всім ґрадуантам Українських Суботніх Шкіл, та інші допомоги для громади і членства.

Ми мусимо звернути особливу увагу на факт, що тисячі членів скористали з повище названих діяльностей, які майже цілковито фінансує УНСоюз, бо братські вкладки $3.00, які дорослі члени вплачують до Братського Фонду, приносять тільки $40,500 річно. Нажаль, минула Конвенція відмовилася підвищити достатньо братські внески, які покривали б хоча частинно вимагану братську діяльність.

Екзекутивний Комітет доклав багато старань, щоб наші видання і відпочинкова оселя Союзівка були фінансово більш самовистачальні. Це зменшило б наші витрати і тим самим дозволило б приділити фонди для виплати дивіденди. Але, щоб надалі утримувати братську діяльність, ми мусимо зростати у членстві, бо тільки більші прибутки з членських внесків фінансово забезпечать їх існування.

Ми високо оцінюємо ваше членство у нашій організації. Сподіємося надалі служити вам, вашим дітям і онукам протягом багатьох майбутніх літ.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу

Річні загальні збори Монреальської округи

Загальні збори Монреальської округи, до якої належать п'ять відділів, відбулися 6 травня в бюрі парафії Успіння Божої Матері в Монреалі. Головний уряд УНСоюзу представляв на цих зборах Головний касир Стефан Качарай. Збори відкрила довголітня голова Округи, Головна радна УНС й одночасно секретарка 465-го Відділу в Ляшіні коло Монреаля Текля Мороз. Збори розпочато молитвою і хвилиною мовчанки для вшанування пам'яти тутешніх членів УНС, що померли останнього року. В своїх звітах голова та інші члени Управи округи та секретарі відділів говорили про проблеми, пов'язані з працею в УНС і про труднощі в здобуванні нових членів. В дискусії над звітами брав участь С. Качарай, даючи вичерпні відповіді на численні запитання присутніх.

Збори переобрали Управу й Контрольну комісію в такому складі: Текля Мороз – голова Округи, Євген Дячишин – заступник голови, Ярослава Бачинська – секретарка, Богдана Дубас – касир, Олександра Дольницька – організаційний референт і делеґатка до Монреальського відділу Конґресу Українців Канади, Ольга Кучарська – друга делеґатка до відділу КУК, Олександер Кіцак – вільний член управи, Адольф Гладилович – пресовий референт і голова Контрольної комісії, Ярослав Кобилецький і Олена Мандрик – члени Контрольної комісії.

У своєму слові Головний касир Стефан Качарай передав учасникам вітання від голови УНСоюзу Уляни Дячук і Головного секретаря Марти Лиско. Роздавши листки зі звітами про організаційні здобутки й рух членства УНСоюзу Монреальської округи та фінансовий звіт Головного касира за 1999 рік, С. Качарай дав до кожного звіту докладні пояснення. Отож у 1999 році УНС мав 27 Округ, 259 Відділів і 27,342 члени, у цьому числі 515 нових. Монреальська Округа мала тоді в своїх п'яти відділах 718 членів, у цьому числі дев'ять нових, з яких шість здобула секретарка 434-го Пластового Відділу Олександра Дольницька, і трьох – секретарка 465-го Відділу Текля Мороз. Промовець багато уваги присвятив справам Союзівки, „Свободи" і „Українського тижневика". Приємно було довідатися від нього про те, що минулого року дефіцит УНСоюзу значно зменшився завдяки раціональному й ощадливому завідуванню фінансами нашої братської установи. На запитання С. Качарая, чи читачі „Свободи" мають якісь зауваження до її змісту, учасники зборів йому відповіли, що газета людям подобається, але вони незадоволені, що пошта доставляє її з великим запізненням.

Після молитви, якою закінчено збори, була „традиційна" перекуска, дбайливо приготовлена головою Округи, Головною радною Теклею Мороз, з допомогою членів управи 465-го Відділу.

Адольф Гладилович

УНС допомагає студентам

3-поміж шістнадцяти випускників Української католицької середньої школи при церкві Непорочного Зачаття у Воррен, Миш., було три члени УНСоюзу, які одержали фінансову допомогу від цієї української забезпеченевої установи. Ця світлина зроблена під час підготовки до градуації, яка відбулася 4 червня, з директоркою школи Михайлиною Вайґл. Випускники (зліва): Марко Мелимука, Анна Мазяк і Андрій Гнатюк.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Не забудьмо злочину голодомору!

Члени комітету в Чикаґо (зліва сидять): Єва Зеленко, Катерина Марцинюк, Ніна Павлюк, Іванна Горчинська, Анна Кузик, Ліда Ткачук та Ліда Трухла. Стоять: Олексій Коновал, Олексій Пошиваник, Осип Панчишин, Іван Козацький, Микола Міщенко, о. Іван Кротець, о. Михайло Пасєка, о. Панкратій Дубас, Василь Трухлий та Ярослав Ганкевич.

У 60-річчя голодомору в Україні 1933 року українська громада Чикаґо і околиць посвятила, на початку грудня 1993 року, пам'ятник жертвам голоду.

Від уряду України на відкритті пам'ятника був міністер культури Іван Дзюба, тодішній президент України Леонід Кравчук і патріярх УПЦеркви Київського Патріярхату Володимир прислали свої привітання.

Пам'ятник жертвам голоду, роботи скульптора Анатолія Куща з Києва, стоїть біля української православної церкви св. Андрія в Блумінґдейлі, поблизу Чикаґо. Вшанування жертв голоду відбудеться цього року в неділю, 24 вересня. Громадський комітет метрополії Чикаґо провів 8 травня загальні збори, на які були запрошені всі українські організації та парафії. Після звітів членів управи Миколи Міщенка, Івана Козацького, Ліди та Василя Трухлих і Катерини Марцинюк присутні обговорили і затвердили плян дальшої праці комітету та вибрали нову управу в складі Миколи Міщенка (голова), о. Івана Кротця, Василя Трухлого, Іванни Горчинської, Ліди Ткачук, Івана Козацького, Мирона Куропася, Олексія Коновала, Ліди Трухлої, Ярослава Ганкевича та Івана Деркача. До контрольної комісії увійшли Олексій Пошиваник, Ева Зеленко та Осип Панчишин.

Комітет плянує подати на розгляд міжнародного суду винуватців злочину й для помочі має коптувати адвокатів. Щоб не повторилося непорозуміння з попереднього року, коли Владика Всеволод ставив умови, хто з священиків має брати участь, а хто ні, вибрано делеґацію, щоб зустрітися з Владикою. Він мав застереження до духовенства, яке належить до Київського Патріярхату.

Голодовий комітет плянує цього року зробити виставку журналів, газет, книжок та інших матеріялів про голод 1933 року в стейтовому будинку Тампсона в центрі міста. Рівнож хоче виставити фотографії пам'ятників, які стоять в різних містах діяспори чи й в Україні, присвячені жертвам голоду.

Комітет просить осіб, які мають такі світлини, прислати їх на адресу: **Mr. Mykola Mischenko, 127 Marcella Rd., Mt. Prospect, IL 60056.**

Перша ластівка у поліпшенні життя в Україні

Депутат Верховної Ради Роман Безсмертний виступив 24 травня на зібранні громади Клівленду в залі парафії Покрови Пресвятої Богородиці з доповіддю про економічний і політичний стан України. Господарем зустрічі було Товариство допомоги незрячим (голова Мирослава Оришкевич), яке 10 років допомагає сліпим дітям в Україні.

Зустріч відкрила мґр. Л. Базарко, а голова УЗО мґр. В. Ліщинецький розповів про життєвий шлях гостя. Р. Безсмертний народився 1965 року на Київщині, закінчив університет ім. Драгоманова, є кандидатом історичних наук, здобув мандат парляментариста і працює на цій посаді до сьогодні. Доповідач підкреслив, що Україна має поступ на всіх ділянках державного будівництва. Земля віддана у власність селянам, почалася співпраця уряду і парляменту, Кабінет Міністрів В. Ющенко сформував з молодих і професійних осіб. Зарплата і пенсії від початку року виплачуються без затримки. Промислове виробництво в першому кварталі зросло на 30 відсотків. Економіка держави почала зростати. Роман Безсмертний говорив лише кілька хвилин, після чого перейшов до відповідей на численні запитання присутніх. Зокрема сказав з приводу розмов про утворення слов'янської єдности під назвою „Київська Русь" як варіянту нової імперії, що Україна не приєднається до союзу Росії і Білорусі, а Президент Л. Кучма не зрадить держави. Повернення татар до Криму не спричинить політичних ускладнень для України, тому що татари повертаються на свою землю згідно з домовленням, підписаними в 90-их роках Україною. На виборах парляменту татари голосували за список Народного Руху. Український уряд не реаґує на зневажливі вислови на адресу України з боку російських шовіністів, вважаючи їх психозою минулого. Мовні проблеми, головно в південно-східніх областях країни, існуватимуть 10–15 років. Україна співпрацює з НАТО і розвиває політичну і економічну стратегію із Заходом, щоб стати членом Европейського Союзу.

Євген Бачинський,
Клівленд, Огайо

Українських дівчат врятували в США

У листі Роксоляни Дахнівської з Чикаґо („Свобода" від 26 травня) розповідалося про Олю Волкову з Кривого Рогу і Антоніну Брус з Буковини, яким зробили операції на серці за програмою „Дар життя", яку спонзорує Ротарі клюб. Сьогодні ми вміщуємо світлини, зроблені на летовищі О'Гара, коли Ольга і її мама Лариса Волкови зустрілися з членами клюбу, а також знімок обох дівчат, яким допомогли в Америці.

Зачаровує пластовий дух

Крайова Пластова Старшина в США повідомляє, що в неділю, 8 жовтня 2000 року, в Клифтоні, Н.Дж., з приводу 50-річчя Пласту в Америці відбудеться святкова пластова імпреза під назвою „Ювілейна Ватра". Програма включатиме музику, танець, гумор, драму і спеціяльне відеооформлення. На цьому театральному тлі буде представлена пластова розповідь у семи діях: нас чекає несподівана пригода молодого пластуна Левка, якого зачаровує „Пластовий дух" і починається мандрівка у пластове минуле. Виконавці імпрези будуть виключно пластуни або приятелі Пласту. Головні ролі виконуватимуть пластове юнацтво і старше пластунство з різних осередків США. До співпраці приєдналися видатні мистці української громади та довголітні приятелі Пласту. Режисером „Ювілейної Ватри" буде Лідія Крушельницька, яка у своїй „Студії Мистецького Слова" виховала десятки пластової молоді. Танцюватимуть учні шкіл Роми Приймі-Богачевської.

„Ювілейна Ватра" є черговою імпрезою загальних святкувань 50-річчя Пласту в США, які офіційно розпочалися осінню 1999 року. „Ватру" влаштовують Крайова Пластова Старшина і Комісія ювілейних святкувань. Під їхньою еґідою вже видано касети і компактні диски популярних пластових пісень та пластовий відеофільм „Незмінне обличчя Пласту". Готується спеціяльне видання ювілейної історії і фотоальбому 50-річчя Пласту в США. Як заявила голова Комісії святкувань Зеня Брощина, „ми відчуваємо обов'язок перевести наше радісне святкування в присутності української громади. Ласкаво просимо всіх до співучасти!"

Новий підручник з історії України

Цього року Шкільна Рада видала новий посібник „Новітня історія України 1945–1998 років", як продовження до підручника з історії України Івана Крип'якевича та Мирона Дольницького.

Автором цього нового посібника є проф. Юрій Гаєцький, а редакція та упорядкування проф. Євгена Федоренка. Підручник призначений для вищих кляс шкіл українознавства, одначе окремі лекції чи матеріяли вчителі можуть використовувати в інших клясах.

Матеріял поданий у 22-ох лекціях Підручник ілюстрований. Коштує 9 дол., плюс пересилка. Замовляти в Шкільній Раді при УККА.

Адреса: **Ukrainian Educational Council – UCCA, P.O. Box 391, Cooper Station New York, NY 10276–0391.** Тел.: **(212) 477–1200.** Факс: **(212) 777–7201.**

Д-рові Романові Барановському виповнилося 95 літ

Д-р Роман Барановський

12 червня нашому довголітньому дописувачеві та відомому в нашій громаді діячеві д-рові Романові Барановському сповнилося 95 років життя. Рідко можна вітати людину з такою річницею у повному здоров'ї та свіжості думки, активну в громаді, повну гумору і позитивної настанови до життя.

Постійний дописувач до „Свободи" більш як півстоліття не залишає також пластової преси, довгі роки був редактором „Сеніорської ватри" та видань куреня „Лісові Чорти", до якого належить від молодих років. Сьогодні він – один із найстарших членів куреня – не залишає активного зв'язку з Пластом, в проводі якого виконував різні завдання та перебував на різних постах.

З професії лікар-ветеринар, він очолював Об'єднання Українських ветеринарних лікарів, а відтак від 1984 року очолив Конференцію центральних українських академічних професійних товариств Америки. Від 1975 року він є членом Ордену Лицарів Мальти, що має міжнародний характер.

В українській громаді д-р Р. Барановський від постання Українсько-Американської Координаційної Ради є її активним членом і виконував довгі роки працю секретаря. Одночасно від 1982 до 1999 року був редактором місячника „Наш Голос", а в пластовому житті – журналу сеньйорів „Слово". Повний гумору, він часто пише віршовані листи до своїх приятелів, які показують найкраще його оптимістичне сприйняття життя. Либонь завдяки цій настанові він зустрічає 95-ий рік життя в повному здоров'ї.

Редакція „Свободи" бажає своєму довголітньому дописувачеві і усіх благ.

Ольга Кузьмович

Амбасадор української пісні

В Чикаґо відзначено 50-річчя хору „Сурма"

В переддень золотого ювілею"Сурми" в хаті Осипа Литвинишина безперестанку дзвонив телефон. Турбували люди, які не встигли своєчасно придбати квитки на святкову імпрезу. Вони сподівалися, що саме голова ювілейного комітету їх зрозуміє і неодмінно допоможе. Однак пан Осип, при всій його доброті і бажанні піти кожному назустріч, був безсилий що-небудь зробити, адже всі місця у великій залі Чикаґського українського культурного осередку, де мало відбутися свято, були заздалегідь закуплені. Такий інтерес до ювілею"Сурми", до свята пісні не є випадковим, адже українська пісня – це душа народу, окраса його духовного життя. У кожного хору, як і у житті людини, є своя зоряна мить. Без сумніву, що такою миттю для"Сурми" був ювілейний концерт, який відбувся у суботу, 13 травня.

Перед початком ювілейного виступу"Сурми" коротке вступне слово виголосив Осип Литвинишин, який багато років свого життя віддав "Сурмі". Він передав естафету ведення вечора в руки члена святкового комітету, колишнього редактора церковної газети "Нова зоря" Іванни Горчинської. А тепер час згадати засновників славетного хору, і допоможуть мені в цьому Осип Литвинишин та Лука Костелина, які є авторами короткої історії "Сурми". Отже, повернемося на більш, як півстоліття назад, коли у Львові народився чоловічий хор "Сурма". Його першим диригентом став Іван Охримович.

В час воєнної завірюхи багато "сурмаків" опинилися поза межами України, з ними їхній диригент О. Плешкевич. В 1945 році "Сурма" відроджується на німецькій землі, а в 1949 році із переселенців-співаків у Чикаго відновлено славну традицію львівського хору. У 1985 році диригентом став Роман Андрушко, який і нині очолює славетний співочий гурт. Під його керівництвом хор взяв участь в багатьох концертах, які транслювалися через радіо та телебачення на всю Америку. Не можна не згадати ім'я концертмайстра хору Катерини Кішки, вона закінчила Київську консерваторію і захистила дисертацію з історії музики. Всі хористи поважають її за сумління, за відданність загальній справі.

...А тепер повернемося у залю культурного осередку. Роман Андрушко зайняв своє місце, подав умовний знак – і зазвучала українська пісня. І раділа душа, і серце тішилося, коли пісні слідували, наче б то чарівні намистинки.

Тривалими оплесками нагороджували присутні солістів Василя Зарицького, Оксану Олексин, Анну Маринець, Ольгу Пітулу, Дарію Діденко, Віру Сурівку, Ярослава Головка та Тадея Ванджуру. Поруч з народними піснями в програмі хору представлені твори відомих українських композиторів І. Шамо, П. Майбороди, Я. Орлова. Виконання пісень відзначалося високою майстерністю, все було опрацьовано до найдрібніших нюансів. Слава про хор лунає далеко за межами Чикаго. Однак, належиться відверто сказати, що не було б хору, якби чикаґська громада не підтримувала його, якби не надавала йому всебічної допомоги. Обдаровані диригенти згуртували любителів співу, заохотили їх до постійного вдосконалення майстерності.

Про здобутки хору, його ролі у популяризації української пісні на чужині говорив у своєму виступі Генеральний консул України в Чикаґо д-р Борис Базилевський. Його думки продовжили у привітаннях представники української громади.

Окремо хотів би відзначити, що доляри, зібрані на ювілейному вечорі, призначені для надання допомоги дітям з України. Про це говорила Оксана Крушельницька: "Спільними зусиллями ми вже зібрали понад 28 тисяч долярів, які будуть витрачені на проведення операцій українським дітям, а також на подорож американських лікарів в Україну для надання такої допомоги".

Після закінчення бенкету Осип Литвинишин сказав мені:

– Якщо з усього, що нам вдалося створити, хоч маленька дрібка знайде шлях до людей, то вважатиму, що трудилися ми всі разом недаремно.

Анатолій Гороховський

Хор" Сурма". Сидять (зліва направо): акомпаніятор д-р К. Кішка, диригент Р. Андрушко та голова управи хору О. Литвинишин.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

17 червня – презентація книжки Ольги Кузьмович "Про це і те" в НТШ (**63 Четверта авеню між 9 і 10 вулицями в Нью-Йорку**). Поч. о 5-ій годині.

◆

20-24 червня – десята товариська зустріч „регенсбурґців" на Союзівці. **Тел. (914) 626-5641.**

◆

25 червня – щорічний Кооперативний день Української Православної кредитової кооперативи за адресою: **Ukainian Village, 66 Cedar Grove Ln., Somerset, NJ.** Початок о 2-ій год.

◆

2 липня – відкриття Української діяспорної олімпіяди у Філядельфії. Олімпіяда триватиме до 4 липня. Закриття – 3 липня о 4:30 по полудні.

◆

9 липня - початок виховно-відпочинкових таборів на оселі ім. Олега Ольжича в Лігайтоні, ПА. Зголошення до 20 червня телефонами **(610) 623-2309** або **(215) 235-3709**.

◆

17 серпня – VIII Конгрес СФУЛТу у Львові. Тел. **(313) 884-6344.** Факс **(313) 884-9474.**

◆

8-10 вересня – з'їзд на Союзівці колишніх професорів, учнів гімназії та усіх мешканців Байротського табору.

◆

15 жовтня – тихий авкціон Українського музею відбудеться в **Рамада готелі, Іст-Гановер, Н. Дж.** Початок о 2-ій годині по полудні.

◆

Українську радіопрограму "Голос України" можна слухати в околицях Нью-Йорку і Нью-Джерзі щосуботи від 2-ї до 3-ї години **на хвилях 1430 АМ**. Керівник Петро Рибчук.
Тел. **(201) 246-0109.**

◆

Збірка одягу і взуття для України – в Головній канцелярії УНСоюзу – **2200 Route 10, Parsippany, NJ**. Тел. **(973) 292-9800, дод. 3055.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклямеи (тел. **973-292-9800, дод. 3040**).

У київській синагозі згоріла бібліотека

Приміщення синагоги, предмети культу і найбільша у Києві общинна бібліотека єврейської релігійної літератури (понад 1000 фоліянтів) вигоріли внаслідок пожежі, що сталась в ніч на суботу, 3 червня, у будівлі, яку орендує Юдейська релігійна громада "Еш а-Тора" ("Вогонь Тори") у Києві. Як ідеться у пресовому повідомленні громади "Еш а-Тора", вогнем знищено арон-кодеш (спеціяльну шафу) з двома сувоями Тори. За фактом пожежі ведеться слідство.

УНІАН

Створено комітет з відзначення Дня незалежности України

Президія Громадського комітету для відзначення дев'ятої річниці Незалежности України повідомила українське громадянство міста Філядельфії і околиць, що 29 березня оформився Громадський комітет для відзначення вищезгаданої річниці, який очолила президія в такому складі: інж. Борис Захарчук – голова, Михайло Ковальчин, інж. Юрій Іхтяров і Патриція Савчак – заступники голови, д-р Петро Клюк – кореспонденційний секретар, д-р Євген Новосад – протоколярний секретар, Звенислава Романів – скарбник, інж. Методій Борецький – імпрезовий референт.

До Громадського комітету ввійшли наступні представники українських товариств і організацій: НТШ у Філядельфії, Округа Українського Народного Союзу – УНС, Український Золотий Хрест (УЗХ), УККА, УАКРада, Український Освітньо-Культурний Центр (УОКЦ), Український Братський Союз (УБС), ОДВУ, Український банк „Певність", Товариство Українських Сеньйорів, Товариство Українських Лікарів, Товариство „Черемош", УСО-Тризуб, Товариство Українських Інженерів, ОЖОЧСУ, Братство колишніх Вояків 1 УД УНА, СУМ, УПА, Округа СУА, СУК-„Провидіння", Хор – „Прометей", Українсько-Американські Ветерани, ООЧСУ, Американці проти знеславлення Українців, Радіо Українських Державницьких Організацій, Українська Федерація Америки, УПТ – Українське Патріярхальне Товариство, УАВ – Українсько-Американські Ветерани, Пласт.

Комітет рішив відзначити 9-ту річницю Незалежности України у четвер, 24 серпня 2000 року в Українському Освітньо-Культурному Центрі, 700 Седар ровд, Абінґтон, Па., о 7-ій годині вечора.

Комітет щиро запрошує все українське громадянство міста Філядельфії і околиць до чисельної участи.

Борис Захарчук,
голова Комітету,
д-р Петро Клюк,
секретар

Доповідь д-ра Юліяна Куляса

Д-р Ю. Куляс промовляє на зборах у Філядельфії.

Президент Першого Українського федерального щадничого банку „Певність" в Чикаго адвокат Ю. Куляс в середу, 17 травня, поінформував членів філії банку „Певність" у Філядельфії про фінансовий стан і пляни банку на найближчий період його діяльности. Д-р Ю. Куляс прибув з Чикаго в товаристві члена дирекції Стефана Бабика. Заступник президента і керівник філії мґр. Адріян Гаврилів представив присутнім працівників філії – Лярису Стеблій-Дідаш і Раїсу Євтушенко, яка в липні ц. р. залишає працю в банку з причини відходу на пенсію. Президент подякував їй за довголітню віддану працю і вручив подарунок від банку.

Д-р Ю. Куляс повідомив, що на 31 грудня 1999 року дохід банку, перед заплаченням податків, становив майже 9 мільйонів долярів, а чистий прихід по заплаченні податків і відрахуванні до резерви, становив 5 млн. 682 тисячі. Балансова сума майна банку перевищує 385 млн. долярів. При банку „Певність" діє фундація „Спадщина", яка в минулому році передала понад 200 тисяч долярів на різні добродійні цілі. Обдаровані, зокрема, у Філядельфії УОКЦентр, Українська федерація Америки, ЗУАДК, УСО „Тризуб", Пласт, СУМА, ансамбль „Волошки", Гуцульське товариство „Черемош", Світличка УЗХ, Суспільна служба комбатантів, Наша Українська Рідна Школа (матуральний бенкет), Сестри-Василіянки, Товариство українських сеньйорів, бібліотека УОКЦентру.

Після вичерпного фінансового звіту президент банку „Певність" поділився з присутніми своїми спостереженнями про деякі справи, що торкаються подій в Україні та візити прем'єр-міністра В. Ющенка до Вашінґтону. Він наголосив, що ці відвідини були позитивними, а сам прем'єр-міністер справив на урядовців, а особливо на президента Б. Клінтона добре враження.

Д-р Ю. Куляс розповів теж про свою поїздку до УВУ в Мюнхені, де, як відомо з преси, він одержав почесний докторат цієї наукової установи. При кінці його доповіді працівники філії вручили присутнім золоті однодолярівки як сувеніри від банку, а колекціонери могли замовити собі українські монети.

Олександер Білик

Легша старість, менше горе, якщо разом є сеньйори

Управа Товариства Українських Сеньйорів у Філядельфії на 2000-2001 роки; посередині сидить голова Управи Євген Новосад.

Товариство Українських Сеньйорів у Філядельфії відбуло свої річні загальні збори 22 березня цього року. Збори відкрив голова Товариства Євген Новосад, а молитву перевів парох о.Баранецький. Д. Ткачук, член Номінаційної комісії, прочитав список кандидатів до нової управи, який прийнято одноголосно. Наш довголітній працьовитий голова Е. Новосад знову очолив управу на 2000–2001 роки.

Наші місячні сходини відбуваються кожної третьої середи місяця (крім липня та серпня), в програму входять цікаві доповіді на різні теми, демонструються фільми або відео з подій в Україні. В минулому році ми мали кілька доповідей на оздоровчо-медичні теми. Так Е. Новосад доповідав про тиск крови та вилив крови (т. зв. строк), Наталія Коропецька говорила про піраміди харчування. Дві доповіді мав інж. С. Романко про рівновагу духа, як конечну потребу здоров'я, та про самітність. Була також цікава та дуже на часі доповідь молодого правника Юрія Фаріона на тему тестаментів і фінансового плянування. Ми вислухали кілька доповідей на інші теми. Я. Колодій доповідав про Карпатську Україну в 1938–39 роках, також про Листопадовий Зрив та Митрополита Шептицького. Цікаву доповідь виголосив о. Давидович про життя св. Йосафата. В минулому звітовому році ми відбули дуже гарну прогулянку до Гарісбурґу і околиці. Мали нагоду оглядати українські церкви – дуже старі, чудово розмальовані. Їздили до Гейзельтону, Скрентону, де побачили, в яких важких і невідрадних обставинах працювали наші перші еміґранти. Дуже вдалою була наша прогулька на „Верховину", яку організував Іван Дубіль.

У червні 1999 року відбувся наш сеньйорський пікнік. Господарська референтура подбала про смачні страви, а жіноцтво принесло солодке печиво. Оля Сас гарно грала на фортепіяні.

Щовівтірка відбувається руханка для сеньйорів, яку вміло провадить пані Слюсаренко. В ті ж вівтірки та в четверги видаються смачні полуденки для сеньйорів з рамени УОКЦентру і ними дуже вміло заряджує Марія Данилів, голова господарської референтури Товариства Сеньйорів.

Кожної першої середи місяця є міряння тиску крови для сеньйорів, яке проводять Ю. Бережницький та Е. Новосад. Одною з наших великих втрат є смерть Володимира Кліша, який роками провадив провірку тиску крови і якого ми всі дуже любили та шанували за його дбайливість та лагідність.

Також в перші середи місяця о полудні відбувається засідання управи товариства, на якому обговорюються біжучі справи та складаються пляни на майбутнє.

Нашою великою традиційною імпрезою є День Подяки, який ми відбули 7 листопада 1999 року. Гості сиділи при гарно застелених столах. В мистецькій частині, яку організувала Оля Сас, ми мали нагоду почути молитву „Владико Неба і Землі". Відспівав її з великим відчуттям нам всім знаний співак Богдан Чаплинський при фортепіяновому супроводі Росі Гарасимович. Треба сказати, що обидвоє артистів виступали доброчинно. Добірний обід, як звичайно, організувала і вміло перевела Марія Данилів. Дуже гарною та вдалою імпрезою був виступ дитячого вертепу, який приготовили учительки Української Світлички при УЗХ. Наше товариство має відділ суспільної опіки під вмілим проводом Олександра Михалюка. Ця референтура, при співпраці суспільної служби Союзу Українок, опікується нашими старшими земляками. Для них виготовляються пачки на Свят-Вечір з усіма традиційними стравами, а на Великдень – кошики зі свяченим. Все це приготовляють пані, а панове – гарно упаковують та розвозять ці дарунки старшим і немічним особам.

Наші сеньйори беруть активну участь в різних ділянках праці Українського Освітньо-Культурного Центру. Наше товариство має теперь біля 200 платних членів. Працю нашого товариства дуже оцінює наша громада. Наш банк „Певність" та кредитівка „Самопоміч" завжди нам допомагають.

Нам завжди потрібно більше членів, тому звертаємося до ще не організованих сеньйорів, молодших і старших віком, вступити до нашого товариства. Наша адреса: **Ukrainian Senior Citizen Association, Ukrainian Educational and Cultural Center, 700 Cedar Rd., Jenkintown, PA 19046.** Телефон: **(215) 663-1166**.

Ірина Стерчо,
Філядельфія

Талант Яременка розцвів за океаном

У листі до «Свободи» Дмитро Яременко зі Сомервілу, Н. Дж., розповів про роки страждань своїх земляків з села Томаківки на Запоріжжі, які зазнали і розкуркулення працьовитих селян, і примусову колективізацію решти, і жорстоку війну. Після опублікування розповіді Дмитра Яременка в тижневику, я поїхав до Сомервілу,

Тут народжуються мініятюрні візки

щоб задати авторові єдине запитання: «Як склалося ваше життя в Америці?».

Дорогою я дещо припізнився і Яременко вже виглядав мене стривожено біля чепурної хати, за якою було видно в гаражі «кадиляк», біля гаража зеленіли на грядці огірочки, та й сам господар не виглядав на злидаря. Усе ж я запитав, як збирався, про життя в Америці і почув таку розповідь:

– Ми приїхали з Бразилії вшістьох - ми з дружиною, діти. Приїхав я, звісно, голий і босий, але мав збережених тисячу долярів, які назбирав, щоб почати тут нове життя. Хату продав в Бразилії... Влаштувався в Нью-Бринсвіку годинникарем, працював рік, аж кажуть, що фірма зачиняється на відпустку. Яка в мене може бути відпустка, коли купа дітей, усі працюють – і жінка, і діти? Але в Сомервілі італійці мали ювелірну крамницю, годинники возили ремонтувати до Нью-Брансвіку. Я до них пішов, а вони як побачили, що я добре роблю і годинники, і золоті речі, і електрику, то узяли мене на роботу. Через рік я узяв кредит і купив цю хату, у якій ми вже живемо сорок років. Брав також роботу в сусідніх містах у ювелірів і в своїй майстерні усе робив. Дружина мені привозила, а я робив... І в свята, і в будні... Назбирав 5 тисяч долярів, позичила мені ще грошей українська кредитівка, там тоді Заліско був, та й купив ювелірний магазин. 15 років ми з жінкою мали той магазин, син помагав, а більше дочка, потім я пішов на пенсію, а діти розділилися і тепер син має магазин у Флемінгтоні, в нього добре йдуть справи.

Яременко розповідає мені про минуле в кімнаті, одну стіну якої займають полиці з безліччю старовинних годинників. Майстер шанує працю своїх попередників-годинникарів і колекціонує їхні вироби. Тут є годинники з давньою історією, виготовлені славетними майстрами. Мій погляд приваблює слонове ікло і коли я запитую про нього, Яременко показує мені в іншому покої ще одне зібрання – колекцію мініатюрних кінних колясок, возів, карет, бідок, усього, у що тільки можна було запрягати коней.

Усі моделі виготовлені з точним дотриманням оригіналів з золота і слонової кістки. І не лише слонової, бо майстер має шматок мамутового ікла, з якого не без труднощів (лише алмазом можна різати тверду кістку!) робить колеса до карет. Його незвичайною творчістю зацікавилися дослідники старовини із Смитсонського інституту , порадили передати моделі до музею транспорту. Але Яременко більшість своїх витворів усе ж тримає у своєму зібранні.

Коли гарбу з волами майстер подарував Патріярхові Мстиславу, той поставив виріб у своєму службовому приміщенні, бо, як він пояснив, його відвідують великі люди, які повинні бачити, на що здатні українські умільці.

З Дагмарою разом вже понад 60 літ.

Дмитро Яременко чекав на репортера біля власної хати.

Поміж маленьких возів видніються діючі моделі прядок. Майстер розповідає:

– Моя мама пряла, а батько був стельмах. Він мав кузню, токарні верстати, але помер, коли мені було півроку, то мама наймала робітника до того ремесла, а я дивився, як він працює. Я маю фотографію батька біля брички, яку він виготовив, і машини до прасування білизни, які сконструював, і за це йому вручили золоту медалю від царя. Мама у важкі роки продала її за копійки. За тією фотографією я й виготовив модель батькової брички.

Серед моделів я бачу кулеметну тачанку часів громадянської війни, яку широко використовували вояки Нестора Махна, і не тільки вони... Кожна модель має свою історію. Народжуються вони в майстерні, оснащеній мініатюрними верстатами різного призначення, бо саме на них майстер виготовляє такі крихітні деталі. Тут же стоять і два гімнастичних велосипеди - Дмитра і Дагмари.

Дружина Яременка має досить складне національне походження: в її роді були і німці, і литовці, і шведи – Україна гостинно приймала людей з різних народів. Україна, але не СССР, в якому був знищений рід Дагмари лише за чужинське походження.

Якось перед війною Дмитро побачив у Запоріжжі дівчину, яка вибирала з попелу вуглинки, придатні для спалювання, й відразу ж зрозумів, що то – його доля. Так і сталося. Пізніше, за німців, саме завдяки Дагмарі йому вдалося вирватися з комуністичного «раю» на Захід.

Слухаючи розповідь Дмитра Яременка про життя, дітей і внуків (вже й перший правнук народився), я за нього радію, а про Україну сумую. Радію, що обдарований чоловік пройшов нелегкі випробування і не загубився дорогою, побудував своє життя, доробився достатку і багато зробив (і робить) для людей. Тепер, в нелегкі для України часи, багато людей у Томаківці переборюють труднощі завдяки допомозі Яременків.

А за Україну мені сумно, тому що для таких людей як Дмитро Яременко не знайшлося місця в запорізьких степах. Проголошене радянською владою право кожного на освіту обернулося для Дмитра у роки голодного дитинства трьома клясами школи. Але природжена кмітливість завжди допомагала йому. В пошуках роботи 14-річний хлопець випадково став свідком розмови інженерів, які намагалися вирішити технічну проблему. Порада хлопчика була настільки доречною, що його негайно прийняли до роботи.

Багато разів в житті він добивався успіху саме завдяки винятковій кмітливості, але щоразу той успіх нівечила система, якій були потрібні не талановиті, а покірні.

Українець не житиме без городу.

Мільйони талановитих загинули, не менше їх було «перековано» на байдужих, а якась дещиця спромоглася вирватися в інший світ.

Дмитро Яременко, син талановитого стельмаха Дмитра, батько такого ж здібного до ремесла Дмитра Яременка (у їхньому роді це ім'я переходить з покоління разом зі здібностями), багато зробив для себе, для Америки (серед годинників на стіні видніється й особиста подяка колишнього Президента Реґана за жертвенне сприяння Америці), для української спільноти.

Добре, що Яременки не переводяться на землі. Шкода, що вони не з власної волі перевелися в Україні.

Левко Хмельковський
Парсиппані-Сомервіл

УКРАЇНА І СВІТ

УКРАЇНА–ФРАНЦІЯ

Цвітуть квіти минулих років

Весна повернулася у взаєминах між Україною і Францією, відродилися і цвітуть квіти давно минулих років. Років початку другого тисячоліття, коли король Франції Анрі I послав до України делегацію – до Ярослава Мудрого, просити руку Анни Ярославни. Тож у 1051 році українська княжна Анна Ярославна стала королевою Франції, брала участь у державних справах, підписувала урядові документи. Наступні королі Франції присягали при коронації, покладаючи руку на українську Біблію Анни Ярославни.

У 1999 році Україна повернулася до Франції і весна, пора відродження добрих взаємин між двома державами буяла протягом осені і зими. 550 українських мистців, музикантів, архітекторів, письменників, філософів, істориків, економістів і соціологів прибули до Франції взяти участь у гідному подиву циклі українських імпрез, заініційованому послом України у Франції Анатолієм Зленком.

Упродовж трьох місяців в 34 містах Франції відбувалися українські концерти, виставки образотворчого мистецтва, літературні вечори, театральні вистави, тижні українського кіна, дискусії, кольоквіюми з французькими діячами, представниками різних галузей державного життя, професорами університетів.

Президент України Леонід Кучма і Президент Франції Жак Ширак офіційно вітали ці імпрези, які проходили з участю представників міністерств закордонних справ і міністерств культури Франції і України, як також представників ЮНЕСКО. Французька преса, телевізія і радіо широко висвітлювали кожну українську імпрезу.

Гарно, на европейському рівні видані брошури, листівки і програми головних концертів, привабливий кольоровий каталог вистави творів на склі Анастазії Рак в імпозантному Музеї Людини в Парижі збудили непоборне бажання побачити і почути Україну у Франції. Окрилена цими мріями я, Богу дякувати, мала щастя двічі полетіти на ці унікальні події.

Перша подорож була пов'язана з концертом Української Національної симфонічної оркестри в Сальплейел, престижевій залі Парижу (2300 місць) 15 жовтня 1999 року. Квитки на концерт були наперед випродані. Наше авто могло ледве посуватися, наближаючися до залі, бо величезні натовпи людей ще намагалися потрапити на концерт. У переповненому вестибюлі публіка була у великій більшості французька, української мови чути було мало. Від перших могутніх звуків увертюри до опери Миколи Лисенка „Тарас Бульба" заля була захоплена красою і величчю українського духу. По закінченні твору – момент повної тиші – і вибухнула буря оплесків, яка не мала кінця. Наступного дня, перед поверненням до Нью-Йорку, я мала щасливу нагоду відвідати виставку Анастазії Рак в Музеї Людини, „Кольори України".

Ці паризькі враження ще більше розпросторили крила моїх мрій, і я знову полетіла до Франції – на прикінцеві імпрези України. 13–14 грудня я була присутньою на кольоквіюмах в Інтернаціональному Інституті публічної адміністрації в Парижі.

Офіційні мови були французька і українська, зі синхронним перекладом, була надана можливість перекладу із російської і німецької мови, але ніхто цими мовами не користувався.

Французький модератор франко-українського діялогу підкреслив важливість інтелектуального обміну. Були порушені теми ілюзії і кризи, демократії і виборів, економіки і соціяльних змін, розвитку України в останньому десятилітті. Також висловлені були думки про Чорнобиль, Чечню і Косово. Було надзвичайно цікаво почути думки тих, які довго не могли їх відверто висловлювати. Такий діялог корисний також для французького боку – як джерело об'єктивних знань про Україну, яка ще на початку минулого тисячоліття стала частиною історії Франції.

Увечорі 14 грудня у великій і величній щойно відновленій старовинній „церкві артистів" Парижу, Егліз Сент-Рок, відбувся духовний концерт Київського Камерного хору під керівництвом Миколи Гобдича: „Українське Різдво". Коли вийшов прекрасний молодий український хор і зазвучав 27-ий псальм Андрія Веделя (1767–1808) – усі побоювання про те, скільки часу українська душа і дух потребуватимуть, щоб випростатися від жорстокого і довгого гноблення безбожними володарями, висловлені французькими представниками на кольоквіюмах і в дискусіях, поблідли і зникли.

Україно, зло не знівечило твого духу, твоя молода душа повна віри, надії і сили!

Вечером 15 грудня в Музеї Людини відбулося урочисте закриття Днів Української Культури у Франції, у присутности представників французького уряду, громадськости з численних міст Франції, в яких відбувалися українські імпрези.

Закриваючи ці справді історичні Дні України у Франції, український посол Анатолій Зленко ствердив, що гігантський задум успішно здійснено й відкрито ворота для продовження франко-українського діялогу.

Флоренс Бокаріус-Сагайдачна

Осягнімо нашу славу!

Звернення до українського світу

Життя української нації склалося так, що через несприятливі історичні обставини небагато було в ньому тривалих у часі явищ.

Постійні напади сусідів руйнували всі починання, всі спроби створити стійкі національні інституції. І чи не єдиним яскравим винятком є діяльність Києво-Могилянської академії. Заснована 1615 року, вона успішно діяла до 1817 року, коли була знищена російським Синодом. За цей час розквітли українська освіта, наука й мистецтво.

Культурний вплив КМА поширився на багато країн і, найперше, на Росію. Невипадково славна історія академії, її внесок у світову цивілізацію спотворювалися російськими шовіністами й замовчувалися за часів більшовицького режиму.

Ми ще й сьогодні не усвідомили всієї ваги відкриттів у науці й культурі, які були тут здійснені. Не увічнено ці досягнення в нашому Слові, забуто їх, розтринькано, занедбано, а багато що крадькома й підступно підібрано іншими націями й приписано до нібито їхніх надбань. Це наша спільна провина. Який пекучий докір українським історикам адресував один із десятків тисяч випускників академії, мандрівний дяк з поеми Ліни Костенко „Маруся Чурай".

Усе комусь щось пишуть на догоду
та чечевиці хочуть, як Ісав...
А хто напише, або написав,
велику книгу нашого народу?!

Така книга нині створена. Підготовлено до друку енциклопедію „Києво-Могилянська академія в іменах", де вміщено понад 1500 статтей, близько 300 ілюстрацій.

Ви зустрінетеся з видатними професорами і випускниками Академії Йовом Борецьким, Мелетієм Смотрицьким, Інокентієм Гізелем, Теофаном Прокоповичем, Лазарем Барановичем, Стефаном Яворським, Касіяном Саковичем, Григорієм Сковородою, Максимом Березовським, Артемієм Веделем, Самійлом Величком, Григорієм Грабянкою та багатьма іншими. В Академії навчалися 14 майбутніх гетьманів України, і серед них – Іван Мазепа, Пилип Орлик, Павло Полуботок, Данило Апостол, Юрій Хмельницький, Іван Виговський, Петро Дорошенко, Іван Скоропадський, кошовий Запорозької Січі Кость Гордієнко, кошовий Чорноморського козацтва Антін Головатий.

Звідси вийшло багато церковних ієрархів, і серед них – визнані по смерті святими Митрополити Дмитро Туптало, Петро Конюшкевич та Іван Максимович, архиєпископ Феодосій Углицький, єпископи Інокентій Кульчицький, Іоасаф Горленко та Софроній Кришталевський, архимандрит Паїсій Величковський. Благодійниками академії були славетна Галшка Гулевичівна, митрополити Петро Могила, Рафаїл Заборовський, Гавриїл Кременецький, гетьмани Петро Сагайдачний, Богдан Хмельницький та ін.

Увесь світ знає, як на 33-му році першого сторіччя розіп'яли Ісуса Христа. Але мало хто в світі й зворохнувся, як на 33-му році XX сторіччя в центрі Европи розіп'яли цілий український народ, який свого часу зупинив навалу татаро-монголів на прикшклу в страху Европу.

Проте в історії є не лише день Голготи. Після нього невідхильно приходять Великдень, свято світлого Воскресіння. Прочитаймо нашу славу, ступімо у плин вічности...

Усі університети світу підтримуються їхніми випускниками. Через перервану традицію розвитку КМА нині вона їх ніби не має. Проте весь український народ є випускником нашої славної alma mater. Тому ми й вистояли в борні за незалежність. Кожен українець знайде сліди свого роду в нашій енциклопедії.

Я прошу вас підтримати видання енциклопедії „Києво-Могилянська академія в іменах". Прізвища всіх фундаторів ($10,000), меценатів ($5,000), благодійників ($1,000), прихильників ($500), передплатників ($100) і добродіїв (менше $100) будуть вміщені в цій книзі, й кожному, хто зробив внесок від $100 і більше, буде надіслано персональний примірник енциклопедії.

Надрукована вона буде в другій половині 2000 року.

В'ячеслав Брюховецький,
президент НаУКМА

Залучаю свою пожертву у сумі:
I am enclosing a donation in the amount of:
☐ $10,000 ☐ $5,000 ☐ $1,000 ☐ $500 ☐ $100 ☐ $____

☐ Прошу вислати мені посвідку для податку
Please send me an income tax receipt
☐ Мені не потрібно посвідки
I do not require a receipt

Ім'я та прізвище (по-українськи) ____________

Name (in English) & address: ____________

Telephone, fax, e-mail ____________

Date ____________

Чеки виписувати на:
Checks to be made to:
The Mohyla Academic Society

Цей відрізок і чек надішліть на адресу:
Please send this cut-off and your check to:
The Mohyla Academic Society, Inc. (Encyclopedia)
Administrative Office
860 East State Parkway
Schaumburg, IL
60173 USA

Додаткова інформація – через проф. Івана Фізера
For further information contact Prof. John Fizer
Tel./fax (732) 846-4847

Прийшли козаки до Тараса

Юні канівчани на Тарасовій горі.

День поховання Тараса Шевченка на Чернечій горі здавна був подією високого звучання. Цього року дощ напередодні Міжнародного шевченківського літературно-мистецького свята „В сім'ї вольній, новій" вмив Канів, і місто чекало гостей причепурене, свіже, урочисте. До місця, де колись стояла труна Шевченка, лягло море квітів, було відправлено Панахиду. Після цього усі пішли пішки до Чернечої (тепер Тарасової) гори – місця вічного спочинку нашого генія. Цього дня на свято прибули численні козаки з нових формувань українського козацького війська.

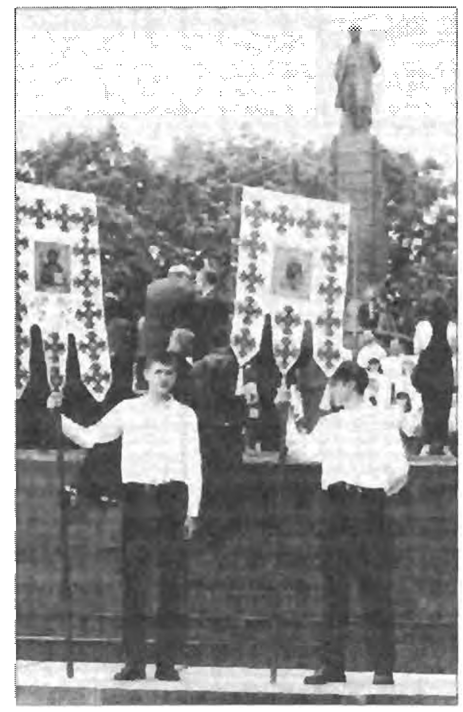
У процесі йшли жителі Канева, гості з усіх районів Черкащини, з інших областей, зокрема віце-прем'єр з гуманітарних питань Микола Жулинський, заступник голови Адміністрації Президента України Юрій Богуцький. У перших рядах був і Фріц Масс –почесний гість, віце-бургомістр німецького міста Фірзен, яке є побратимом Канева, . Хай би подивилися на цю процесію пігмеї духу, які обпльовують нашого Пророка. Їм не збагнути величі Шевченка, як і не осягнути своєї нікчемности.

Сумні реалії раз-по-раз нагадують нам про те, яким важким тягарем лежить на нас минуле, як жахливо відлунюється в сучасному бездуховність, занепад моралі, забуття традицій. Процесія ніби спіткнулася біля школи, на подвір'ї якої саме проводжали в останню дорогу десятикласницю – чарівну, порядну дівчину. Напередодні святкувань якийсь нелюд згвалтував її у заповіднику біля святої Тарасової гори і вбив.

Але життя не спинити. Про це говорив біля могили Шевченка Микола Жулинський, закликаючи не забувати, чиїх батьків ми діти, і хто наша Мати. До підніжжя пам'ятника лягли квіти, звучав реквієм. А потім зазвучали пісні, які так любив Шевченко. Виступили художні колективи області, ансамбль студії народного хорового співу Смілянського міського Будинку дітей та юнацтва (керівники Ірина та Валентин Бородаї) представив на суд глядачів „веснянки".

Українські козаки на Тарасовій горі (зліва): писар Уманського козачого полку Олександер Кравченко, полковник Уманського полку, Володимир Скус, співавтор Маніфесту Всесвітнього вільного українства козак Іван Забродський, кобзар Володимир Горбатюк, отаман Корсуньського козацького полку Михайло Лисенко.

Юні служники старовинного Успенського собору принесли до могили Тараса церковні корогви.

Сподобався всім ансамбль Київського університету культури і мистецтв „Будьмо". На сходах, що ведуть на гору, співав і грав на бандурі голова Всеукраїнської спілки кобзарів Володимир Горбатюк. Україна ще розіп'ята суперечностями, непевністю, негараздами. Але, як казав Тарас:

...сонце йде
і за собою день веде.

І цей день буде наш, бо ми того варті.

Олександер Вівчарик,
м. Канів

На святі виступив ансамбль пісні і танцю „Родень" з Канева.

Творять Волинський регіональний музей українського війська

Враховуючи відсутність закладів, які б розповідали про складні військово-історичні події Західнього регіону України, військовослужбовці-волиняни запропонували створити у Луцьку, Волинський регіональний музей українського війська та військової техніки. Завдяки підтримці провідників національно-патріотичних рухів і організацій (В. Чорновіл, С. Стецько, І. Юхновський, І. Білас, В. Мулява, О. Скіпальський, С. Фостун – Великобританія; А. Семенюк, М. Каркоць, А. Кушнір, Е. Шипайло – США і Канада та інші) та міністра оборони України генерала армії О. Кузьмука питання вирішилося позитивно. Всі питання, пов'язані з розбудовою музею, вирішуються міжнародним громадським об'єднанням „Волинське братство" і громадською організацією „Джерела" при фінансовій підтримці Укрінюркології, президентом якої є перший заступник голови „Волинського братства" адвокат Д. Курдельчук. Міністерство оборони України виділило територію, приміщення, військову техніку та відповідне майно.

В приміщеннях діятимуть експозиції, які покажуть динаміку будівництва національного війська, починаючи з Княжих часів, до сучасних Збройних сил України. Окремі експозиції, які правдиво розповідатимуть про багате і цікаве минуле Західнього регіону у XX століття.

У вересні минулого року відбулася презентація музею. Нині йде підготовка майданчика, розбудовуються стоянки під військову техніку, яка вже надходить, йде підготовка до виконання ремонтно-реконструкційних робіт приміщень. Творчий колектив, який складається з істориків і науковців, працює над матеріялами для експозицій і виставок. Всі питання вирішуються на громадських засадах. Пошук правдивої інформації, відповідних документів і матеріялів, а також фінансування залишаються найголовнішими проблемами.

Оскільки носіями правдивої історичної інформації є люди, просимо відгукнутися ветеранів, всіх людей, які були причетні до подій у Західньому регіоні або володіють відповідною інформацією. В теперішній час корисна всяка допомога.

Адреса музею: **м. Луцьк, вул. На Таборищі, 4-6**, тел. **4-00-51.**

Адреса для листування: **02121, Київ-121, вул. Декабристів 8, кв. 135, Чисюку Ярославу.**

Тел. **563-8502.**

Громадське об'єднання „Волинське братство"

„Іноземний українець"

„Під час зустрічі з головою ВР України Іваном Плющем А. Лозинський наголосив на необхідности якнайшвидшого ухвалення Закону „Про закордонного українця"...

(„Свобода", 26 травня ц.р., ч. 21).

Українці відомі тим, що люблять вигадувати такі речі, які ніхто більше не вигадав би, навіть якби думав дві тисячі років. А як придумають, то часом таке, що диво бере. Найновіша вигадка – це „іноземний українець". Або – „закордонний українець". Вже й закон про створення такого „українця" плянується, вже, мабуть, лежить на столі у Верховній Раді, чекаючи своєї фатальної черги. Має Верховна Рада України чим собі голову сушити: замість зупинити чи бодай зменшити „дефравдацію" державної скарбниці, вона буде дебатувати над витворюванням ще однієї категорії українця. Чи тих „українців", що переназвані в Україні, ще не досить? Бо й так наш народ занадто охоче ці назви вживає й навіть з чистим серцем у них вірить. Наприклад, хто придумав, щоб галичан у східній Україні поголовно називали „бандерівцями" З ножами в зубах і багнетами за поясом?

Чому українці не придумують щось подібного для росіян чи поляків? Нема відповіді.

Добре в таких випадках, заки скочиш поперед батька в пекло, розвідати, де це пекло. І спитатися тих, що знають. Чи хтось чув про „закордонного" росіянина? Чи поляка? Є поляк за кордоном, а не закордонний поляк. Що більше – той поляк за кордоном міг кандидувати на президента Польщі. Правда, програв, але не будь-кому, а славному польському національному героєві, який вмів поляків наелектризувати – він же за фахом електрик – Лєхові Валенсі!

Росія приймає з відкритими руками усіх колишніх мешканців СРСР та іміґрантів, хто тільки забажає. І при малій оплаті. Їдь чи йди в Росію і живи собі як „русскій чєловєк" – чи ти українець, чи поляк, чи литовець, чи навіть лотиш. Мусиш тільки визнавати Російську Православну Церкву, бо всі інші заборонені законом, або бути атеїстом – навіть непрактикуючим. І приймають навіть малих учнів. Українського учня, котрий здобув міжнародну срібну медалю з хемії на конкурсі в Сінґапурі, відразу запросив університет в Росії. І він стане ще одним „іноземним українцем"...

Литва вибрала литовку з Канади на свого президента. Естонія призначила полковника з Америки на міністра оборони. Зате Україна матиме набагато більше, ніж хтобуть „іноземних українців". Кому ж їх треба?

І тут собака зарита.

Закордонник такий матиме права і обов'язки. Напевно, до обов'язку належатиме заплатити за „пашпорт іноземного українця" певну суму. Право матиме без візи в'їжджати в Україну. Big Deal! До Німеччини не потрібно візи, ані до Австрії.

Іноземний українець матиме право на працю в Україні. А хто йому таку працю без хабаря дасть? А за такий хабар можна прожити й без праці. Звичайній людині тяжко собі уявити, щоб таке хтось придумав. Але, як сказав Олександер Мороз, той, що хотів бути Президентом України, під час своєї візити до Канади, звертаючись до оцих майбутніх „іноземних українців": „Не вчіть нас любити Україну!". Насувається резонна думка: чи не для того створюють „іноземного українця", щоб навчити його, як любити Україну? Коли народиться перший леґальний „іноземний українець", зайдуть інші вагомі зміни. Діяспора й еміґрація перестануть існувати й перейдуть у світле минуле, бо їх заступить „Іноземія". А як називати будуть, у противагу до „іноземного українця", „неіноземного" українця? Раджу політологам прийняти вишнівську назву – чухраїнця. Інша проблема для гостюючих в Іноземії політичних діячів: як звертатися до „іноземних українців"? Досі вони палко й патріотично зверталися: „Наші хвальні, дорогі і т. п. співвітчизники!". Хіба: „Наші хвальні, дорогі і т. п. іноземці?".

Наші воріженьки вміють приписувати українському народові різні неґативні риси. Називати їх встидно, бо вони такі нереальні, як примари у сні, й такі дурні, як „польскі джовки" в Америці.

А що зробити, щоб владні структури України, назвавши їх модною постмодерною назвою, прийшли до тямки? Бо їм слід зрозуміти Шевченкове: не так тії вороги, як добрії люди...

Ро-Ко

Запозичте приклад діловитости

Є у Денвері, в Кольорадо, найдовша й найстарша вулиця, що називається Колфекс. Місто було не в силі утримувати її постійно в зразковому стані. Тринадцятилітня учениця середньої школи Ребекка Амброз організувала 300 молодих добровольців, щоб упорядкувати кільканадцять кварталів вулиці Колфекс. На її заклик відгукнулися бізнесові фірми, виділивши 2 тисячі долярів на видатки. 300 молодих людей зразково виконали всю роботу, надавши вулиці Колфекс зовсім іншого вигляду.

Оце й є те, чого бракує людям в Україні, а саме – ініціятиви і діловитости в повсякденному житті. Ребекка не чекала, поки їм хтось "згори" скаже, що робити, щоб вулиця виглядала краще. І бізнесмени не відвернулися від патріотки свого міста, а фінансово підтримали її задум. Тому, може, й українці в Україні спромоглися б знайти поміж собою подібних ініціяторів у різних ділянках щоденного життя? Бо, кажуть, що в Україні й досі люди не позбулися залежности від органів влади навіть тоді, коли тієї залежности найменше потребують. Чи завжди треба чекати „указів", „наказів", „розпоряджень" місцевих бюрократів?

Іван Овечко,
Аврора, Кольорадо

Чому актуальний заклик Хвильового?

Д-р Іван Гвозда

Стаття Василя Пахаренка «Опір тоталітаризмові в українській літературі 1920-их років» («Свобода«, 14 квітня ц.р.) є не лише цікавою аналізою опору мистецьких кіл України офіційному соцреалізмові, але, що важливіше, повільного вилиття на канву свідомости українця імпресіоністичної спостережливости національного болю і ганебного самообману, що призвів до закріплення більшовицької революції в евроазійському просторі України та її уславлення, перетворення за словами Павла Тичини на «гармонійну частину космічного оркестру», тобто більшовицько-російського імперіо-глобалізму під батутою «катів-одноклясників» включно з доморослими «розпинателями свого народу».

Авангардом четвертого культурно-історичного типу стане Україна

Національна катастрофа, яку всевідданo готувала Україні українська комуністична інтелектуальна еліта, призвела до того, що українська нація втратила майже усю свою державо-будівничу духовну інтелігенцію, пережила, за словами В. Пахаренка, апокаліпсис. Це сталося, згідно з В. Пахаренком, з причин «високого степеня таланту та освічення», що приневолило українську опозицію до еволюції в сторону більшовицького режиму та його соцреалістичного мистецтва.

Як констатує В. Пахаренко, «розстріляне Відродження» як повстання проти соцреалізму заініціював, теоретично обґрунтував і практично очолив Микола Хвильовий, який очолював вершинну групу «розстріляного Відродження», котра включала Павла Тичину, Миколу Куліша, Олеся Курбаса, Олександра Довженка. В час, коли Хвильового атакувала Москва, він почав дискусію з політично-державних питань України, які ще й досі нуртують мислителів в процесі унезалежнення і суверенізації України.

Сьогодні, коли в політичній літературі світу обговорюється питання місця України в евроазійському просторі, Петро Голубенко в статті «Хвильовий і Шпенглер» («Сучасність», 3/29, травень 1963) проаналізував культурно-політичні «тези» Хвильового з точки зору впливу на нього поглядів Освальда Шпенґлера, німецького історика-філософа (1880-1936).

П.Голубенко констатує, що «Шпенглерова концепція розвитку культур з наголошенням їх неповторної своєрідности і окремих плянів розвитку, мала на Україні 20-их років сприятливий ґрунт, бо ж саме тут особливо гостро стояло питання українського національного розвитку і точилася дискусія про шляхи розвитку української культури та її відношення до російської і европейської культур». «Шпенглеріянізм» і «хвильовізм», згідно з П. Голубенком, найбільше сходяться в циклічності світових культур, що, як видно, привело М. Хвильового до сформування теорії українського месіянізму. В духовній історії людства Шпенглер вирізняв постання і занепад трьох культур: антично-аполонівської, арабсько-магічної і західньо-европейської фавстівської, що, згідно з його твердженням, обмежує влив на творчу ініціятиву цієї фавстівської культури: «Ініціятива піде звідти, де буде творитися четвертий культурно-історичний тип». М. Хвильовий заявляє, що «авангардом четвертого культурно-історичного типу виступаємо ми», а загадкова країна, яка розв'яже велику світову проблему, лежить на Сході.

«При чому тут Україна?« - запитує М. Хвильовий, і відповідає: «А при тому, що азійське відродження може яскраво виявитися... в першу чергу під голубим небом південно-східньої республіки, яка завжди була ареною громадських сутичок і яка виховала в своїх буйних степах тип революційного конквістадора».

Реферуючи далі погляди М. Хвильового, Петро Голубенко пише, що «на думку Хвильового, перебування України в орбіті російської культури згубне для української літератури в духовно-психологічному відношенні». Російський пасивний песимізм виховав кадри «зайвих людей», паразитів, «мрійників». Українство не може виховуватися на такій літературі, бо перед ним стоять інші завдання.

Російський месіянізм, згідно з М. Хвильовим, нівелює український ренесанс. Своєю впертою послідовною політикою, спираючись на державний апарат імперії, він робить все можливе, щоб українську культуру зневажити, денаціоналізувати і асимілювати з російською культурою. Тому потрібно «розбити російський месіянізм» і дати Україні нагоду виявити свою національну геніяльність, а при тому ще й дати московській молоді можливість звільнитися від віковічних забобонів російського великодержавництва.

Українське мистецтво мусить виступити проти російського гегемона-конкурента, «негайно стати по стороні активного молодого українського і тим самим назавжди покінчити з контрреволюційною ідеєю будувати на Україні російську культуру». Гасло Хвильового «Геть від Москви - дайош Европу!» - це відповідь на імперіялістичну політику Москви стосовно української культури.

Думки і тези Хвильового видаються для незалежної, але культурно стероризованої України особливо актуальними в сучасну пору, тому що більшовицько-російська «культура» спромоглася виховати не лише кадри пасивних «зайвих людей», але й, на жаль, виховала серед українства чимало своїх «паразитів» і «мрійників». Ці наші українські «сіренькі люди» опинилися в політично-духовній амнезії. Російські політики намагаються знову ввести їх в «російську слов'янщину», в нову російську летаргічну імперію під назвою «Київська Русь».

Пригадаймо ж Миколу Хвильового, який проголосив українству, що його найвищий національний інтерес - «Геть від Москви!», бо інакше станеться національне самогубство.

Річні наради УВКР у Києві

19-20 травня в Києві, в будинку Центральної Ради, відбулися збори Української Всесвітньої Координаційної Ради (УВКР). В складі делеґації Президії Світового Конґресу Українців (СКУ) у зборах взяла участь голова СФУЖО Оксана Соколик. На збори приїхали делеґати з України, Канади, Америки, Бельгії, Хорватії, Литви, Латвії, Естонії, Молдови, Придністров'я, Росії, Казахстану, Башкортостану, Узбекистану, Воркути (Республіка Комі), Азербайджану, Камчатки та інших країв. На зборах виступили міністер закордонних справ Борис Тарасюк, голова НРУ Генадій Удовенко, генерал Костянтин Морозов – новопризначений амбасадор до Ірану, та інші.

Голова УВКР Іван Драч, з огляду на свою нову позицію в уряді України, зрезиґнував з головування, на його місце вибрано Михайла Гориня. На зборах УВКР була присутня Ірина Куровицька – голова Союзу Українок Америки. Цю організацію прийнято в члени УВКР.

В Центральному Музеї літератури і мистецтва України делеґати оглянули виставку оригінальних документів царської Росії: заборони друкування українською мовою, зокрема Емський, Валуївський та інші укази.

Делеґація СКУ мала зустрічі і бесіди з Іваном Плющем – головою Верховної Ради України, Віктором Ющенком – прем'єр-міністром України, Миколою Жулинським – віце-прем'єр-міністром України, Борисом Тарасюком – міністром закордонних справ, Василем Кременем – міністром освіти і науки, Сюзанною Станік – міністром юстиції, Олександром Полусмаком – заступником міністра культури і мистецтв, Ігорем Осташем – народним депутатом, головою Комітету Верховної Ради у закордонних справах.

Голова СФУЖО О. Соколик разом з головою Конґресу Українців Канади (відділ Торонто) Марією Шкамбарою та Ярославом Соколиком також відвідали голову Національної Ради Жінок України Ірину Голубєву, з якою обговорили спільні пляни праці на майбутнє. Узгоджено плян спільної конференції з нагоди 10-ої річниці Незалежности України в серпні 2001 року в Києві.

22 травня делеґація брала участь в урочистому святкуванні Шевченківських днів у Києві, де голова СФУЖО зложила квіти до пам'ятника Кобзареві.

Доповідь про стан преси в Україні

У приміщенні НТШ в Нью-Йорку 16 квітня відбулась доповідь молодого історика з Канади проф. Марти Дичок. Організатором цієї імпрези була культурно-освітня референтка 64-го Відділу СУА, член Спілки письменників України Уляна Старосольська. М. Дичок, характеризуючи стан засобів масової інформації в сучасній Україні, відзначила, що, перш за все, преса в Україні стала незалежною. Зареєстровано 8,300 газет і журналів, 516 ліцензій на радіо і телебаченні, 107 компаній кабельного телебачення, 103 компанії послуг Інтернету. Внаслідок такої великої кількости засобів масової інформації йде боротьба між ними за інформаційний простір. Все частіше окремі видання переходять в руки чужоземців. Так, популярна львівська газета „Високий замок" знаходиться в руках норвезького капіталу. І таких прикладів можна навести чимало. В Україні з 'явилась нова форма цензури – спонзорська. Наприклад, Євген Марчук є спонзором газети „День". Отже, ця газета відображає погляди і захищає інтереси свого спонзора.

Виступає проф. Марта Дичок.
Фото ***Я. Кулинича***

Україна є в списку 10 країн світу, в яких преса залежна від різних чинників. В останні роки свобода слова в державі зазнає різних переслідувань. Недавно 10 львівських журналістів провели голодування на знак протесту проти переслідувань працівників преси. Статистичні дані опитування населення щодо популярности окремих видів засобів масової інформації, проведених Українським інститутом соціологічних досліджень в 1998 році свідчать, що 99 відсотків населення України віддає перевагу телевізії, 18 відсотків реґулярно читають газети, а 14 відсотків дорослого населення взагалі не читає газет.

Лідія Баб'юк,
пресова референтка
64-го Відділу СУА

Українська праведниця живе в Ізраїлі

Світлана Глаз

Закінчення. Початок в ч. 23

Таїсія Харченко-Мельник живе в Ізраїлі вже чотири роки. Українка, праведниця світу. Згідно зі законом цієї держави про праведників світу, вона має громадянство, пенсію, державне житло, медичне забезпечення, ряд інших пільг. Ми розмовляємо в затишній квартирі Таїсії в адміністративному центрі пустелі Неґев – Бер-Шеві.

– Я не вважаю вчинок нашої сім'ї в роки війни чимось особливим, – говорить Таїсія Дмитрівна. – Євреїв, яких рятували, ми знали. Вони жили в сусідньому еврейському поселенні на Поділлі, а у час лихоліття перейшли до наших Меньківців. Моя мама зустріла на базарі Соню Беренштейн, коли почалися масові погроми, і порадила їй перейти до нас.

Мій дід в молоді роки служив у польському війську, моя мама народилася в Люблині, а коли їй було 16 років, сім'я переїхала в Україну. Вони були дуже бідні. Мама не могла зрозуміти навіщо йти до колгоспу, коли там не платять? У відчаї мама вирішила піти з життя, але вночі мала сон, що це – страшний гріх, і вона знайшла в собі сили вижити. Ще в перші роки радянської влади, коли почалися єврейські погроми, мамин дядько рятував і переховував сім'ю свого товариша. Їх розстріляли усіх разом, звинувативши у намірі втекти на захід.

Мій батько закінчив в Одесі інститут, був фінансистом, мав четверо дітей. В Одесі його арештували більшовики, але випустили і батько повернувся до села, на землю дідів. У травні 1939 року його знову заарештували і стратили за аґітацію проти колгоспів. Мама все одно не пішла до колгоспу. Вона шила. І з того ми жили. Доводилося голодувати, здригатися від кожного рипу воріт. Пам'ятаю, як діти нашого сусіда усю ніч просиділи у воді, щоб їх не арештували разом з батьками.

Таїсія Дмитрівна помітно хвилюється. Спогади для неї – болючі, та й уперше вона дає інтерв'ю далекій заокеанській „Свободі".

– Ми не ділили людей за національністю, – продовжує жінка. – У кожній нації є різні люди. Я вперше тут, в Ізраїлі, почула, як євреї осуджують євреїв. Одна жінка сказала мені: „Чи велика заслуга – рятувати жидів? Тепер ти в окремій квартирі живеш, а я вже десять років по чужих блукаю". Цими словами вона образила відразу два народи – і свій, і український.

Соня з мамою прожили у нас півтора року, аж доки стало зовсім небезпечно. Що ж далі робити? Колись навколо наших сіл було чимало хуторів, де жили старовіри, яких більшовики безжалісно знищували. Рятуючись від загибелі, майже рік жила у нас сім'я Федота Мельника. У них були дві пари близнюків – два хлопчики Григорії і двоє дівчаток Оксан. Такий був звичай – народилися на відповідні свята, тож і стали Григорієм-старшим і Григорієм-молодшим. Так і з дівчатками. Мельники допомогли нам переправити родину Беренштейнів в Трансильванію. Врятованих було загалом 22 особи і всі залишилися живими. Отже, в селі багато праведників, про яких ще не знає світ. Сусіди знали, що у нас живуть євреї, місцеві поліцаї попереджали через моїх молодших братика і сестричку, що буде перевірка садиб. Мого брата Віктора теж визнано праведником світу, він живе тепер у Гайфі, а от сестру Галину чомусь не визнають. Кажуть, що була надто молодою. Віктор і Галина були нашими очима і вухами. На них ніхто не звертав уваги, а спостережливість дітей – відома. Віктор одружився з єврейською дівчиною. На жаль, не всіх вдалося врятувати. Коли йшли бідні люди до гетто, боляче було на них дивитися, здогадуючись, що їх чекає. Євреї не були заможні. Вони працювали на тютюнових плантаціях. Туберкульоз – основне їхнє багатство. Вони тікали зі своїх хат в чому були, голодували, хворіли. Ніхто цього не зрозуміє, хто сам не пережив.

І це правда. Екскурсовод з музею Яд Вашем Ирит Абрамська-Блиг розповіла мені, що її мама не може їздити потягом. Їй видається, що всі поїзди їдуть до... Освєнциму.

Після тривалого мовчання Таїсія Дмитрівна сказала: „Останнім часом так було важко в Україні – ні пенсії, ні роботи... І ми вирішили переїхати до Ізраїля. Я розумію, як важко цій країні, і ціную усе, що вона мені дала".

Таїсія Дмитрівна намагається не звертати уваги на „маленькі" прикрощі поточного життя. Ґарантоване законом житло вона одержала через два роки лише після наполегливого втручання одного з впливових громадян країни, про пільги взагалі не знала, а коли донька Ольга звернулася до міської ради, їй сказали, що перекладач не хоче перекладати. Проте після розмови з посадником міста родині Мельників наполовину зменшили обов'язкові оплати. Мова йде про зниження платні за житло на 70 відсотків. На все це є закон, але службовці іґнорують його, тому що не можуть зрозуміти, що насправді зробили ці люди для їхнього народу. Адже тут визнали катастрофу европейського єврейства, цього року країна вперше офіційно відзначила День перемоги у Другій світовій війні. Це – непросте визнання.

Таїсія Харченко-Мельник (стоїть) з врятованою Сонею Койхман-Беренштейн.

– Ми дуже хочемо, щоб наші рятівники були завжди здорові, веселі, щоб їхнє життя не затьмарювали життєві непорозуміння, – говорить врятована Таїсією Дмитрівною та її родиною Соня Койхман-Беренштейн. Наша вдячність цим українцям – безмірна.

Єрусалим

ЗВІДУСІЛЬ

Звинувачення чеського видавця „Майн Кампфу“

Поліція повідомила, що чеського видавця Гітлерового „Майн Кампфу“ оскаржено у поширені нацизму. Минулого березня Міхал Зітко видав повний переклад чеською мовою згаданої праці, зазначаючи, що його метою було дати можливість чехам ознайомитися з важливим історичним документом. Перше видання 10,000 накладу випродано. Якщо його визнають винним то він може бути покараний 8-річною тюрмою.

Ю.Обучі хоче продовжувати кар'єру свого батька

Юко Обучі молодша дочка нещодавно померлого прем'єр-міністра Японії Кейсо Обучі, повідомила, що висуватиме свою кандидатуру на парляментських виборах в окрузі свого батька. 26-річна Юко сказала, що хоче і як її батько стати „політиком ідеалів“.

Новий мешканець будинку на Довнінг стріт, 10

Минулого місяця прем'єр-міністер Британії Тоні Блейр скористав з нового закону, котрий дозволяє батькам брати відпустку, коли народиться нове немовля. Приводом для цього стала подія в його сім'ї – дружина Чері в суботу, 20 травня, народила їхню четверту дитину, сина Лева (Leo). Подружжя Блейр мають, крім новонародженого, 16-річного Іяна, 14-річного Нікі та 12-річну Катерину. Знімки новонародженого розпродують по цілій країні, а прихід з продажу призначений для доброчинних організацій, що їх підтримує мати малого Лева та котрі займаються дослідами в галузі лікування рака в дітей і жінок.

Президент Чечні дякує полякам

Представник президента Чечні Аслана Масхадова в Польщі Рамазан Ампукаєв передав подяку провідника цієї держави комітетові „Вільний Кавказ“, члени якого провели демонстрацію протесту перед консульством Росії в Познані, зірвали і знищили прапор Росії. „Ви зробили для нас більше, ніж багато політиків“, – сказав представник Чечні. Тим часом організація „Міжнародна амнестія“ опублікувала рапорт про тортури і знущання росіян над чеченцями, ув'язненими в так званих фільтраційних таборах.

Королева повертається

Ходять чутки, нібито Гелен Томас, яка була найдовший досі час репортером у Білому Домі (від пресового аґентства UPI) повертається як кореспондент телебачення або Інтернету. Журналісти кажуть, що Адміністрація Президента, буде рада її поверненню та навіть хоче схвалити пропозицію про надання їй почесного місця в пресовому кабінеті Білого Дому.

Як купити хату?

Поради дає продавець-консультант з продажу нерухомости компанії Weichert Realtors
Василь Кавацюк

Найважливіша купівля в житті

Ми купуємо ту чи іншу річ, більшу чи меншу, майже кожного дня. Але є одна покупка, яка вважається найважливішою в житті, найвідповідальнішою – це хата. Важлива ця покупка навіть не тому, що вимагає великих коштів, а насамперед тому, що відображає і великою мірою впливає на весь наш уклад життя. Це й важливе зобов'язання, як фінансове, так і моральне, і показник нашої стабільности, і чинник нашої осідлости. Поняття "власний дім" означає справді багато. Однак більшість людей це поняття тлумачать надто просто: щоб купити хату, треба мати гроші. Ось тому я хотів би розпочати нашу першу бесіду з теми грошей.

1. Ставайте багатими!

Як часто ми повторюємо "Якби мені трохи більше грошей...". Таке риторичне і в той же час таке конкретне слово – "гроші"! Вони забезпечують нам благополучне життя і допомагають здійснити мрію, в тому числі й мрію мати власну хату. І ми починаємо відкладати, заощаджувати тяжко зароблений гріш. Сьогодні вже, мабуть, немає таких, хто тримає гроші під матрацом. Як правило, ми тримаємо гроші в банку – мовляв, і надійно, і безпечно, і процент з роками виросте. Чи правда це? Лише частково. Надійно? – Так. Щодо відсотка, то він виросте, правда, такий мізерний, що й інфляції не покриє. До того ж, банківський відсоток додається до суми заробітку, з якого доводиться платити кожнорічний податок. А скільки років займе вам, щоб назбирати на щадничому рахунку в банку 20, 30, 50 тисяч, щоб вистачило на перший внесок при купівлі хати?

В Америці є багато способів, щоб "гроші робили гроші", але залишмо цю сферу для фінансових консультантів. Ми ж говоритимемо про той надійний приріст вартости доляра, який дає найкращий відсоток, зменшуючи одночасно податки. Це – володіння нерухомістю.

Бажання мати своє власне житло органічно й нерозривно пов'язане з природною сутністю людини. Винаймати (рентувати) у когось мешкання не додає ні моральної ні фінансової впевнености. Для чого платити за оренду комусь, як можна самому заробляти гроші на орендуванні власних будинків?

Ви запитаєте здивовано: "Про які будинки йде мова, як тут важко стягнутися на єдину хату для родини?" Хочу вас запевнити, що купити хату не так складно, як вам здається.

В наступній розповіді про те, як купити хату, ми поведемо мову про купівлю нерухомости без... заощаджень.

Від редакції: *Розпочинаючи серію розповідей про купівлю-продаж нерухомости, ми запрошуємо читачів звертатися зі запитаннями, на які б ви хотіли одержати відповідь.*

*Телефонувати до Василя Кавацюка **(973) 984-1400**, додатковий **3603**.*

Нам пишуть

Вийшла книжка про українців Данії

Тижневик „Свобода“ постійно розповідає про життя українців на різних континентах, але мало цікавиться українцями з Данії. У Скандінавії української громади нечисленні, але живуть організованим життям, не просять допомоги в США чи Канаді. Може тому дехто вважає, що тут українців немає. Але це не так. І доказом протилежного є видана українською і данською мовами книжка "100-річчя поселення українців в Данії". В столиці Данії діють Посольство і Консульство України, тож ми постійно запрошуємо їхніх працівників на наші імпрези, щоб вони знали про діяльність місцевої української спільноти.

Петро Кузьма-Балицький,
голова Української громади в Данії, Копенгаген

Не кидайте дітей

Я пам'ятаю той день, коли мій батько приїхав додому з італійського фронту в часі Першої світової війни, як він пригорнув мене до грудей.... На жаль, багато дітей не зазнали батьківської любови і тепла, бо їхні батьки загинули на війні, були закатовані ворогом у концентраційних таборах. Але в очах дітей ті батьки назавжди залишились героями, бо померли в боротьбі з ворогом за самостійну Україну. Інакше діється, коли батько кидає свою дитину. Як боляче для такої дитини знати правду про рідного батька! На День батька пом'янімо полеглих батьків, але й закличмо до любові і свого обов'язку тих, хто не дбає про власного сина чи дочку.

Д-р Володимир Боднар

Ні по-українськи, ні по-німецьки...

Хто мене знає, підтвердить, що я людина лагідної вдачі і не легко вибухаю гнівом, та коли отримав „Свободу“ з 19 травня цього ось року і глянув на фронтову сторінку, на знимку директора Фонду Міжнародного Валютного Фонду та прем'єра-міністра України і напис під світлиною: „Керуючий директор МВФ Хьорст Кехлер (ліворуч) вітає прем'єр-міністра України Віктора Ющенка на початку переговорів у Вашінґтоні“, то відразу відчув, як моє лице почало пашіти – значить, підвищилася температура крови, що для людей моїх літ є шкідливе. Вже бачив і ***„Хайльдельберг“, „Айзенхавер“, „Хемінґуей“, „хот-дог“, „Ґітлер“***, а в сьогоднішній „Свободі“ ще одна дивовижа – **„Хьорст“**. А має бути **„Горст“ (Horst)**. Ваша транскрипція чужого імені на українську мову зовсім не передає звучання оригіналу. Бо, хіба німецьке Horst звучить як „Хьорст“?

Нам у діяспорі хотілося б наслідувати Україну, бо ми є частинкою її народу, але сьогоднішні процеси і явища в Україні свідчать, що, ми, американські і канадські українці, мусимо залишатися добрим взірцем до наслідування (щоправда, не в усьому!). Щоправда, закидали „Свободі“ „польонізми“, але відомо, що вона впродовж своєї довгої історії боролася з ними, радо приймаючи українські відповідники.

Прошу прийняти мою критику як конструктивну, доброзичливу. „Свобода“ добре редаґована, цікава своїм матеріялом та ілюстраціями.

Володимир Колюбінський,
Фініксвіл, Па.

Я не одна на цьому світі

Коли я написала до „Свободи“ про те, що хотіла б постійно читати тижневик, то не мала й гадки, що це принесе мені велику радість. Листа було вміщено в газеті (ч.9), а невдовзі до мене почала надходити газета, яку для мене передплатила Лідія Захарків з Рочестеру, Н.Й. Я була зворушена до глибини душі її подарунком.

Але приємні події ще тільки розгорталися, бо авто фірми „Міст“ зі Львова привезло мені великодні подарунки від Олександри Ковалик з Торонто і Анни Леськів з Монтреалю. Цього разу я вже не втрималася і розплакалася просто біля авта від хвилювання і зворушення. Протягом тижня три таких несподіваних і приємних прояви людської доброти і співчуття до мене.

Дорогі, милі, любі пані Лідіє, Олександро і Анно! Доземний вам уклін. Ваші подарунки зігріли і зігріватимуть мене усе моє життя. Від вашої підтримки світліше стало в моїй старій хаті. Не одна я у цьому світі! Нехай Бог вас благословляє за вашу доброту.

Віра Оберемок,
село Русалівка
Маньківського району
Черкаської области

Від редакції. *Серед наших випадкових, на жаль, читачів в Україні є чимало людей, яким варто було б подарувати постійну передплату на "Свободу", оскільки вони активно працюють в ім'я дальшого пробудження України і могли б спиратися в цьому на думки і настрої діяспори.*

Ми запрошуємо наших передплатників до такої доброчинности – передплатити "Свободу" в Україну – і готові надати їм відповідні адреси.

„Я знаю, що Ви, пані, зі Львова, але з якого саме села?“

Петро Часто

НАДБУДЕННЕ

Добре, що „Свобода“ чекає від своїх авторів і від читачів глибших тем, аніж щоденні „хрестиківки“ з політичного і економічного життя, бо навіть щодо буденних явищ корисно не тільки знати факти, але й розуміти, що за ними стоїть. Як кажуть в нашому народі – бачити за деревами ліс. А ще важливіше – знаходити в цьому лісі стежку, котра веде до сонячної галявини. На жаль, не всі й „надбуденні“ теми й ідеї стають такою стежкою. З цим зітханням надсилаю до редакції статтю з популярної львівської газети „Поступ“, зміст якої зводиться до того, що всі біди Львова, та й усіх інших українських міст, – від селян. Бо опинившись у не ними збудованій міській цивілізації, вони, бач, „... що звикли ходити в селі по багнюці і поросі, пильнувати свою власну хату і власне добро, перенесли цю ментальність на життя у місті...“. Таке протиставлення села і міста мене обурило до глибини душі!

Марія Войтович,
Пассейк, Н. Дж.

Справді, сама тема, предмет аналізи і висновки дискусійної статті (Михайло Деп'як, „No pasaran!“ – „Поступ“, 14 жовтня 1999 р.) дещо, м'яко кажучи, незвичні. Проте обурюватися не варто. Хтось мусив набрати повітря в груди і випалити правду, на яку мало хто з наукових дослідників відважиться, надто тепер, коли ми не бажаємо собі ніяких нових внутрішніх поділів та протистоянь і гаряче закликаємо один одного до єдности думок і дій. Разом з тим автор не вберігся від зайвої пристрасти, й вона перебакерила його арґументацію в один бік, та все ж цей надмір почуття, надмір злости – від дійсної гостроти проблеми, яку дотепер суспільство замовчувало, і від щирого бажання знайти для неї якесь спасенне рішення.

Годі заперечити М. Деп'якові: до війни і місто, і село на заході України зберігали свої одвічні обличчя, свої характери, устрої і форми життя. Взаємний зв'язок між ними був, але тільки в непорушних межах елементарної економічно-торговельної доцільности. Коли ж селянська родина осідала в місті, а міська – у селі, їм нічого не залишалося, як тільки підкоритися традиційному порядкові, що панував там до них. Чоловік з міста, скажімо, вчитель, в селі опинявся мов на долоні – мусив жити в єдиному ритмі з хліборобами, з природою, з сонцем, в ритмі пір року, буднів і свят. Ще тяжче доводилося гречкосієві в місті: він заставав там зовсім інакший світ, і той світ змушував його спинатися навшпиньки – світ іншої, вищої, культури, іншої щоденної поведінки. Але вже діти його вростали в цю культуру, органічно засвоювали її, ставали її продовжувачами й охоронцями. І в кожному місті, окрім краси архітектури, було що цінувати й оберігати: тут творилося театральне, музичне, літературне, мистецьке життя, виходили газети і журнали, діяли великі бібліотеки – і все це життя належало усім і усіх зобов'язувало. Й от такий віками формований культурно-духовий поліс по війні потрапляє в руки совєтів – людей, позбавлених будь-яких моральних зобов'язань, запеклих ворогів елітної культури і духовности. Запановує режим, який бачить тільки одне місце для інтеліґенції – тюрму і Сибір. Зрештою, для свідомих українських селян-господарів – також, та все ж злочинна влада любила село більше, ніж місто: в селі бо легше було стежити за людьми, ніж у місті. З усіх цих причин західньоукраїнське місто, а Львів, український П'ємонт – особливою мірою, замість дбайливого ставлення з боку комуністичної держави, зустріло нехіть і зневагу. Міські культура й екологія, за своїм характером крихкі, тендітні, стали фатально руйнуватися. А після смерти „батька народів“, в часи хрущовської відлиги і „прискореного комуністичного будівництва“, під прапором зближення розумової і фізичної праці і міста з селом, наші західні міста повторили трагічну долю східних, індустріялізованих ще до війни. Лице й характер Львова разюче змінилися: нововідкриті підприємства потребували численних робочих рук – і їх постачали довколишні села. Це потягнуло за собою масове спорудження „хрущоб“ – безликих, примітивних, невигідних для проживання будинків. Анекдот тих часів: Хрущов встиг з'єднати розумову працю з фізичною, місто з селом, туалет з ванною, не встиг лише з'єднати підлогу зі стелею. Словом, населення міст зростало відповідно до стрімких темпів індустріялізації, а самі міста і їхня властива культура занепадали. Цитуємо М. Деп'яка: „Нові мешканці не розуміли міста, складних правил і механізмів, що дозволяють великій кількості людей жити на малій території в чистоті і красі. Для них це середовище було чужим, а давній прихований комплекс меншевартости породжував аґресивне до міста ставлення...“. Все ж один позитивний момент автор відзначає: „Завдяки масовій міґрації селян Львів не став „російським“, але втратив дуже багато – своє середовище...“. Ну й щоб зовсім уже вивершити образ повоєнно-совєтського Львова, М. Деп'як додає ще й це узагальнення: „Напористі демагоги і горлопахи сільського походження в демократичних часах швидко пробилися і надійно засіли на всіх щаблях влади...“.

Правда в цих міркуваннях є, але вона полемічна, картина в цілому грішить тенденційністю, портрет селянина, котрий, бач, зіпсував місто, скидається на карикатуру. Автор якось дивно абстрагувався від самого комуністичного режиму – визначального чинника, який перемелював на свій лад людей і їхню психологію, й то так селян, як і міщан, піднімав на поверхню найгірші людські якості. Стверджувати, що українці з повоєнного західноукраїнського села приніс у місто нижчу культуру, нижчу моральність, примітивність („вудження ковбас на міських подвір'ях“) – це значить зумисне спотворювати сутність тих тяжких і для міста, і для села часів. Адже аргументацію легко змістити у протилежний бік: селянські діти післявоєнної Галичини залишали, не зі своєї волі, батьківські гнізда, де ще панувала традиційна народна культура, культура прадавніх звичаїв, свят та обрядів, де людську душу ошляхетнював тісний зв'язок з природою і космосом, де стихійно впродовж віків народжувалася знаменита українська пісня, і йшли в місто розвивати індустрію – в місто, яке до них виявилося глухим, байдужим, яке не втримало їх від тотального совєтського безкультур'я, й опинилися вони між двома культурами: від батьківської відійшли, а до міської не дотягнулися.

Також забув М. Деп'як, що над двома цими специфічними світами – міським і сільским – простерлося безмежне небо загальноукраїнської культури, яке своїми плечима підпирають світочі, люди Божого дару. Дістаючи насолоду з їхніх творів, чи ми з'ясовуємо, звідки вони походять – з міста чи зі села? Вже не згадучи дорадянських селянських дітей – Шевченка, Франка і ще десятків і сотень, зупинимося на сучасниках. Всі значні особистості літературного Львова народилися і виросли в селі: Роман Іваничук, Роман Федорів, Роман Лубківський, Роман Кудлик, Володимир Лучук, Ігор Калинець. Це саме можна сказати про найвідоміших поетів і прозаїків Києва й усіх інших українських міст. Ні, не одних тільки „напористих демагогів і горлопахів“ постачало українське село. А з іншого боку, досить згадати міське походження такого україножерного партійного демагога, як Валентин Маланчук, щоб визнати поділ між містом і селом у „галузі демагогії“ сумнівним.

Сьогоднішні різниці між містом і селом, якщо до них ставитися неупереджено, – це проблема не постсовєтська, а значно давніша, загальноукраїнська, навіть давньослов'янська – адже як би ми тепер не хвалилися нашим князівським минулим, демократизмом наших предків – вічами і вервами, „миром“, сільська громада протягом багатьох століть була пов'язана з рабством і, належачи разом зі землею тому чи іншому власникові, відтворювала це рабство від покоління до покоління. То був той фальшивий демократизм, який під гарним кличем „рівности та справедливости“ продукував взаємну заздрість і спонукував стягати за поли вниз кожного, хто мав у собі жилку господаря, ґазди. Самозрозуміло, раби не могли стати творцями високої матеріяльної культури на селі, виробництво занадто довго залишалося примітивним і неефективним у розумінні врожайности – на рівні лопати, серпа і коси, а коли їх витіснили трактори і комбайни, то рабство залишилося ще в страшнішій, лицемірнішій формі „заможного колгоспного життя“.

Ось до викорінення цього внутрішнього рабства й повинно застосувати свою науково-інтелектуальну, технологічну силу сучасне українське місто. Водночас шануючи і переймаючи від села культуру духовну, звичаєво-обрядову, те феноменальне джерело, що живило і продовжує живити українськість – всупереч усім нашим життєвим випробуванням і хибам нашого національного характеру.

ЗВІДУСІЛЬ

... Бо не мала няньки

По трьох днях інтенсивних пошуків в річці Пасейк штату Ню-Джерзі знайдено тіло 14-місячного Антоні Валентина, якого 17-річна мама кинула до річки, бо не могла знайти для нього няньки, а тим часом мала призначене побачення з приятелем в його помешканні. Батько, дід і бабця цієї жінки заявили, що не раз пропонували їй свої послуги. Матір хлопчика відправлено до психіятричної лікарні, прокуратура оскаржила її у вбивстві й тепер вирішує, чи судити її як неповнолітного підлітка, чи як дорослу особу.

Несподіванка для генерала А. Піночета

Коли в березні, після 503-денного домашнього ув'язнення в Лондоні, колишній диктатор Чіле генерал Авґусто Піночет повернувся додому, виглядало, що намагання притягнути його до судової відповідальности марні. Британський суд вирішив, що 84-річний А. Піночет є надто хворим, щоб бути судженим в Еспанії за порушені ним людські права під час свого урядування. Однак, як виглядає, А. Піночет навіть у своїй країні не є запевненим від можливого судового переслідування. Апеляційний суд в Сан-Дияго минулого тижня більшістю голосів прийняв рішення позбавити колишнього диктатора недоторканости.

Чому Москва не запрошує Папу?

Відомий в Росії публіцист Максим Шевченко поділився в російському періодику „Нєзавісімая газєта“ своїми міркуваннями про те, чому Росія не хоче візити Папи Римського. Масим Шевченко пише, що російська державна верхівка настільки нестала у своєму православ'ї, що може спокуситися католицизмом і з політичних міркувань перейти до цієї конфесії. З цієї причини Московський патріярхат чинить опір можливому запрошенню глави Католицької Церкви до Росії.

З початком літа почастішали випадки загибелі дітей на воді

Державний координаційний центр реаґування (ДКЦР) в надзвичайних ситуаціях на водних об'єктах Міністерства надзвичайних ситуацій України звернувся до населення з попередженням, що в Україні з початком купального сезону гинуть люди, особливо діти. Зокрема, 24 травня в м. Гуляйполі Запорізької области в р. Гайчур знайдено тіло 13-річного хлопчика, який зник 22 травня, в Києві 25 травня в озері на Троєщині втопилася 11-річна дівчинка – жителька Троєщини. ДКЦР застерігає батьків, щоб з початком літньої перервибули уважними до своїх дітей і не залишали їх без нагляду.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Капеля бандуристів ім. Шевченка оголошує прослуховування

У 1999 році Українська капеля бандуристів ім. Т. Шевченка, лавреат Державної премії України імені Тараса Шевченка, святкувала 50-ліття мистецької діяльности у Північній Америці. Протягом багатьох років, з моменту заснування колективу у 1918 році в Києві, його члени дарували зустрічі з бандурою, співом та музикою десяткам тисяч людей.

Капеля виступала перед американським та українським президентами, гастролювала в Канадських Скелястих Горах, Австралії, Европі та Україні, залишила унікальні записи своєї творчости та не раз ділила сцену з такими талановитими артистами, як Павло Плішка, Джек Пеленс та бандурист Роман Гриньків.

З метою досягнення вищої мистецької досконалости Українська капеля бандуристів шукає кваліфікованих та відданих музикантів. Ми хочемо бачити в своїх рядах нових співаків та бандуристів, що достойні бути частиною унікального колективу.

В наступні роки капеля плянує серії концертів духовної музики та виступи із заслуженим жіночим хором „Веснівка" з Торонто.

Репертуар на 2000-2001 сезон включає духовну музику великих композиторів Бортнянського, Березовського, Стецenka та аранжування сучасних композиторів – Лавришина, Ю. Китастого, Махлая. Ми плянуємо приділяти значну увагу розвитку харківського способу гри на бандурі. У майбутньому колектив плянує гастролі по Західній Европі. Що чекає капелю в майбутньому, також залежить від нових членів, що приєднаються до нас.

Протягом наступних місяців Українська капеля бандуристів плянує визначити претендентів на членство в колективі. Переслуховування будуть проходити у трьох великих містах Північної Америки. Ми будемо вибирати музикантів та співаків, як вже підготовлених до виступів, так і тих, хто покищо не досягнув достатньої майстерности, але має потенціял та бажання. Зацікавлені взяти участь в прослуховуваннях мають підготувати пісню на свій вибір, розповісти про свій музичний досвід та вміти читати ноти. Знання української мови бажане, але не є обов'язковим.

Прослуховування відбудуться:

у Дітройті, Миш., – субота, **10 червня 2000 року**, 10:00 - 12:00 ранку (контактний телефон **734-953-0305**, Анатолій Мурга);

у Клівленді, Огайо, – субота, **24 червня 2000 року**, 9:00 - 12:00 ранку (контактний телефон ***216-226-6388***, Зенон Чайковський);

у Торонто, Онтаріо, Канада, – субота, **29 липня 2000 року,** 2:00 - 5:00 по пол. (контактний телефон **905-629-1063,** Богдан Скляренко).

Чекаю на зустрічі з вами. За додатковими інформаціями звертайтеся до нашої сторінки **www.bandura.org.**

Олег Махлай,
мистецький керівник Української капелі бандуристів ім. Т. Шевченка.

Мистецький скарб Вінніпеґу

Леонід Молодожанин

В популярній вінніпезькій газеті „Вінніпеґ Сан" 24 квітня ц.р. появилася стаття журналіста Росса Романюка, прикрашена численними світлинами, в якій розповідається про життєвий і творчий шлях славного, шанованого в усій країні скульптора – українця Леоніда Молодожанина, який проживає у Вінніпезі від свого 33 року життя. Там же діє вже 30 літ ґалерія його творів, що є під опікою Дейвида Лоха.

Хоча, як пише Росс Романюк, нашому великому скульпторові вже сповнилося 85 років, він не перестає творити і з-під його рук появляються все нові скульптурні шедеври. Вінніпеґ, як каже митець, постійно дає йому надхнення до праці. Р. Романюк інформує канадських читачів про діяпазон великих скульптур нашого мистця, серед яких є погруддя президентів, канадських провідників уряду і найвищих духовних осіб Католицької Церкви, пам'ятник Т. Шевченкові у Вашінґтоні, парк у Вінніпеґу, який від минулого року можна назвати парком Л. Мола – там знаходиться ряд його творів, що їх автор репортажу оцінює на два мільйони долярів.

На відкриття чекає пам'ятник Т. Шевченкові, створений Леонідом Молом для Санкт-Петербурґу.

О.К.

НОВІ ВИДАННЯ

О-КА: про давнє і сучасне

Українська спільнота врешті має можливість прочитати книжку редакторки «Свободи» Ольги Кузьмович (О-КИ) **«Про це і те»** (Комп'ютерпринт, Н.Й., 2000, 288 с.). В одній обкладинці нової книжки зустрілися ніби дві книжки, тому що перша її частина розповідає про життя авторки, а в другій зібрано кращі з її рефлексій, котрі вже багато літ друкуються у персональній рубриці авторки «Про це і те» газети «Свобода».

У давні часи три великі народи - литовський, польський та український – утворили велику федеративну державу Річпосполиту, до якої ввійшли відповідно Польща, Литва і Україна. Проте, як це буває навіть в одній родині, не було миру у великій державі і цим скористалися зажерливі імперії, що розвивалися обіч. Вони розділили федерацію між собою так, що навіть терени, заселені окремими народами, виявилися поділеними. Особливо складною була доля України, частина якої потрапила у володіння Росії, а частина – Австро-Угорщини, пізніше – Польщі.

Українцям на заході довелося відстоювати свою національну окремішність у постійній боротьбі. В цьому протистоянні сформувалася когорта людей, які не тільки були безмежно віддані українській національній ідеї, а й самі цю ідею формували і відстоювали усіма доступними способами. Авторці спогадів пощастило жити в самому осередку національної боротьби, бути свідком багатьох подій, спілкуватися з багатьма особистостями, імена яких нині записані на почесних сторінках історії України. Серед них митрополит Мстислав Скрипник, Стефан Федак, Євген Коновалець, Андрій Мельник, Шухевичі, Іван Огієнко, Олена Теліга, ряд інших. Про цих людей, про давні події вона розповідає у першій частині своєї книжки.

Майстерність оповідачки проявилася в тому, що вона не возвеличує, не обожнює людей, які нині визнані великими, не намагається подати себе співучасницею їхньої діяльности (хоча в міру своїх можливостей була такою), а просто розповідає про те, що бачила, що запам'ятала. І тому персонажі, перед якими тепер усі шанобливо схиляють голови, постають у книжці в їхній повсякденності, без котурнів і лаврів, якими вони ніколи себе й не прикрашали. Звісно, ці люди були значною мірою ідеалістами, романтиками, вони бачили майбутню Україну такою, якою вона вже не могла стати і ніколи вже не стане, але, очевидно, в тому і полягає сила прикладу їхнього життя, що вони, здобувши освіту, позицію у суспільстві і матеріяльний достаток, про який не могли б і мріяти, коли б опинилися в східній частині України, усе ж поривалися до боротьби за національні інтереси. Час має таку особливість, що змушує усіх рано чи пізно покидати сцену життя, тому таким цінним є кожне свідчення про людей, які записані до історії народу. У цьому полягає важливість нової книжки.

Друга її частина, попри давність рубрики «Про це і те» в тижневику, усе ще викликає неоднорідне ставлення до публікацій О-КИ. Одні чекають на кожен черговий фейлетон і обговорюють його у своїх колах, інші обурюються (це, мовляв, «ні це, ні те»), треті побоюються впізнати себе у наступних розповідях спостережливої журналістки. Тому що тематику фейлетонів О-КА не плянує заздалегідь і часто навіть сама не знає, про що писатиме в наступному числі тижневика, аж доки саме життя з його розмаїттям не підкаже їй тему для роздумів. Темою фейлетону може бути подія високого громадського звучання, а може стати й кумедний, або прикрий випадок, чи явище, на яке більшість наших читачів не зверне уваги. Нерідко буває, що О-КА дублює тему редакційної статті або публіцистичної аналізи тижневика, але висвітлює подію зовсім з іншого боку, даючи їй нерідко емоційну, співчутливу, а буває, що й саркастичну оцінку. Фейлетони О-КИ (а їх 128 у книжці) це теж публіцистика, але виконана не синтезою, а розтином суспільного життя. Варто прочитати нову книжку Ольги Кузьмович. Вона збагатить вас подробицями історії, про які ви не дізнаєтесь з наукових монографій, а також дасть нагоду побачити життя діяспори в незвичайному освітленні.

Книжку готували до друку Ігор Пилипчук, Коля Савицький, працівники підприємства Комп'ютерпринт. Її можна придбати за 15 долярів «плюс 2 доляри за пересилку) в „Молодому житті" в Нью-Йорку (**308 East 9th Street, New York, NY 10003**) або у авторки (**64 East 3rd Street, New York, NY 10003).**

Левко Хмельковський

СПОРТ

Сторінку підготував
Омелян Твардовський,
спортовий кореспондент „Свободи"

В УКРАЇНІ

Друге місце в Европі зі спортивної гімнастики

Вдало виступила жіноча команда України на чемпіонаті Европи з спортивної гімнастики, що відбувся в Парижі. Українки пропустили вперед тільки збірну Росії, в складі якої виступають більш досвідчені гімнастки на чолі з відомою спортсменкою С. Хоркіною. Але збірна України зуміла обійти сильних конкурентів з Румунії, серед яких змагаються багаторазові чемпіонки Симона Аманар та Марія Олару. Золоту медалю здобула збірна Росії, срібну – України, бронзову – Румунії. В індивідуальному багатоборстві Вікторія Карпенко з України здобула бронзову медалю.

В збірній України виступали також Ольга Рощупкіна з Запоріжжя, Наталія Гродній зі Львова, Тетяна Ярош з Кіровограду і Олена Кваша з Черкас. За плечима старших гімнасток вибивається талановита група юніорок, серед яких Наталя Сіробаба з Черкас, Ірина Яроцька з Києва, Олена Дремлюга з Івано-Франківська, Марина Проскуріна з Харкова та Ірина Вавренюк з Тернополя.

Успіх легкоатлетів в Бразилії

15 травня ц. р. на стадіоні „Седійо де Баррос" в Ріо-Де-Жанейро, Бразилія, відбулися змагання серії „Ґрен-Прі" з легкої атлетики, в яких взяло участь 130 атлетів з 20-ти країн світу, в тому числі з України. Олена Антонова з Дніпропетровська здобула перше місце з кидання диску і встановила особистий та світовий рекорди сезону, пославши диск на 66.67 м.

Червень: нові перемоги

Футбол: Чашу України здобула команда „Динамо", Київ. яка у фіналі змагань перемогла „Кривбас" з рахунком 1:0.

Силове триборство: у змаганнях за чашу Києва найсильнішими стали Єлизавета Іванова, Наталка Прима, Ірина Марущак, Ірина Коломієць, Євген Буцан, Джаба Шайнідзе, Сергій Скок, Олексій Краєвський, Андрій Забожний, Артем Мироненко, Олег Федчук, Віталій Стретович, Юрій Єжелін.

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: **680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106.**

Календарець тенісових змагань на 2000 р.

1-4 липня	– Олімпійський турнір, „Тризубівка";
5-6 серпня	– Подвійні ігри, „Союзівка";
2-4 вересня	– Чемпіонати УСЦАК, „Союзівка";
30 вересня- 1 жовтня	– Осінній турнір, „Тризубівка".

В ДІЯСПОРІ

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРНА ОЛІМПІЯДА – 2000
Філядельфія, 1 ого – 4 ого липня, 2000
UKRAINIAN DIASPORA OLYMPIAD – 2000
Philadelphia, July 1st – 4th, 2000
ПІД ПАТРОНАТОМ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Склад колеґії футбольних суддів на українській діяспорній олімпіяді–2000

Вже усталено склад колеґії футбольних суддів, які проводитимуть ігри турнірів в 4-ох вікових групах на Українській діяспорній олімпіяді-2000, 1–4 липня ц. р., на футбольних площах „Тризубівки" в Горшам, поблизу Філядельфії. Згідно зі списком, який подав директор суддівської колеґії Володимир Гивель зголосилися добровільно прислужитися українській спортовій справі судді Роман Балаш та Степан Мареняк з „Конектікет Сакер Асосієйшен", Леонід Гребінка – „Нью-Джерзі Сакер Асосієйшен", Петро Головей, Роман Дармограй, Іван Німчук, Микола Касіян, Стефан Кундеревич, Роберт Марцял – усі з –„Пенсильвенія Сакер Асосієйшен".

Футбольні команди, що змагатимуться в турнірах олімпіяди

Сьогодні ми починаємо друкувати склади футбольних команд з різних спортових осередків, які зголошені до змагань на Олімпіяді-2000.

ВИЩА ДИВІЗІЯ

УСВТ „Чорноморська Січ", Нюарк, Нью-Джерзі – Михайло Гойчка, Данило Протас (воротарі), Йосиф Довічак, Андрій Панас, Ярослав Твардовський, Ростислав Длябаль, Станіслав Петрик, Владислав Єровинкин, Ілля Ярмоленко, Гриць Сергіїв, Олександер Бабушкин, Євген Гулевич, Ярослав Вислоцький, Душан Соколяк, Ігор Чешко, Андрій Козіол, Марсель Ковальчик. Провідник – Ярослав Твардовський, тренер – Душан Соколяк.

Український футбольний клюб, Йонкерс, Нью-Йорк – Анджелой Костадін, Юрій Греб, Роман Гриньків, Марко Гаванський, Сергій Кісіль, Степан Ковальчик, Богдан Лоневський, Сергій Максименко, Ігор Миронов, Богдан Новак, Роман Плісак, Едмунд Шробах, Віталій Шараваник, Степан Станіцкий, Тарас Щур, Джаред Еспосіто, Славко Турко, Микола Винярський, Тадек Вебер. Провідник – Марко Гаванський.

ЮНАЦЬКА ДИВІЗІЯ
(19 років і молодші)

УСВТ „Чорноморська січ", Нюарк, Нью-Джерзі – Данило Протас (воротар), Орест Ясінський, Олександер Лисенко, Йордан Баран, Орест Поритко, Матей Гренон, Християн Корієло, Ерик Совшір, Тома Макар, Петро Касіяненко, Йосиф Мобіль, Марко Гординський, Михайло Гудзій. Провідник – Богдан Поритко, заступник – Микола Гординський.

ФУТБОЛ

„Тризуб", Філядельфія – АК Геллас, Вірджінія – 5:4

Згідно з розкладом ігор за аматорську Чашу Америки в неділю, 4 червня ц. р., на власному грищі в Горшам, поблизу Філядельфії відбулися змагання реґіонального півфіналу, в якому команда УСО „Тризуб" стала переможцем і таким чином ввійшла до фіналу, гра якого відбудеться в неділю, 18 червня ц. р., в Трентоні, Нью-Джерзі, з клюбом „Петра Реал" СК.

Гра, за якою стежили понад 400 глядачів, пройшла емоційно і напружено. Обидва суперники виявилися рівними партнерами, доказом чого був „сухий" вислід – 0:0, при якому не тільки вичерпався нормальний час змагань (90 хвилин), але і півгодинна догривка.

Вперту боротьбу після 120-ти хвилин прийшлося вирішувати серією з п'яти карних стрілів, що їх згідно з правилом цих ігор, призначив суддя. Воротар „Тризуба" оборонив свою твердиню від п'ятого голя і цим самим встановив кінцевий вислід – 5:4.

Склад дружини „Тризуба": П. Пізано, Р. Вендервеґ, Ф. Марко, К. Андрю, Т. Гонеймен, А. Оніл, Д. Томас, Ю. Монтаґ, В. Кіцул, П. Борецький, Т. Гюз, П. Попович, М. Клей, Т. Деґорл. Провідник – Михайло Юрчак, тренер – Юрій Монтаґ.

УСВТ „Чорноморська Січ" – Поліш Фалконс-96 – 3:0

Четверту перемогу в іграх чемпіонату „Еліт"-дивізії „Гарден Стейт Сакер Ліґи" в Нью-Джерзі „січовики" здобули в неділю, 4 червня ц. р. Польські „Соколи-96" з міста Карні – нащадки футбольного клюбу, який в 60-их роках виступав в Американській професійній лізі. З ним змагалися тоді наші дружини – „Ч. Січ" і „Тризуб" з Філядельфії. Свою репутацію кращої польської дружини в Нью-Джерзі цей клюб міцно тримає з року на рік. Зустрічі між нашими і польськими футболістами завжди проходять емоційно й завзято, майже завжди на доброму спортовому рівні. Так воно було й тим разом. На початку гра проходила рівнорядно, але згодом українські футболісти перейняли ініціятиву. На 30-ій хвилині Андрій Панас здобув ведення – 1:0. Після цього ґоля гості провели кілька швидких контратак, однак успіху не осягнули: оборона і воротар „Ч. Січі" відбили усі небезпеки. На 35-ій хвилині Владислав Суґерек з подачі Сергієва-Булевича підвищив рахунок до 2:0. В другій половині гри на 80-ій хвилині Андрій Панас своїм другим ґолем встановив вислід дня – 3:0.

До закінчення сезону „Січовикам" залишилося три гри і можливість закінчити сезон в першій трійці. Після цієї перемоги „Ч. Січ" з 29-ти точками займає в табелі ігор третє місце після Гішпано-Амерікенс (36 точок), Шор Гарікенс (30). Обидва клюби провели вже по 16 змагань, наша команда – 15.

Головним кандидатом на чемпіона є клюб Лівінгстон Юнайтед, який має на своєму рахунку 28 точок і тільки 12 проведених змагань. Згідно з правилами ліґи не проведені ігри після 21 червня вважаються поразками. Чи так воно станеться, покаже час.

УСК Нью-Йорк – Асторія СКҐ – 3:0

Це були останні змагання сезону чемпіонату другої дивізії „Космополітан Сакер Ліґи" в Нью-Йорку. Вислід цієї зустрічі не мав вирішального значення для завершення сезону 1999–2000 рр.

Обидві команди зайняли середні (4–5) місця, на яких закінчили футбольний сезон. В основному, йшлося про престиж, якого досягла дружина УСКу. До перерви УСК провадив вислідом – 1:0. Ґоль забив Рашід з подачі Вовка. Протягом другої половини гри наша команда домінувала на площі, завдяки чому напад ввесь час створював критичні моменти під воротами Асторії.

Остаточно дві атаки успішно закінчили ґолями – Вовк з подачі Ясіня-Дураковича і Ясінь з подачі Корі, які встановили кінцевий вислід – 3:0.

УСК Нью-Йорк – Рідж Руминіянс СК – 2:0

УСК Нью-Йорк – Нью-Йорк, „Динамо" – 2:0

По закінченні ігор чемпіонату другої дивізії КСЛ перша дружина УСК-у розпочала серію ігор в Міжнародному футбольному турнірі, що його проводить клюб Рідж Румуніянс.

Перші два змагання з клюбами Рідж Румуніянс і Нью-Йорк „Динамо" дружина УСК-у виграла з однаковими рахунками – по 2:0.

В першій зустрічі, що пройшла 20 травня, господарі турніру виявилися важким суперником для наших футболістів, але вони усе ж перемогли. Ґолі забили Корі з подачі Дураковича і Дуракович з подачі Ясіня-Вовка.

В чергових змаганнях, що відбулися 27 травня, УСК переміг клюб Нью-Йорк „Динамо" завдяки голям Ясіня і Кая. Тепер наші футболісти очікують на суперника в півфіналі турніру.

В КІНЦІ ГАЗЕТИ

ЦІКАВО

Вино з ківі

У дні свята Весни на ринки деяких південнокитайських міст надійшов у продаж новий сорт сухого вина, виготовленого з плодів актинідії (ківі).

Китайську актинідію називають "царицею вітаміну С". Провінція Цзянсі є головною базою її виробництва. Починаючи з середини 80-их років, адміністрація повіту Іфен провінції Цзянсі приділяла підвищену увагу вирощуванню актинідії, на даний момент на території повіту посаджено більш як 4.6 тис. гектарів цих фруктових дерев, продукція вже завоювала золоті медалі на московському та азіятсько-тихоокеанському ярмарках харчових продуктів. Сухе вино з ківі, виготовлене в повіті Іфен, привернуло велику увагу зацікавлених експертів.

Заснув на ...стрілках курантів

Після випитого спиртного учень одного з училищ чеської столиці пообіцяв друзям, що зможе піднятися по прямовисній стіні старої ратуші на Староміській площі до встановлених на ній курантів. Через десять хвилин після цієї розмови він заснув на стрілках годинника. Знімати сплячого викликали пожежників. Винуватець інциденту відбувся легким переляком і невеликим штрафом, накладеним на нього поліцією.

Найбільший в світі казан – в Китаї

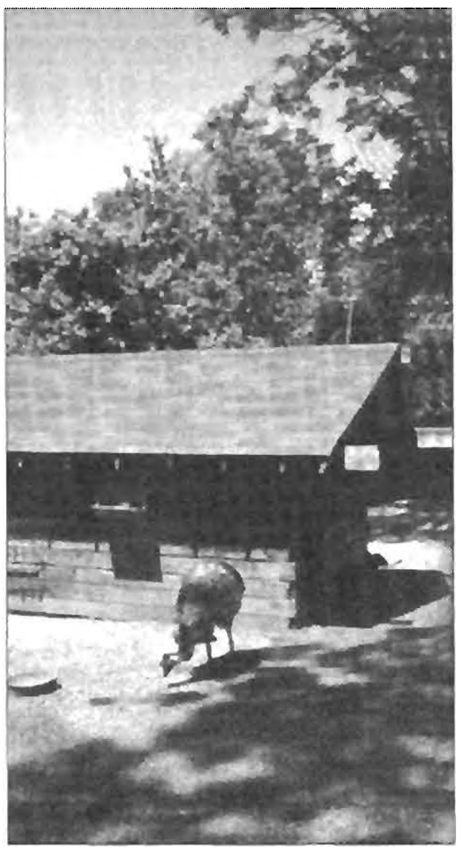
До "Книги рекордів Ґіннесса" внесено найбільший у світі електричний казан, створений китайськими умільцями. За повідомленнями, що надійшли, цей витвір кухарської техніки, відомий під назвою "гого", має 10 метрів у діяметрі і може вмістити в собі 20 тонн різних продуктів. Казан виготовлений з неіржавіючої сталі і з нього одночасно можуть їсти 68 чоловік. Кожний з бажаючих бере паличками потрібну кількість тонко нарізаних м'яса і опускає в здобрену пряноощами киплячу воду. Через декілька секунд їжа готова. Для того, щоб "завести" величезну каструлю, в неї необхідно покласти 5 тонн пекучого перцю, 1.5 - інших китайських приправ, 2 тонни солі і 10 тонн салатної рослинної олії. Культура їжі з "гого" і приготування в ньому дуже пряної їжі зародилася в місті Чунцин південно-західної китайської провінції Сичуань на початку XX століття.

ВАШ ВИХІДНИЙ ДЕНЬ

Серед звірят...

Сірі вовки люблять гущавину

Самотність

В дитинстві поруч з нами завжди були домашні тварини, птахи і дикі звірята - коти і собаки, їжаки і вужі, хом'яки і голуби, не кажучи вже про курей, гусей, коней і корів... З часом цей живий світ загубився десь у просторах життя і тепер, у зрілому віці, ми більше знаємо про марки автомобілів і телевізійні програми, ніж про звичаї лисиць.

Усе ж варто час від часу пригадувати минуле і влаштовувати зустрічі зі свійськими тваринами та звірями. Таку нагоду дають численні зоопарки. Наш кореспондент Левко Хмельковський минулої суботи побував в одному з них - в місті Вест Оранджі, Н.Дж. Пропонуємо вам його фоторепортаж.

При нагоді варто розповісти, що в цьому зоопарку - Essex County's Turtle Back Zoo - часто проводяться цікаві імпрези для дітей і дорослих, а ферма свійських тварин викликає особливе захоплення малят. Телефон зоопарку **(973) 731-5800.**

Познайомилися!

Перший раз верхи

ФІЛАТЕЛІЯ

Розділ веде голова Львівського обласного товариства філателістів Олександер Жарівський

А що на конверті?

Багато людей колекціонують поштові марки, але справжні філателісти збирають також конверти, листівки, відбитки поштових штемпелів, тому що усе це невіддільне від пошти, а поштовий конверт з'явився задовго до появи в Англії першої поштової марки.

Цікаві конверти випускає незалежна Україна. Художниця Марія Лашкевич є авторкою конверта до 40-річчя трагічної смерти уславленої української співачки Оксани Петрусенко (1900-1940). Веселий виїзд господаря на ярмарок зобразив О. Харченко на конверті, присвяченому Музеєві народної архітектури та побуту України. Фрагменти обох конвертів вміщено на цій сторінці.

З Австрії до „Свободи" надійшов конверт першого дня обігу, присвячений філателістичній виставці в замку Шаллабург „Пошуки слідів – Чернівці і Буковина колись і сьогодні", яка триває 3 червня 29 жовтня ц.р. Проєкт конверта виготовили Іван Турецький зі Львова та Ергард Штайнгаген з Відня, а видали його з ініціятиви Спілки українських філателістів Австрії. За часів Габсбурґської монархії Буковина була коронним краєм імперії і в 1875 році в Чернівцях було засновано університет Франціско-Йозефіна. На поштовому штемпелі зображено українців в буковинських строях та дерев'яну українську церкву.

КОРИСНА ПОРАДА

Стережіться знайденого гаманця

Журналіст Віталій Карпенко в новій книжці „Українці в Казахстані" розповів про випадок з його супутником в подорожі. Отож у Києві до нього підійшов чоловік з гаманцем, який нібито загубив той супутник. Але гість завбачливо відмовився навіть розглядати знахідку і цим ускладнив гру шахрая, бо коли негайно з'явився третій учасник події, важко було вести далі обманну гру. Усе ж кредитову картку шахраям вдалося видурити...

Насправді йшлося про надзвичайно поширений у наш час спосіб пограбування на вулицях великих міст не тільки України, а й усього СНД. Варто прочитати про нього перед поїздкою в Україну.

На вулиці до вас раптом звертається симпатичний чоловік з вісткою, що ви щойно загубили гаманця. Ви заперечуєте і навіть дістаєте свого гаманця, щоб і самому переконатися, і послужливій особі довести помилку. Чоловік відкриває знайдений гаманець, бачить там доляри і пропонує поділити їх. Далі усе навіть не залежатиме від того, приймете ви пропозицію чи ні, бо негайно з'явиться третій учасник гри і зрадіє, що його гаманець знайшли добрі люди, подякує, зазирне у нього і заявить, що в гаманці бракує чималої суми грошей.

Коли ви спокусилися поділом, ваше становище буде складнішим, бо доведеться віддати значно більше, ніж ви дістали. Коли ж ви встояли перед спокусою, то вам усе ж легше не буде, бо чоловік, який звернувся до вас першим, підтвердить, що в гаманці були чималі гроші, а ви, не знаючи, що перед вами змовники, спантеличено почнете виправдуватись і доводити свою чесність. Уся пригода скінчиться тим, що у вас не лише заберуть усю готівку, але й візьмуть з вас зобов'язання принести гроші в умовне місце, бо інакше...

Отже, перебуваючи у подорожі, стережіться доброзичливих людей, які підходять до вас зі щойно знайденим гаманцем.

Л. Х.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, травень 2000 р.

150 дол.	Миколинський Василь	Монтреаль, Кве., Канада
109	Леус Андрій	Роян, Кве., Канада
100	Вронський Володимир	Ґрінлавн, Нью-Йорк
92.50	Захарків Ірина	Воррен, Миш.
60	Комічак Михайло	Микіз Рокс, Па.
50	Чапленко Юрій	Едісон, Н.Дж.
	Кохан Іван	Ґрес Валлей, Каліф.
44	Рочняк Стефан	Валлінґфорд, Кон.
43	Пилюк Ірина	Торонто, Онт., Канада
35	Гусар Дарія	Вестон, Онт., Канада
30	Коровицька Олена	Парма, Огайо
	Муцинська Валентина	Воррен, Миш.
25	Баранецький Володимир	Мейплвуд, Н.Дж.
	Джуль Павло	Ґроссе Поінте Шор, Миш.
	Іваськов Леслі	Бруклин, Н. Й.
	Кричик Олександер	Лорейн, Огайо
	Кулинич М.	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Тимчук Микола	Філядельфія, Па.
	Українська Жіноча Орг.	Едмонтон, Аб., Канада
23	Скальчук Степан	Т Каледон, Онт., Канада
	Теплицький Петро	Алден, Н.Й.
20	Бріль Ярослав	Томс Рівер, Н. Дж.
	Ґембатюк Богдан	Бріджпорт, Конн.
	Гайда Ігор	Істон, Конн.
	Гелтслей Мира	Ескондідо, Каліф.
	Іванів Наталія	Чикаґо, Ілл.
	Коцибала Святослав	Кротон он Гадсон, Н.Й.
	Лотоцька Надія	Томбстон, Аріз.
	Новосівський Тарас	Девон, Па.
	Палаташ Олександер	Медісон Гайтс, Миш.
	Плись Ірина	Трентон, Н. Дж.
	Пундій Павло	Чикаґо, Ілл.
	Саварин Петро	Едмонтон, Аб., Канада
	Шмідт Марія С.	Юніондейл, Н. Й.
	Шевчук Клементина	Лексінґтон, Н.Й.
	Зелез Ярослава	Савт Джордан, Юта
	Зельвак Віра	Чикаго, Ілл.
18	Ґамрат Михайло	Монтреаль, Квеб., Канада
	Мірецький Ігор	Торонто, Онт., Канада
13	Досій Дмитро	Флашінґ, Миш.
	Кобзей Іван	Ст. Джозеф, Мо.
12	Тимяк Сидір М.	Піттсбурґ, Па.
10	Балтарович Марія	Борин, Миш.
	Базюк Ярослав	Воррен, Миш.
	Беліменко Іван	Самерсет, Н.Дж.
	Берез Тед	Голланд Патент, Н.Й.
	Богдан Василь	Балтимор, Мд.
	Чипак Ярослав	Вейн, Н. Дж.
	Чуй Теодор	Марлборо, Конн.
	Дебайло Володимир	Норт Плейнфилд, Н.Дж.
	Добровольський Ярослав	Челтегем, Па.
	Долгий Сергій	Парма, Огайо
	Дозорська Марія	Тусон, Аріз.
	Дубас Павло	Чертсей, Квеб., Канада
	Духнич Ольга	Нюарк, Н. Дж.
	Фотій-Токе А.	Етобіко, Онт., Канада
	Головацький Осип	Тамарак, Фла.
	Граб Омелян	Венес, Фла.
	Грицишин Михайло	Торонто, Онт., Канада
	Якима Володимир	Парма, Огайо
	Ярмолюк Марія	Расселлвілл, Аріз.
	Колюбінський В.	Фініксвілл, Па.
	Корчмарик Франко	Монтреаль, Квеб., Канада
	Костик Степан	Наяк, Н.Й.
	Кравченюк Степан	Джерзі Сиciv, Н.Дж.
	Крупа Борис	Юніонвілл, Конн.
	Кузів Марія	Раннемід, Н. Дж.
	Марущак Василь	Клифтон, Н. Дж.
	Масна Анна	Парма, Огайо
	Мазяк Роман	Блумфілд Гіллс, Миш.
	Мельникович Михайло	Парма, Огайо
	Петручок Максим	Іден, Н.Й.
	Салісняк Юліян	Рочестер, Н.Й.
	Сєрант Василь	Асторія, Н.Й.
	Стахів Денис	Міддлсекс , Н. Дж.
	Свищук Юрій	Сейнт Луїс, Мо.
	Темчишин Тамара	Клірвотер, Фла.
	Тимошук Марія	Грешан, Оре.
	Узуно Зинаїда	Беллвілл, Н.Дж.
	Васютин Михалина	Ровлетт, Тек.
	Войтович Лариса	Елликот Ситі, Мд.
	Войтович Володимира	Балтимор, Мд.
8	Кокольський Роман	Монтклер, Н.Дж.
	Кострицький Михайло	Філядельфіял, Па.
	Котис Ліліяна	Кендалл Парк, Н.Дж.
	Макаревич Наталка	Лонґ Айленд - Сиці, Н.Й.
	Онуфрик Катерина	Гамілтон, Онт., Канада
	Савицький Теофіль	Дітройт, Миш.
	Смаль Ольга	Джуно Біч, Фла.
	Щебетюк Марія	Еллентавн, Па.
6	Драбик Василь	Ізлінґтон, Онт., Канада
	Волянська Ірина	Лінкольн-Сиці, Оре.
5	Дусанівський Богдан	Баффало, Н.Й.
	Гайдук Дмитро	Висконсин Деллс, Виск.
	Гривняк Павло	Пассейк, Н.Дж.
	Івасєчко Ольга	Чикаґо, Ілл.
	Кікцьо Анастасія	Бриджв'ю, Ілл.
	Куцан Анна	Спрінґфілд, Ілл.
5 дол.	Маленчук Іван	Сиракюз, Н.Й.
	Мирон Андрій	Каддебеквілл, Н.Й.
	Паламар Галина	Філядельфія, Па.
	Ракочий Теодор	Олбані, Н.Й.
	Щербюки Василь і Марія	Чикаґо, Ілл.
	Шийка Василь	Парма, Огайо
	Солод Михайло	Лебанон, Па.
	Стельмах Ігор	Глестонбери, Кон.
	Сидор Василь	Рочестер, Н.Й.
	Шкавритко Роман	Макомб, Миш.
	Захаріясевич Мирон	Філядельфія, Па.
3 дол.	Іскат К.	Нью-Гейвен, Конн.
	Євіч Павло	Клінтон твп. Миш.
	Кибалюк Джерард	Дес Флейнс, Ілл.
	Майстренко Владислав	Стетен Айленд, Н.Й.
	Мороз Текля	Ляшін, Квеб., Канада
	Панкевич Степан	Сілоам Спрінґс, Арк.
	Ратич Єфрем	Філядельфія, Па.
	Свириденко Олег	
	Рослицький	Гантінґтон, Конн.
	Шкварко Христина	Берклі Гайтс, Н.Дж.
	Труш Ольга	Статен Айленд, Н.Й.
	Вайда Микола	Стемфорд, Конн.
	Вибачинський Юрій	Анагайм, Каліф.

Разом **2,005.50 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

Перепрошуємо за помилково поміщене минулорічне оголошення з'їзду „Регенсбурців" – у „Свободі", ч. 23, з 9 червня 2000 р.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ДИПЛОМ СНД = ДИПЛОМ США

Bachelor Degree, Master Degree, Ph.D

Чи Ви маєте бажання працювати або вчитися у США? Тоді Вам необхідно прирівняти освіту, що отримана в СНД, до освітніх стандартів США.

FOREIGN CONSULTANTS Inc.

EDUCATIONAL EVALUATION SERVICES

Член Американських Національних Асоціяцій AACRAO та NAFSA виконує „**EVALUATION**" (оцінку) дипломів та академічних довідок.

2809 W. DEVON AVE., CHICAGO, IL 60659

(773) 761-4842

(773) 761-0030

EUROPE

TRAVEL & SERVICES

•квитки • запрошення • гроші • пакунки • екскурсії

УВАГА! НАДЗВИЧАЙНО НИЗЬКІ ЦІНИ

КИЇВ – 550 дол. в обі сторони

ЛЬВІВ – 630 дол. в обі сторони

36 Main St., South River, NJ 08882
fax (732) 390-1946

Tel.: (732) 390-1750

МАЄМО НА СКЛАДІ ЧЕРГОВУ КНИЖКУ

ВОЛОДИМИРА БАРАГУРИ

„ВОЄННІ ПЕРЕЖИВАННЯ СІРОЇ ЛЮДИНИ"

(Спогади з Другої світової війни)

Видавництво і друкарня Свободи, Ню Йорк — Парсіппані, стор. 148. Ціна 16.00 дол.

Можна набувати у книгарні Свободи.

Мешканці стейту Ню Джерзі зобов'язані долучити до ціни 6% продажного податку.

Diaspora ENTERPRISES

For lowest airfares call

215-567-1328

INDEPENDENCE TOUR

August 11 - 25 August 22 - Sept. 5

Lviv lv. FRANKIVSK/Yaremche CHERNIVTS Kamjanets-Podilskyy ODESA/Kherson YALTA SYMFEROPIL/Bakhchisaray KYIV/Kaniv

Independence Concert August 23

Independence Day Celebrations in KYIV

15 days $2550.00

FOR TOUR BROCHURE: **1-800-487-5324**

220 South 20th Street, Philadelphia, PA 19103

ЗМІНА АДРЕСИ

❑ **„Свобода"** ❑ **„The Ukrainian Weekly"**

СТАРА АДРЕСА:

Число Відділу (якщо член УНС) ....

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

НОВА АДРЕСА:

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054

На зміну адреси проситься долучити $1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ

UKRAINIAN SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION, PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

CERTIFICATE SPECIAL

24 Month term

$5,000 minimum deposit

6.1% APR

6.28% APY

All savings insured by the National Credit Union Administration, a federal agency.

MAIN OFFICE:	24th Street Branch:	Ukrainian Center Branch:
1729 Cottman Ave.	2307 Brown St.	910 Henrietta Ave.
Philadelphia, PA 19111	Philadelphia, PA 19130	Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 725-4430	Tel.: (215) 232-3993	Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 725-0831		Fax: (215) 379-2757

Toll free: 1-888-POLTAVA

---

stp scope travel inc

1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040

973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903

http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

Brochure mailed upon request!

Escorted Group Tours:

HUTSULKA II	Jun 21	Jul 08	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	*Sold Out*
LVIV EXPRESS II	Jun 21	Jul 08	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	*Sold Out*
CHAIKA 1	Jun 28	Jul 23	Kyiv, Dnipro Cruise, Odesa, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	*Sold Out*
HUTSULKA III	Jul 5	Jul 23	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	$2490
LVIV EXPRESS III	Jul 5	Jul 23	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	$1350
ZARVANYTSIA	Jul 17	Jul 29	Kyiv, Ternopil, Zarvanytsia Millennium Celebrations, Lviv	*Waitlist*
MEDICAL CONGRESS	Aug 10	Aug 18	**Tour A** Lviv (land only)	$ 900
MEDICAL CONGRESS	Aug 10	Aug 26	**Tour B** Lviv, Yalta, Kyiv	from $2900
MEDICAL CONGRESS	Aug 10	Aug 26	**Tour C** Lviv, Kyiv	from $2600
HUTSULKA V	Aug 16	Sep 02	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	$2490
LVIV EXPRESS V	Aug 16	Sep 02	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	$1290
CHERVONA KALYNA	Aug 20	Sep 03	Kyiv, Lviv, Krakow, Prague	$2300
HUTSULKA VI	Sep 13	Sep 30	Kyiv, Lviv, Yaremche, Chernivtsi, Krakow	$2275
LVIV EXPRESS VI	Sep 13	Sep 30	Escorted AIR ONLY to Lviv, Krakow	$1190

***AIR ONLY* to LVIV**	Jun 15	Jul 22	**Tour A**	35 Days	New York (JFK) - Lviv - New York	*Sold Out*
	Jul 13	Aug 19	**Tour B**	35 Days	New York (JFK) - Lviv - New York	$ 829
	Aug 10	Sep 16	**Tour C**	35 Days	New York (JFK) - Lviv - New York	$ 829
***AIR+HOTEL* LVIV**	Jun 15	Jun 24	**Tour 1**	10 Days	*Incl*- Georg Htl, transfers and visa	*Sold Out*
	Jul 13	Jul 22	**Tour 2**	10 Days	*Incl*- Georg Htl, transfers and visa	$1349
	Aug 10	Aug 19	**Tour 3**	10 Days	*Incl*- Georg Htl, transfers and visa	*Waitlist*
	Sep 07	Sep 16	**Tour 4**	10 Days	*Incl*- Georg Htl, transfers and visa	$1299
LVIV OPERA	Oct 05	Oct 10	**PREMIER "MOSES"**	(Franko/Skoryk)	Air, hotel, transfers	$ 999

Митрополітальна курія греко-католицького обряду у Перемишлі поставила собі за ціль докладно вивчити обставини переслідування і нищення священиків нашої Церкви у 1940-их роках на Лемківщині, Надсянні і Холмщині. Це можна здійснити тільки як загальногромадський проєкт, в якому візьмуть участь вихідці з названих країн, розкидані по цілому світі. Відгукніться, вірні наших постраждалих церков, поділіться своїми спогадами, щоб у результаті можна було з'ясувати трагічну долю кожного пароха. Нижче подаємо два списки – убитих і репресованих священиків, а також назви сіл. За яких конкретних обставин кожен з них був репресований, як і з чиїх злочинних рук загинув?

Пишіть на адресу: **Kuria Metropolitalna Obrządku Grecko-katolickiego ul. Basztowa, 13. 37-700 Przemyśl (з допискою: 1947).**

Згадаймо і пам'ятаймо

Убиті священики:

Єп. Коциловський Йосафат (Перемишль), єп. Лакота Григорій (Перемишль), о. Андрейчук Петро (Залуж-Військо), о. Білик Олексій (Березка), о. Величко Михайло (Босько), о. Венгринович Володимир (Ваньовичі), о. Венгринович Орест (Команча), о. Венгринович Степан (Сянік), о. Веселий Володимир (Поляни), о. Войтович Петро (Негрибка).

Репресовані священики:

Єп. Федорик Йосафат (ЧСВВ) (Перемишль), о. Абрагамович Андрій (Флоринка), о. Ардан Володимир (Ждиня), о. Бача Роман (Гребенне), о. Бозюк Володимир (Райське), о. Боровець Володимир (Серни), о. Булат Іван (Бортне), о. Василькевич Мокій (Перемишль), о. Венгринович Омелян (Мохначка), о. Гащак Михайло (Балигород), о. Вовк Петро (Горинець), о. Волошин Микола (Явірник Руський), о. Волянович Петро (Горинець), о. Гавришкевич Ілля (Хищевичі, Дмитровичі), о. Гайдук Михайло (Глідна), о. Гриник Микола (Горохівці), о. Головач Микола (Босько), о. Гучко Василь (Радруж), о. Гук Іван – (Глідна), о. Дем'янчик Іван (Скопів), о. Добрянський Микола (Креціва), о. Добрянський-Ніцевич Микола (Дубровиці), о. Камінський Тадей (Карсько), о. Заворотюк Михайло (Молодич), о. Калужняцький Орест (Іздебки), о. Качмарський (ЧСВВ) Лаврентій (Перемишль), о. Клочинський Венямин,ЧСВВ, (Варшава), о. Керницький Климентій, ЧСВВ, (Варшава), о. Кнейчук Ярослав (Белжець), о. Кебуз Іван (Макова), о. Козловський Василь (Перемишль), о. Колтунюк Мирон (Жуків), о. Колянківський Олексій (В'язівниця), о. Конкольовський Степан (Ліщовате), о. Гоза Андрій (Клоковичі), о. Граб Степан (Краків), о. Гребеняк Ярослав (Бальниця), о. митр. Гриник Василь (Перемишль), о. Грицеляк Микола (Перемишль), о. Гук Михайло (Іскань), о. Гура Ярослав (Тяглів), о. Дацько Константин (Тенетиська), о. митр. Денько Микола (Краків), о. Дочило Михайло (Криве), о. митр. Дзюбина Степан (Ждиня), о. Дяк Василь (Чирна), о. Заяць Микола (Мацина), о. Каленюк Омелян (Команча), о. Камінський Йосафат (Чистогорб), о. Котис Омелян (Річниця), о. Крупа Сильвестер (Журавиця), о. Кузич Іван (Перемишль), о. Мазяр Петро (Ванькова), о. Марків Теодор (Володж Пасленк), о. Мохнацький Володимир (Тилич), о. Менцинський Юрій (Ванів), о. М'ягкий Юліян (Перемишль), о. Пакош Антін (Ростока), о. Криницький Юліян (Вербиця), о. Криса Йосиф (Кінське), о. Кордуба Мирон (Грабовець), о. Костишин Володимир (Більцарева), о. Котис Данило (Сурохів), о. Лемцьо Володимир (Павлокома), о. Ліськевич Микола (Дошниця), о. Мазур М. (Тарнавка), о. Малярчик Олексій (Карликів), о. Мриглод Петро (Красне), о. Німилович Дмитро (Яблониця Руська), о. Плахта Михайло (Сурохів), о. Решетило Роман (Перемишль), о. Саноцький Петро (Явора н. Стриєм), о. Сембратович Анатолій (Бахів), о. Сембратович Юліян (Злоцьке), о. Семків Богдан (Кречовичі), о. Согор Лев (Кобильниця Руська), о. Сивак Григорій (Букова), о. Слюсарчий Адам (Люблинець), о. Сорокевич Іван (Уйковичі), о. Тиктор Григорій (Глібовичі), о. Федевич Ілля (Кречовичі), о. Шалаш Степан (Мисцова), о. Паславський Михайло (Попелі), о. Перхач Андрій (Перемишль), о. Полянський Богдан (Жапалів), о. Полянський Іван (Вороблик Королівський), о. Роман Юстин,ЧСВВ, (Перемишль), о. Сенета Іван (Головецько Долішнє), о. Сенета Діонізій (Шляхтова), о. Топорівський Микола (Острів), о. Федеркевич Ігнатій (Ліщава), о. Федорищак Григорій (Махнів), о. Хархаліс Євстахій (Тісна), о. Хиляк Евген (Криниця), о. Червінчак Василь (Воля Олешицька), о. Шеремета Степан (Загочев'я), о. Яворський Степан (Перемишль-Болоня), о. Яремин Іван (Райське), о. митр. Ріпецький Мирослав (Ліски, о. Бартко Василь (Злоцьке), о. митр. Їжик Семен (Беріжки), о. Оршак Андрій (Криниця), о. Радьо Андрій (Полянчик), о. Шевчук Василь (П'яткова Руська), о. Шумило Ростислав (Завадка Риманівська), о. Щирба Ярослав (Шкляри), о. Яхимович Йосиф (Дубецько), о. Гмитрасевич Володимир (Перемишль).

Немає відомостей**:**

о. Бужацький О. (Лемківщина), о. Війтович Яків (Дмитровичі), о. Казновський Антон (Глубічка) (?), о. Калинюк Зенон (Флоринка), о. Купина Іван (Ляшки), о. Матичак Михайло (Дорожів), о. Мокрівський Матвій (Ярослав), о. Мухнацький Яків (Мокротин), о. Прокопів Володимир (Коровники), о. Прокопович Любомир (?), о. Ревть Микола (Поздзяч), о. Голинський Володимир (Перемишль), о. Голинський Петро (Перемишль).

Канцлер курії **о. Богдан Степан,**
список виготовив **Михайло Козак,**
Перемишль

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

МАРКА МАСЬЛЯНКИ

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в наступних церквах

Українська католицька церква Христа Царя у Філядельфії, неділя, 25 червня 2000 р., год. 12:30;
Українська помісна католицька церква св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавн, Па., 25 червня, год. 12:30;
Українська Православна Церква в Івано-Франківському, Україна.

Дорогий Покійнику, спи в глибокій могилі, нехай тобі сняться сни милі.

Горем прибиті:

дружина	– АННА
сини	– ОРЕСТ
	– і ІГОР
внук	– ЕРІК з родиною.

Родина просить друзів і знайомих згадати Покійного у молитвах.

Вічна йому пам'ять!

ВАТАГА БУРЛАКІВ

ділиться сумною вісткою з громадою, що 13 червня 2000 р. помандрував у засвіти наш член, колишній Ватажок і друг „Льоня„

бл. п.

ТАРАС ХАРХАЛІС

ПАРАСТАС відбудеться в неділю, 18 червня 2000р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Lilly & Zeiler в Балтиморі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 19 червня 2000 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Михаїла і на парафіяльному цвинтарі.

Глибоке співчуття родині Покійного складає
СТАРШИНА ВАТАГИ БУРЛАКІВ

Ділимося сумною вісткою, що 13 червня 2000 р. в Балтиморі, Мд., несподівано відійшов у вічність наш БАТЬКО, ДІДО, БРАТ

бл. п.

ТАРАС ХАРХАЛІС

ПАРАСТАС відбудеться в неділю, 18 червня 2000 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Lilly & Zeiler, 1901 Eastern Ave., в Балтиморі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в понеділок, 19 червня, 2000 р., о год. 9:30 ранку в УКЦеркві св. Михаїла, 2401 Eastern Ave., а відтак на парафіяльному цвинтарі.

В глибокому смутку залишилися:

сини	– АНДРІЙ з дружиною ТАНЕЮ і дітьми КАТРУСЕЮ, ОЛЕКСАНДРОМ і АДРІАНОМ
	– ПЕТРО
сестри	– ОЛЬГА СУШКО з дітьми і внуками
	– ІРКА з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ ТРАСКА і родиною

дальша родина в Америці, Канаді й Україні.

Вічна йому пам'ять!

ПОДЯКА

Світлій пам'яті

АННИ КУЗИК

(1915 – 1999)

У провідну неділю, 18 квітня 1999 року, відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБЦЯ сл. п. Анна Кузик, народжена 15 березня 1915 р. у заможній і національно-свідомій родині Миколи Костіва і Теклі Кондрат, в селі Вербові на Бережанщині. В сім'ї було шестеро дітей: Марія, Дмитро, Анна, Катруся, Григорій і Настя. Її сестер – Марію і Настю та маму большевики вивезли в Сибір, а сестру Катрусю ув'язнили. Брата Дмитра енкаведисти не застали вдома і це врятувало його від вивозу. Молодший брат Григорій був в УПА.

У молодому віці мама була активною членкою місцевого драматичного гуртка і хору. Відтак прийшли обов'язки вірної дружини і повної посвяти матері, скитальщина і переселення на постійно до Нью-Йорку, де працювала у власній крамниці харчових продуктів та в інших підприємствах. Мама була надзвичайно працьовитою людиною і довголітньою та щедрою опікункою сім'ї, дальшої родини і приятелів в Україні. Вона виявила багато зрозуміння для потреб громади. Ось вислови про маму, взяті з листів співчуття осіб та установ, які відчули шляхетність її душі і доброту серця:

„...Хоча пані Анна Кузик не була ні науковцем, ні адміністратором, ні урядовцем чи знаним громадським діячем, її ім'я назавжди пов'язане з нашим Інститутом. Бо, як знати, чи постав би цей осередок українознавства без непомітної, але відданої праці та високого ідеалізму пані Анни та всієї її родини".

„Плоди її світлої діяльности відчувають на собі не лише всі, хто працює у нашому Інституті, але й тисячі українських вчених, студентів, політиків та мистців, яких так чи інакше підтримує Інститут, і які може ніколи й не чули про А. Кузик. Їхні успіхи та досягнення множать славу України і є найкращим нерукотворним пам'ятником нашої дорогої небіжки. Низький їй уклін і світлая пам'ять!" (Роман Шпорлюк, професор катедри української історії ім. Михайла С. Грушевського і директор Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету).

„... Ми, представники Фонду Катедр Українознавства, які часто перебували у Вашому домі, мило згадуємо Маму, яка завжди гостила нас смачними стравами... Завдяки маминій прихильности до української науки Ви обоє мали змогу всеціло віддатися збірковій акції ФКУ. Молимо Господа, щоб прийняв мамину душу в свої небесні храми..." (Сл. п. Василь Лагошняк, відомий активіст і визначний меценат ФКУ).

„... Знаємо, як близько Ви були з Вашою Мамою і як Вам буде її бракувати. Вам пощастило в житті, що Ваша Мама була біля вас і мала змогу з вами часто перебувати і вам допомагати... Душа вашої Мами буде з вами і буде вас оберігати. Просимо Всевишнього прийняти її, а щедра американська земля нехай буде їй пером". (Божена Ольшанівська з дочками і 90-літньою мамою).

Тлінні останки дорогої мами похоронено на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й., поруч зі свіжою могилою її улюбленого мужа сл. п. Миколи Кузика, який помер 3 вересня 1998 р. Посмертну згадку про нього помістила „Свобода" в числі з 20 серпня 1999 р. Мій покійний батько Микола Кузик був членом 361 Відділу Українського Народного Союзу в Нью-Йорку і принагідним дописувачем „Свободи".

Цією дорогою складаю щиру подяку д-р Марії Єфремовій за медичну опіку і відвідини хворої мами в шпиталі і вдома, оо. Л. Лавринюкові, З. Бжезіцькому і маестрові А. Добрянському за похоронні відправи, оо. Т. Янківу, С. Батрухові, М. Немелівському і Б. Панчакові – за відправи Служб Божих у сороковий день і в першу річницю смерти мами, похоронному заведенню П. Яреми в Нью-Йорку – за взірцеву професійну обслугу і широкій громаді – за молитви, Служби Божі, датки на добродійні цілі, квіти, спів і за теплі слова співчуття і розради. Зокрема, щиро дякую численній родині і шанувальникам покійних батька і мами в Україні за їхні молитви, Служби Божі і за підтримку в час нашого родинного болю і смутку.

<u>НА СЛУЖБИ БОЖІ в пам'ять мами АННИ і батька МИКОЛИ, або в пам'ять обох зложили датки:</u>

З. Баран (А), К. і М. Василики (2), Л. і М. Галіви (2), Л. і О. Галіви (А)., М. і С. Ганущаки (2), А. і М. Гнатишини (А.), Т. Гнатишин (2), К. Гофман (М.), Я. Ґбур (М.), О. і д-р Ю. Ґної (2), П. Ґной (2), Е. Ґорон (М.), Л. Заславець (2), М. Зваричук (2), В. і Ю. Копчинські (А.), Д. і Ю. Костіви (А.), Д. Кравець (М.), М. Кузишин (2), Б. і О. Кузишини (2), І. і О. Левківи (2), М. Лавро (М.), Г. і Г. Лещуки (2), М. Лозинська (А.), А. Макар (М.), П. Маслій (А.), О. і Р. Мітрінґи (2), І. та І. Морози (А.), Е. та Ю. Микитини (А.), Л. і Ю. Микитини (А.), Г. і Я. Оберишини (2), Парафіяльний хор церкви св. Юра (М.), Г. і Р. Поритко (А.), М. Поритко (2), А. і Г. Походжай (М.), І. та Ю. Росцішевські (М.), К. Сало (М.), І. і С. Сєранти (2), М. Сорока (М.), Р. Стадник (А.), А. і М. Стахіви (2), І. і М. Стецюки (2), П. Сусь (2), Ю. Сусь (М.), М. Ткач (М.), О. Труш (А.), А. і Р. Хабурські (2), В. і В. Харуки (М.), А. і К. Хемичі (2), О. Хомин (М.), Е. Шевчук (А.), В. і О. Штогрини (2).

Прислали вислови співчуття поштою: О. і Т. Вирсти (М.), д-р Л. Ґайда (М.), Л. Гевко (М.), Г. і Л. Голубці (2), О. Ґац (М.), А. і В. Данилишини (М.), Р. Де Льоса (М.), Б. Дмитришин (А.), д-р М. Єфремова (2), А. Іванів (А.), О. Іваськів (2), Е. і Е. Івашківи (М.), Л. і Т. Керні (2), Дж. Клем (М.), П. Котсворт (М.), Г. Контічіо (А.), Л. Костик (А.), Д. Кравець (А.), Б. і О. Кузишини (2), О. і Б. Кузишини (2), О. і О. Кузишини (2), А. і Е. і О. Кухарі (А.), В. Лагошняк (2), І. і О. Левків (2), Н. Легка (А.), І. та І. Морози (А.), В. і Е. Панчаки (М.), А. і Г. Походжаї (2), М. Рутковська (М.), Ф. Серабин (М.), А. і М. Слоневські (А.), А. Тарнавська (А.), Ю. Тарнавський (А.), Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (2), О. Хомин (М.), Д. Чехович (М.), д-р Р. Шпорлюк (2), Л. і О. Щури (2).

<u>НА УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ в ГАРВАРДСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ зложили:</u>

350 дол. Б. і О. Кузишини (2);
по 300 З. і О. Хабурські (2), М. і С. Хемичі (2);
по 200 Л. і М. Галіви (2), Е. і Е. Івашківи (2), В. Лагошняк (2), Я. Павлів (М.);
по 100 Е. і М. Бориси (2), О. Ґац (М.), Б. Ольшанівська (А.), А. і М. Слоневські (А.), В. і О. Штогрини (М.);
по 50 дол. Т. і О. Вирста (М.), О. Іваськів (М.), В. і Г. Контічіо (2), Д. і С. Косовичі (А.), Г. і Р. Поритки (А.), М. Поритко (М.), д-р В. і М. Стойки (А.), А. Тарнавська (2), Д. Чехович (М.);
30 Б. Дмитришин і Н. Легка (А.);
20 Р. Комарницький (А.);
10 Г. Сенів (М.).

<u>НА ЛІТОПИС УПА зложили:</u>

150 дол. М. і С. Хемичі (2);
по 100 І. і Х. Морози (М.), Л. і д-р Р. Процики (2).
по 50 А.. Е. і О. Кухарі (А.), Парафіяльний хор церкви св. Юра (М.);
40 П. Сусь (2);
по 25 Л. і М. Фурди (А.), І. та І. Морози (А.);
по 20 С. і С. Білики (М.), Т. Гнатишин (М.), Г. Дякун (А.), М. Коваль (2), М. Лавро (М.), Г. і Г. Лещуки (М.), М. і Ю. Мачули (М.), А. і Г. Походжаї (А.), В. і В. Харуки (М.);
по 10 Т. Воляник (М.), М. Гусак (М.), П. Данчук (М.), М. Решітник (М.), Г. Сенів (М.).

<u>НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАЦІОНАЛЬНОЇ ТРИБУНИ" зложили:</u>

по 100 дол. І. і Х. Морози (А.)., М. і С. Хемичі (2);
50 А. Кузик (М.);
по 40 С. і С. Білики (2), Л. Костик (2);
по 20 Г. і Г. Лещуки (А.), М. і С. Чорні (М.).

<u>НА АКЦІЮ 28 КУРЕНЯ УПС „ВЕРХОВИНКИ„ – ДОПОМОГА УКРАЇНІ зложили:</u>

200 дол. М. і С. Хемичі (А.);
по 50 О. і д-р Ю. Ґної (А.), О. Іваськів (А.), Б. і О. Кузишини (А.), М. Поритко (А.);
20 М. Кузишин (А.).

<u>НА ФУНДАЦІЮ „ВОЛЯ" зложили:</u>

по 100 дол. д-р В. і М. Стойки (2), М. і С. Хемичі (2);
50 А. Кузик (М.);
20 І. і Л. Кобаси (А.).

<u>НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ зложили:</u>

100 дол. М. і С. Хемичі (2);
50 І. та І. Морози (М.).

<u>НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ св. ЮРА в НЬЮ-ЙОРКУ зложили:</u>

400 дол. М. і С. Хемичі (М.).

<u>НА БУДОВУ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ в КИЄВІ (о. протоігумен Т. Янків) зложили:</u>

200 дол. М. і С. Хемичі (А.).

<u>НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ОСВІТНЮ ФУНДАЦІЮ – ЛЬВІВСЬКУ БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ зложили:</u>

200 дол. М. і С. Хемичі (2).

<u>НА ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНСЬКОЇ ДІЯСПОРИ, ЗАЛІЗНИЙ ФОНД УККА, КРАЙОВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ, НТШ і УВАН зложили:</u>

100 дол. М. і С. Хемичі (2).

Вінки або кошики квітів прислали: Л. Заславець (А.), Л . і П. Квени (2), Б. Клос (2), І. і Х. Морози (2), К. Мороз (2), І. і М. Стецюки (2), Л. і Т. Томпсон-Поритки (2), Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (2), урядовці Відділу Здоров'я Адміністрації міста Нью-Йорку (2), Фонд Катедр Українознавства (2), А. і Р. Хабурські (2), А. і К. Хемичі (2), М. і С. Хемичі (2), Е. і М. Чау (2), І. і О. Штогрини (2).

Хай милостивий Господь винагородить вас усіх своїми щедрими ласками – передусім здоров'ям.

Прошу вибачення, якщо когось не згадала.

Дочка МАРІЯ ХЕМИЧ з мужем СТЕПАНОМ

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого дорогого СИНА

бл. п.

проф. ДАНИЛА ГУСАРА СТРУКА

замість квітів на далеку могилу (Сарсель, Франція) складаю 35 дол. на пресовий фонд „СВОБОДИ"

МАМА

Ділимося сумною вісткою, що 9 червня 2000 р. на 78-му році життя, відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ТЕЩА

бл. п.

МИРОСЛАВА СІРА

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 12 червня 2000 р. в похоронному заведенні „Когут" в Байоні, Н. Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ у вівторок, 13 червня 2000 р. в українській католицькій церкві Успення Пречистої Діви Марії в Байоні, Н. Дж., а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені у глибокому смутку:
доньки – НАДЯ з чоловіком НЕСТОРОМ
і дітьми МАРКОМ і АНДРІЄМ
– ЛЮБА з чоловіком ЧАРЛСОМ
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна її пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на стипендійну акцію Союзу Українок Америки: 108 Second Ave., New York, NY 10003

З великим смутком повідомляємо приятелів і знайомих, що 1 червня 2000 р. по довгій і тяжкій недузі, на 91-му році життя, відійшов у вічність

бл. п.

РОМАН ГРИЦІВ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 5 червня 2000 р. в катедральному соборі Непорочного Зачаття Пресвятої Богородиці у Філядельфії.

На бажання Покійного його тлінний порох буде перевезений в місце народження Перемишль-Вовче і похований на могилі батьків о. Дмитра і Катерини з Лавецьких.

Опечалені в смутку:
сестра – ОЛЬГА і її син ЯРКО з родиною
брат – ТЕОДОСІЙ з дружиною ЛУЦІЄЮ
та дітьми РОМАНОМ, ЯРЕМОЮ і ОРЕСТОЮ з їхніми родинами
ближча і дальша родина в Польщі і в Україні.

Нехай рідне Вовче пригорне його до себе!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

В ДВАДЦЯТЬ ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ
смерти нашого дорогого і невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА та ДІДУНЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у вівторок, 20 червня 2000 р.
в ранішніх годинах, в наступних церквах:

в катедрі св. Юра у Львові;
в старенькій церковці в Глинянах, Замістя;
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й., – Панахида.

Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина – НАДІЯ з дітьми та внуками

Ділимося сумною вісткою із шкільними приятелями та знайомими, що в неділю, 21 травня 2000 р., на 70-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ, БРАТ, ШВАҐЕР, СТРИЙКО

бл. п.

ВАСИЛЬ ФУТАЛА мол.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 25 травня 2000 р. в українській католицькій церкві в Сан Дієґо, Каліф.

Горем прибиті:
дружина – СТЕФА
доньки – МАРІЯ з чоловіком і дітьми
– ДАРІЯ з чоловіком і дітьми
син – ВАСИЛЬ з дружиною
брати – ЛЕВ з дружиною, синами і їхніми родинами
– ІГОР з родиною

Вічна йому пам'ять!

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність 19 червня 1999 р., нашого найдорожчого ЧОЛОВІКА, БРАТА, ВУЙКА

бл. п.

БОГДАНА САЄВИЧА

будуть відслужені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ

в понеділок, 19 червня 2000 р., о год. 8-ій ранку
в церкві св. Миколая у Філядельфії, Па.;

в понеділок, 19 червня 2000 р., о год. 9-ій ранку
в українській греко-католицькій церкві Неустанної Помочі Божої Матері, в м. Тернополі;

у вівторок, 20 червня 2000 р., о год. 10-ій ранку
в українській греко-католицькій церкві свв. Володимира і Ольги в с. В-Березовиця

Про молитви за спокій душі Покійного просять:
дружина – ЯРОСЛАВА
сестра – ІРЕНА з родиною
племінники і племінниці, які проживають в Чикаго, Нью-Йорку і Вашінґтоні.

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ
мойого Дорогого, невіджалуваного МУЖА

МИКОЛИ ДОСІНЧУКА-ЧОРНОГО

з нагоди Його 82-го дня народження, і в День Батька, що був улюбленим БАТЬКОМ не тільки своїм дітям, але всім яких запізнав через бандурне мистецтво – присвячую поезію-вірш, що його написала по переслуханню Молодіжної Капелі „Кобзарський Передзвін" в місті Миколаїв, Людмила Чижова, член Всеукраїнської Спілки Письменників

У кожній бандурі
Коштовна перлина:
Душа кобзаря –
Співця України.

Бо пісня про волю
Навік зостається,
Із серця до серця
Вогнем передається.

А струни бандури
Сміються і плачуть
В них наше минуле
Озветься неначе.

І ділиться болем
І душу лікує.
Хто серцем багатий,
Той спів цей почує.

Безмежно любляча дружина
СТЕФАНІЯ ЧОРНА-ДОСІНЧУК

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 10 червня 2000 р., на 57-му році життя, відійшов у вічність наш найдорожчий СИН, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУСЬ

бл. п.

д-р права

БОГДАН ВОРОБЕЦЬ

ПАНАХИДА відбулася в середу, 14 червня 2000 р. в похоронному заведенні El Camino Memorial Park & Mortuary, San Diego, CA.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 15 червня 2000 р. о год. 10-ій ранку, в українській католицькій церкві Матері Божої Неустаючої Помочі, в Сан Дієґо, а відтак на цвинтар El Camino Memorial Park.

Залишені у глибокому смутку:
мама – ЗЕНОВІЯ
донька – КІМ
син – ДЖІМІ
брати – АНДРІЙ з дружиною ХРИСТИНОЮ
і доньками НАТАЛЕЮ і МАРУСЕЮ
– МИРОН з дружиною ГАЛЕЮ
і синами МИХАСЕМ, МАТВІЄМ і АДАМОМ
внук – ДЕВОН
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Франції і в Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Children of Chornobyl Relief Fund, 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, NJ 07078

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • Fax: 914-626-5831
e-mail:lvstaruch@aol.com

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінґтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870; (732) 627-0517

UKRAINE-PAC
(973) 831-1499
PACKAGE and FOOD Parcel Service

Йосиф Купчак
власник
JOSEPH MEAT MARKET
М'ясні европейські вироби
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 730 дол.+tax
(round trip)
Нью-Йорк/Львів – 850 дол.+tax
(round trip)
420 дол. (one way)
Restrictions Apply
250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

ЮРІЙ СТЕЦЮК
GEORGE L. STECIUK
SALES REPRESENTATIVE
ПРОДАЖ ДОМІВ у Morris, Essex, Union, Somerset Counties.
Щира, чесна і особиста обслуга.
Free Market Analysis of Your Home.
Referral & Relocation throughout USA

Weichert Realtors
CHATHAM OFFICE:
64 MAIN SREET
CHATHAM, NJ 07928

#1REALTOR IN N.J. — OFF: (973) 635-5000
#1 REALTOR IN MORRIS Co. — EVES: (973) 539-8917
#1 INDEPENDENT REALTOR U.S. — FAX: (973) 635-5086

APON
VIDEO TAPES • COMPACT DISCS
AUDIO CASSETTES
NEW FROM UKRAINE
WRITE OR CALL
APON MUSIC, P.O.BOX 3082
LONG ISLAND CITY, NY 11103
718-721-5599
We convert video from European to American and Vice-A-Versa

EUROPEAN WOODART CORPORATION
на Флориді потребує майстра з художньої обробки дерева та столярної справи. Добра платня та медичне забезпечення.
Тел.: **(904) 740-7740 (Vasyl Boychuk)**
1 (407) 574-7796

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2000 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відеокасети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

ФІРМА „МІСТ"
Забираємо посилки з вашого дому 24 години
Україна – найнижчі ціни!
(973) 223-8655 • 1-888-633-7853

• НА ПРОДАЖ •

Large 2 family house in country setting. 3 & 4 bedrooms, family room, den, dining room, 3 baths & 2.5 baths, 2 fireplaces, 2-car garage. 9 level acres $174.900.
L. Hand REALTOR
Tel.: 845-647-8020

На продаж 5-кімнтаний дім з гаражом, недалеко Союзівки.
2 акри землі.
Знижена ціна 99,500 дол.
Тел.: 914 626-5152

• ЗНАЙОМСТВА •

Гарненька україночка. 38 років (синові 12 років), бажає познайомитись з добрим і надійним чоловіком, з відповідною різницею у віці, приємної зовнішности, для спілкування (листування). Можливий шлюб. За характеристиками про добру господиню зателефонувати **(909) 678-7170 або 011380523652838** Антоніна.

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

• ПРАЦЯ •

Жінка зі Львова, лікар, 57 р. шукає працю по догляду за людьми похилого віку, хворими або дітьми, в українській родині. Знає англійську мову на побутовому рівні.
Тел.: 1(718) 891-0994

Garfield, NJ
Потрібна жінка для догляду за 8-місячною дівчинкою.
Tel.: 973 253-8035

Шукаю особу до помочі, яка провадить авто, любить звіряток. Неконечно із замешканням. Платня за домовленням.
Тел. 973-471-2275

• РІЗНЕ •

Українське подружжя шукає жінку, українку-католичку, яка б погодилася стати для цієї родини донором яйцеклітини Допоможіть нам мати дитину! Ми готові заплатити за цю допомогу 5,000 дол. Просимо тел. до Rhea в NYU Medical Center: **(212) 263-0054** при цьому подаючи число **8642**.

КУПЛЮ
„Малу Українську Енциклопедію" Евгена Онацького.
Тел. "Collect" 503 393-3738

10 років чесно і солідно служимо українській громаді

KARPATY

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY
Export-Import

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
Для нас не існує відстаней – наші клієнти є всюди: в Канаді, Америці, Европі, Австралії та інших країнах

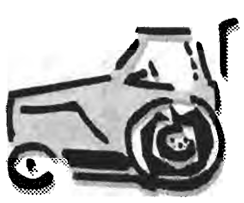
KARPATY
TRAVEL

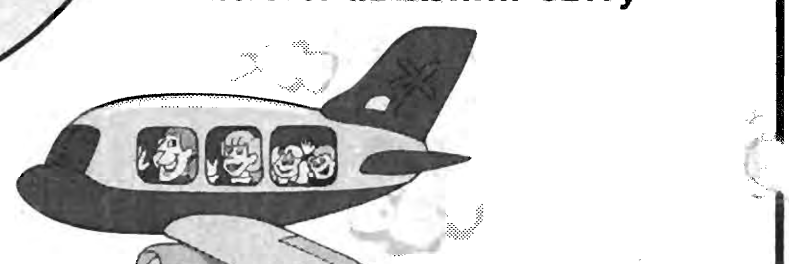
Найкращі ціни на квитки

на всі авіялінії світу

МИ ҐАРАНТУЄМО:

Швидку і конфіденційну доставу долярів до рук адресата

Вчасну доставу продуктових пачок з каталогу (великий вибір, високоякісні продукти)

До 35% знижки на сільськогосподарську техніку

А також:

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі, Росії

Пам'ятайте, як посилати чи літати – то тільки через знану у світі фірму КАРПАТИ!